

ପାତ୍ର ମହାନ୍ କାନ୍ଦିଲ୍

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

୪୩

ଦୀ ଏହି ମାତ୍ର ଅଗ୍ରହ ସବୁ ପାଇଁ କମ୍ପିଟର ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଶ୍ରାବନ ବି ଲାଠି କି ସବୁ ପାଇଁ ସାଇ ଏକବାର

ଅଗ୍ରେ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ
ପଣ୍ଡାଦେସୁ

૧૮

ଅମୃତାଙ୍କ କମେଶ୍ଵର ଶାପକୁ ମେଟିବାପି
ସାହେବ ଜାଗ ଶନିବାର ଦିବା ଅପରାହ୍ନ ଘଟ ଥା
ସମୟରେ ଏକଗରଚାରୁ ମାଳ୍ସ ପକାଇଲେ ବିଦ୍ୟୁତୀ
ପ୍ରଦର୍ଶଣ କଲେ ତାଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତନା ସାରାଶେ
ଯୋଗବାଟୀଙ୍କଠାରେ କମେଶ୍ଵର ଓ କଲେଟିଷ୍ଟ
ବିରେଶର ସମସ୍ତ ହାତମ ଓ ଅମଲ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ଥିଲେ । କମେଦାର ବା ଅପରାହ୍ନ ସ୍ଥାନୀ-
ନିରଖକୁଛି ସଜ୍ଜା ଦୂରତନ କଣରୁ ଅଧିକ
କି ଥିଲା । ଏପରାହ୍ନ ସମାବେଶ ଆମୃମାନଙ୍କୁ
ସୁଖରର ବୋଧ ହେଲ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନୁମାନ
ଦ୍ରୁଢ଼ର ଅମଲଙ୍କତାରୁ ସଲମ ଘାଇବା ସାହେବ
ମଧ୍ୟ ଗୌରବର କଥାବୋଲି ମନେ କରି କି
ଥିଲେ । ଆମୃମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏପରାହ୍ନ
ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତନା ଅପେକ୍ଷା କିନ୍ତୁ ନ ହେବା ରଳ ଏବଂ
ତୁଳ ହାତମମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ ଅମଲ-
ମାନଙ୍କ ଡିଲାହ ନ ଦେବାର ଜଣିବ ।

କୁମିଦାଘା ଓ କୃଷିର ଅଧ୍ୟ ଉଳକବମଟାକବସରୁ
ଶ୍ରୀ ପାଇଅତ୍ତ ମାତ୍ର କୁମିଦାଘାର ଅନୁସଂଖ୍ୟାକ
ଉଳକବର ବଣକର ପ୍ରତିକ ଅଧ୍ୟମାନ ଟାକବସ
ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଉଳକବମଟାକବସ କମିସ୍ନ୍଱ର ପ୍ରିମ-
ଲାଘାଦେବ ନିୟମ କବିଥାନ୍ତିରୁ । ଯେସୁଲେ
ଉଳକବମଟାକବସ ଆଇକରେ ବିଧାକ ଥାଏ ବି
ହିନ୍ତ ଅଇବାନୁବାବେ ଯେବିହି ନିୟମ ଦେବ
ବାହା ଏକମ୍ କୌନ୍ଦିଳ ଗବର୍ଣ୍ଣରଜେକରିଲୁ
ବରବାର ସମ୍ମ ସେ ପ୍ରାଳେ କମିସ୍ନ୍଱ର ସାହେ-

ବନ୍ଦର କୌଣସି ନିୟମ କରିବାର ଅଧିକାର
କାହିଁ ଏବଂ ସେ ନିୟମ ବୋର୍ଡର୍ ମଞ୍ଚର ଦେଖୁ
ଲେ ସୁବା ଆଜନସିବ ଦୋଷ ନ ପାରେ ।
ବନ୍ଦରର ବୃକ୍ଷର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ଅପାରିତିର
ଗବ୍ରୁଲଙ୍କରଙ୍ଗର ନିକଟରେ ଏକ
ଅବେଦନପତ୍ର ପଠାଇ ଥିଲୁଣ୍ଟ । ହରସା ଦୁଆର
ଏଥରେ ଛମିଦାରଙ୍କର ସ୍ଵପଳ ଦେବ ।

ବର୍ଣ୍ଣମାଳର ପୋଷଣ୍ୟତ୍ତତ୍ତ୍ଵଦର୍ଶ ବିଧାଯକ
ଗଲିଥସ୍ପୁଦରେ ସମ୍ମନ ଦେଲା । ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ
ଆଦେଶମତେ ଲାଲ ବଳବିହାସ କାର୍ଯ୍ୟର
ପୁରୀ ଶ୍ରମାନ ବଳବିହାସ କାର୍ଯ୍ୟର ବଳଯୁତକୁ
ମହାପ ବାହାରୁ ଜାମ ଧାରଣକର ସିଂହାସ-
ନରେ ବସିଲେ । ପୁରେଣ୍ଟିଷ୍ଟିଯା ବହୁ ସମାପ୍ନେ-
ଦରେ ନିର୍ବାଦ ଦେଲା । ଅନେକ ଆନନ୍ଦଭିଜ୍ଞ
ଦାନ ଦୟାଗଲ ଓ ସ୍ଵଜନାଟ ଏକ ଜଗରରେ
ଜେମୀ ଜ୍ଞାନରଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହର ସୀମା ଉଛିଲ
ନାହିଁ । କଞ୍ଚକାରୀରେ ପାଠକଲ୍ପିତ କିମ୍ବାସ୍ତଳ-
ରେ କାଶୀ ନବହୃଦୀପ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟମୂଳକର ବଳ୍ପ
ପଣ୍ଡିତମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ମାତ୍ର ଯେତେ
କୁମାର ପୋଷଣ୍ୟତ୍ତ ବୋଲି ଗୁମ୍ଫାରହେଲେ
ସେ ବଳବିହାସ ବାହୁର ଏକମାତ୍ର ପୁରୀ ଏବଂ
ମତ ବଳାକ୍ଷ ଭାଗିଲେଯ ଥିବାରୁ ତାହାର ପୋଷଣ୍ୟତ୍ତ
ପଣ୍ଡିତମାନେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କଲେ କି କାହିଁ ସହସ୍ର
ଗୀ ମୁଁ ଲେଖି ନାହାନି । ଫଳରଙ୍ଗ ସେମାନେ

ଏ କିମ୍ବାର ଯୋଗ ଦେଖାଇ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମନ
ଅନୁମାନ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଯେବେ ତାହା
ହେଲା ତେବେ ଥାଇ ଗୁଣ୍ଗାଳ କାହିଁ ଚି ?

ପାଠକମାଳର ସ୍ଵରଗ ଥିବ ସେ କଣ-
କାର ପୂର୍ବ ଶୈଳୀଙ୍କ ଟାମସଲଷ୍ଟାହେବ ସେହି
ସମୟରେ ତାକାରୁ ଦିଗନ୍ଧମାଳ ହୋଇଥିଲେ
ତାକାର ଅଧିର୍ଥନା ନିମିତ୍ତ ସେଠା ମିଛନ୍ତିବି-
ପାଲିଟୀ ଉଦ୍‌ବିଳଗୁ କେବେ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ
କରିଥିଲେ । ବାଦ ପ୍ରସଦକୁମାର ନମ୍ବୁ ପ୍ରଦତ୍ତ
କେବେବଜ୍ଞନ କରିଦାରା ମିଛନ୍ତିବିପଲ ଟଙ୍କା
ଏପର ଅପବ୍ୟୁତ କରିବାର ଅପରି ବଳେ
କମ୍ପିଯୁନ୍ମାନେ ତାହା ଲ ଶୁଣିବାରୁ ସେମାନେ
ଦେବାନୀ ଅଦାଲିତରେ ମିଶ୍ରମାନଙ୍କ
କାମରେ କାଳସ କରିଥିଲେ । ମିଶ୍ରକର୍ତ୍ତା
ମନସଷ୍ଟ ନେତ୍ରର ଅଭିଭୂତ ରହଗଲ ଦାସ ଟଙ୍କା
ଓ ଟ ୨୫୮ ଟା ଖର୍ଚ୍ଚ ମିଶ୍ରମାନଙ୍କ କରୁ-
ଦରେ ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଇଥିଲୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିଭୂତ-
କାବେ ସେବେ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲୁଛି କମ୍ପି-
ଯୁନ୍ମାନେ ସେ ଟଙ୍କା ମିଛନ୍ତିବିପଲ ତମିଲାଙ୍କରେ
ଜମା ଦେବେ ଏହ ମୁଦେଇଲୁ ଟ ୨୮୮ ଟା
ଖର୍ଚ୍ଚ ତେବେ । ମିଶ୍ରମାନେ ମେଟଲଟଙ୍କ
ପ୍ରିଜରେ ମିଛନ୍ତିବିପଲ ଟଙ୍କା ବେଅଇନିରୁପେ
ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାର ଛାପିବାକି ପାଇଲେ । କରିବା
କୁଥିର ଏଥିତରର ଆଜି ବୌଣପି ମିଛନ୍ତିବିପଲ

ଜିଟୀର ଟବା ଦେଅଇନଗୁପେ ଝର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ
କମିଶରମାଳେ ସାବାୟୀ ଦେବେ ଲାହିଁ ।

ଡିଶା ବୋଲୁବେଳାକ ଚିଲିତମାସ ତା ୧୦
ରୁଷରେ ଫିଟିବାର ଥିଲ ମାତ୍ର ତାଦା ହୋଇ-
ଥିଲା ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ମମାନେ ଏଥିପୁଣେ ସେଇଁ
କିଞ୍ଜିପଳ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ବି ଏହିମାସ ତା ୧୦
ରୁଷରେ କିନ୍ତୁ କେଳାଇର ଚିଲ୍‌ର୍ଥି (ଗା)
ଭାଗ ଫିଟିବ ଏବଂ ଉତ୍ତରପାରେ ଧେଣୁସ ଦୟା-
ଯାଇଥିଲ ତାଦା ଚିଲିତମାସ ତା ୨ ରୁଷର
କିଞ୍ଜିପଳହାର ରହିବ ହୋଇଥାଇ ଅଥବା
ଅଛ କେବେ ଫିଟିବ କିନ୍ତୁ କିଞ୍ଜିପଳରେ
ଲେଖା ନାହିଁ । ଏଥିରୁ ଜଣାଥାଇୟାଇ ଶିଶୁ
ଏହାଳ ଫିଟିବାର ଅଶା କାହିଁ । ଏ ସମାବରେ
ଦୁଇବକାରୀମାନେ କୁଣ୍ଡିତ ହେବେ କିନ୍ତୁ
ଏହିବ ବୌଦ୍ଧି ଉପାୟ ନାହିଁ । ତାରକମନ-
ପ୍ରର ଏହାକାରୁ ଏ ନାଳ ଶିଶୁ ଫିଟାଇବା
କିମୟରେ ଚେଷ୍ଟା ଦେଇଥାଇ ଓ ଗର୍ବିମେ-
ଅଛିର ସଥେଷ୍ଟ ତାବିବ ଅଛି ଅଥବା ଫଳ
ପଢ଼ି ନାହିଁ । ଡିଶାର କପାଳ ଏହିପର ଯେ
ଏ ପ୍ରଦେଶ ସଭାରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ବେଳଭାଟ
ନିର୍ମିତର ନଳିତ ପଣ୍ଡକୁ ପକାଇଦେଇ କେ-
କଳ ନାଳବାର୍ଷରେ ମରିଲେ ଏବଂ ତହିଁରେ
ଆଶାନୁଗ୍ରହ କୃତତାର୍ଥ୍ୟ ଲବ କରିଥାରୁ ଜାହାନ୍ତି
ନାଳ ଯେ ଡିଶାର କାଳ ଏବଥା ପ୍ରଦେଶରେ
ଅମ୍ବମାକଳ ଅନ୍ତରକ ବରନକାଳ ଦେଇଅଛି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର କଣେ ତୁମେବାର ଏବଂ
ଯେଠା କେହିବ ତ ଭୁବନ ବ୍ୟବହାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ରେ ଯେଉଁଦିଆ ଅମେସାନେ ବ୍ୟପ୍ତିଫେ
ଲେଖିଥିଲୁଁ ତହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ଭବନ ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି କି ବାବାର ଉବେଚନରେ ବାବନାର
ତୁମେବାର ବଜା ମହିମାରଙ୍ଗର ବ୍ୟଥ ତହିଁ ର
ଲକ୍ଷ୍ୟର ଅଟ୍ଟି କାରଣ ପ୍ରାକୃତମାତ୍ର ସହିତ
ବାବାର ବସନ୍ତରୁକି ଅଛି ଏବଂ ଆପଣା
ବ୍ୟୁତରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାକୃତମାତ୍ର ପରିଷ୍ଠା କହି-
ଅଛନ୍ତି । ସବ୍ୟୋଗା ବହୁଅନ୍ତରୀ ତ ଏ ବସନ୍ତ
ଦିନ ମୂଳ କାହିଁ ଏବଂ ଅଟିରୁ ବାବାରଙ୍ଗର
ଜଣା ପାଇଥାଏ । ସେ ଅନ୍ତର ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି
ପରିଷ ଓ ବ୍ୟଥ ଏବଂ ଅଳାକାଳ୍ୟ ପଢ଼ିବା
ଅଛିବେ କିନ୍ତୁ ବରଷ ବସନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ସେମା-
ନକ୍ର ନାମରେ ମାଳାଖାନର ମୋତିମା ପଥକା

କାରଣ ଗଜା ମହାଶୟ ଛବିମ ଲଗାଇଅଛି
 ଓ ତାଙ୍କର ବାବୁ ମଧ୍ୟ ମୋଦବନୀ କରିବା
 ଦିଷ୍ଟରେ ଛବିଲକ ପରମର୍ଦ୍ଦ କରୁଥିଲା ।
 ସେବେ ମୋଦବନୀ ହେବ ତେବେ ବଡ଼
 ଧୂମଧାମ ହେବ ଏବଂ ଛବିଲ ବାରଫୁଲକର
 ଜ୍ଵାଗ୍ୟ ଫିଟିବ ସନ୍ଦେହ ଜାହିଁ କିନ୍ତୁ ସବ୍ୟୋ-
 ଗିଳପରି ବଜଳାର ଆହୁ ଲୋକମାତ୍ରେ ସଜା
 ମହମ ଉତ୍ତକର ଲକ୍ଷବର କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦ୍ୟ ଦେଖା
 ଦେଖିଥିବାର ଜାଣିପାରିଥିଲେ ତ ଜା ଅନ୍ୟ
 କୌଣସି ସମାଦରରୁ ପ୍ରକାଶ ଜାହିଁ ।

ସୁରାକୁ ଜଣେ ପଥପ୍ରେରକ ଲେଖିଆଇଲୁ ।
ଗତମଧୁ ତା ୨୯ ଦିନ ଶିଳବାର ତଳ କି ଦୟା
ସମୟରେ ଇଂଃ ସ୍କୁଲ ଚର୍ଚ ପିଷକ ବାହୁ
ଲୋକଜାତ ମିଶ୍ର ସେହି ସୁଲଭ ମୁମ୍ବ ଶ୍ରେଣୀରେ
ପଢ଼ିଥୁବା ମୁଗ୍ଗାର ଅର୍ଦ୍ଧବଳ୍କ ମାହାନ୍ତିକ ପୁଣିକ
ସୁଲ୍ଲ କୁଟୀଙ୍ଗରେ ବାଟରୁ ଧରିଥାଣେ ବଠିଲ
ବେଶବାଚ ବଲେ ଯେ ଉତ୍ତର ଚେତାବାଚ
ସେହିଠାରେ ହୋଇଥିଲ ସେହିଠାରୁ ରଙ୍ଗା-
ବ ହେଉଥିଲ ଶହିଠା ଉତ୍ତରାହ ଶ୍ରେଣୀ
ମେଳକୁର ସାହେବକୁ ଉତ୍ତର ଅଗାତ ଦେଖା-
ଇବାରୁ ଧରେବ ପ୍ରଥମିତ ଉତ୍ତରାହ ଦର
ଜ୍ଞାନ ଓ ଇତିହାର କେବ ସମଜ ମୁଦ୍ରାଳ
ଲାମରେ କରି ଅଗ୍ରତ ତା ୨ ଦିନ ମଜାକବାଚ
ବାଇଖ ପ୍ରିରକର ଉତ୍ତର ମକବମା ସୁପଦ କି କର
ଆପଣାଠାରେ ରଖିଲେ ମାନ୍ତ୍ରିକବାହୁ ସାଲସରେ
ନିଷ୍ଠରି କରିବା ପାଇଁ ବନ୍ଦୁପତ୍ର ଦରକରେ
ଦୂରଭାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଇ ପାଇଲେ କାହିଁ । ବାଇଖ
ଦିଲ ବାହୁ କରିଯାଇେ ବାଜର ହେଲ ପରେ
ମକବମା ସମୟରେ ଶ୍ରେଣୀ ସାହେବ ମହୋବ
ଦୟ ବାହୁକୁ ପଦେମାତ୍ର ପରିଭାଲେ କୁଟେ
ଦୋଷୀ କି କା ? ବାହୁ ହରିର ଦେଲେ
ଦୋଷୀ । ବାହୁର ଭରଫରୁ ଭାବର ବାହୁବା
ରୁ ପଦକରଣେ କହିଲେଦେବେ କିମ୍ବ ପର
କ ହୋଇ ଏବ ପ୍ରମାଣମଧ୍ୟ କି ଲେଖ
ଟ ୨୦ ରକ୍ତା ଅର୍ଥଦଶ୍ରୀ କର ଝର୍ଣ୍ଣ ଟ ୨୯
ଦିଅଦିଦିନ ମକବମା ଦିଏସର କରିଦେଲେ
ସାହେବ ପ୍ରଶ୍ନାପିତ ଅଳ୍ପଦଶ୍ରୀ ନ ଦେଇ କର
କିମ୍ବ ଅର୍ଥଦଶ୍ରୀରେ ଯେ ବାହୁକୁ ମୁକ୍ତିଦେଲେ
ଏଥରେ ବାହୁକଷ୍ଟର କରେଥ ଅଳ୍ପଦଶ୍ରୀ
ପରିଦୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି । କେବାବାଚ ସାହେବ
ମହୋଦୟ ଗଣନାକର ୨୨ ଦେଇ କୋ
ପରିଦୟା କରିଥିଲେ ।

ଅନୁବନ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ସୂଚି
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଅମେମାନେ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆପଣାମତ
ଏଥୁପୂର୍ବାରୁ ସକ୍ଷମାଧାରଶବ୍ଦ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚିତ
କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଲବହବାଦରେ କର୍ତ୍ତର ପ୍ରକଳାଦ
କରି ଅକାଲୀ ସୁଖୀମଧ୍ୟରେ ଲୋକିଥିଲେ କି
ପିତା ଗ୍ରେଜ୍‌ଡିଇବାର ଅଦେଶ ଦେଇଲେ
ପଢ଼ି ଭାବା ପାଇବାକୁ ବାଧିଦେବ କି ? ଏଥିରୁ
ଦୂରେବାକୁ ଦେବ ସେ ପିତା ଯେବେ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମ-
ଜ୍ଞାନା ଅପଣା ପୁଣ୍ୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମର
ଜୀବାଦେବ ତେବେ ଭାବାକୁ ଗ୍ରେଜ୍‌ଡିଇବାର
ଉପଦେଶ ଦେବାରୁଲୁଧଜ୍ଞାନ କରିବାକୁ ଦେବ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ କର୍ତ୍ତର ସମୟ, ପୁତ୍ରମାନେ ପିତାକୁ-
ଠାରୁ ଅଧିକ ଦୃଷ୍ଟିମାନ୍ ଦେବେ ଏବଂ ଭାବାର
ଆଜ୍ଞାଧୀନ ଭର୍ତ୍ତରେ ଲାର୍ତ୍ତ ଏଥୁରେ ଉଚିତ ଓ
ଅଛି ? ଲବହବାଦରୁ ଏହିପରି ଅନେକ ନୂନ-
କରାନ୍ତିର ଧେଇଗାକୁ ଦେବ । ସେ ଯାହା ଦେଇ
ପ୍ରାକାନ୍ତରେ ଏ ବସନ୍ତରେ ଘେର୍ତ୍ତ ଦୂର୍ଧ୍ୱାଶ
ପଢ଼ି ପ୍ରକାଶର ଦେଇ ତତ୍ତ୍ଵ ଅସ୍ମାକର ନିର
ସମ୍ମାନ ଦେଇଥାଏ କି ଲାହିଁ ସକ୍ଷମାଧାରିର
ତର୍ହୁର ବର୍ଣ୍ଣର କରିବେ । ଅସ୍ମାକର ବିବେ-
ତଳାରେ ସ୍ଵର୍ଗ ପିଲାମାନେ ସ୍ରୋତସ୍ଵର ଦେବେ
ଏବଂ ପାତାହାତ୍ମଗାୟ କର୍ମଗ୍ରହମାନେ ତର୍ହୁରେ
ଜୟହ କରିବେ ଥାବା ଭୁଲହୋଇ କରି-
ଥିବେ ଏବଥା କ୍ରୀଡ଼ ବିଷମ ଅଟିଲ ଏଥିକର
ଶ୍ରୀକର ଅମଙ୍ଗଳବିନା ମଙ୍ଗଳ ଦେବ ଭାହିଁ ।
ବାହୁ ମାଧ୍ୟମରୁ କର ଦେଇବ ସକଳ୍ୟାପ
ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ତାରେ ସେ ଭାବାର ମନ
ଅଟିଲ ଭର୍ତ୍ତର ଅମେମାନେ ଅନ୍ତମାକ କରିପାରୁ
ନାହିଁ । ଯାମାକୁ କି କ୍ରପତେଷ ଦେବ୍ ସ୍ତ୍ରୀର
କରିବା କଠିଲ । ସେ ଅପଣା କୁଞ୍ଜ ପିତାକ-
ବଗର ତାରରେକୁର୍ବାତାରେ ପ୍ରକାଶ କରିନ୍ତା
ଅଛି ଏହି ମାତ୍ର କହିଗାରୁ ସେ ତଥାର
ଦୃଷ୍ଟିର ପରିକାର ଦେଇ କି ଜ ଦେଇ ସବୁ
ସାଧାରଣ ଦିଶେଷରେ ହୃଦୟଗୁରୀରେ ଏ
ଦିଶ୍ୟରେ ଜାଗ୍ରତାକହୋଇ ପବନ୍ତମେଷକର
ସାହାମନ୍ଦରେତରାର ହତ୍ତି, ଭାବାନ ଦେଇଲେ
ବିଜ୍ଞାନକୁ ଏହି ଅନ୍ତର୍ମୁନ୍ଦରି ନବାହିତ ଦେବ
ଭାହିଁ ।

ଶେଷ ଅତ୍ୟନ୍ତ

ବଦଳମୟର କଥା ସାତେମ୍ଭୁ ଜାମକ ପ୍ରାଚୀ-
ରେ ଗୋଟିଏ ରେଧମର ବୋଠି ଅଛୁ । ସେ

କାରଣାବ୍ଦ ମାଲକ ନେଇସାହେବ ଅଟନ୍ତି ।
ଅଳ୍ପକଥ କୁମନଧରେ ବେହାରକାମରେ ଏବଂ
ତରି ଠାଗାର ସ୍ଥା କୁସୁମଭୂଷଣ ସେଠାରେ
ଚର୍ମ ବଜୁଥିଲେ । କୁସୁମକୁମାଣ୍ଡଳ ବୟସ
ହେବାକୁ ଖର୍ବ । ବଳକରେ ସାହେବ ଛକ୍ର
ଶିଖ ମନ୍ଦ ଘରପାୟରେ ଅପଣା ବ୍ଲକ୍କରହାର
ଅପଣା ବାହସ୍ତାଳକୁ ଧରଇନେଲେ । ବିହାର
ଛନ୍ଦର ସନ୍ଧିକ ପାଇ ସାହେବଙ୍କ ନିକଟରେ
ଅଳ୍ପକଥ ବଜୁ ସହିତ ଅପଣା ସ୍ଥା କି ଫେରି
ପାଇବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା । ସାହେବ ତାହାଙ୍କ
ହୋଇରେ ସ୍ଥା କି ଥିବାର ବହିବାରୁ ବିହାର
ଫେରି ଅପି ପୁଲିସରେ ଇତିଲ ଦେଲା ।
ଦେଖି କହିଯୁବଳ ସାହେବଙ୍କ ଉଭୟରେ ଅବା
ଅଳ୍ପକଥ ମଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିକଟରେ ଦରଖାସ୍ତ
ଦରିବାକୁ ରହିଲେ । ଭେଦବେଳେ ବିହାରର
ଦୃଶ୍ୟର ସୀମା ରହିଲ ନାହିଁ ସେ ନିଭାନ୍ତ
ଜାତର ଦୋର କିନ୍ତୁ ପ୍ରାମବାସି ଏବଂ ଅପଣା
ସଙ୍ଗେ କୁଳମାନଙ୍କ ଜଣାଇବାରୁ ସେମାନେ
ତାହା ଦୁଃଖରେ ଦୁଃଖରେ ହୋଇ ପ୍ରାୟ ଜ୍ଞାନ
କୁସୁମକୁମାଣ୍ଡଳ ସାହେବଙ୍କ ଦାଉରୁ ମୁକୁ-
ନାର ଅଣ୍ଟରା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ବୋରିଥିବାରେ
ତହାର କରି ତେବେ ହର୍ଷି ଅରମ୍ଭ କଲେ ।
ନେଇସାହେବ ମହାପତି ଉପରୁତ ଦେଖି
ପୁଲିସର ସମ୍ମାନ ସଠାଇବାରୁ ଏଥର ଦାରେ
ଗାହାର ତେଜି ପୋଡ଼ି ଅପିଲେ ଏବଂ ମୋକ-
ତମ ଭାବରୁ କରି ଅକ୍ଷମଣକାରଙ୍ଗମନଧରୁ
ଅସୁରାମକୁ ଗଲାନ ଦେଲେ । ଏହି ଗୋଲ-
ମାରରେ କୁସୁମକୁମାଣ୍ଡମଧ୍ୟ ମୁକୁଲିତ କରି
ଦାରକୁ ରହିଲ । ବାନର ତେଷ୍ଟ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ବାରୁ ହରିବହାରୀ ଦୂର୍ଜ୍ଞା ଏ ମୋକଦମାର
ଦାରକୁ କରି ଦଲା । ହାଜାମା ଅପରାଧରେ
ରାଜନୀ ଧାରାବାସ ଏବଂ ୧୯୯୩ ଲେଖାଏ
ଅର୍ଦ୍ଧଦର୍ଶ କଥାକ କଲେ । ଅସାମିମାନେ ଏହା
କୁଳ ବିବୁଦ୍ଧରେ ଦାରୁ ଜିହାର ସେବକଙ୍କରକ
ତତ୍ତ୍ଵାଳ୍ୟରେ ଅଧିଳ କଲେ । ତଜି ଶ୍ରୀମନ୍
ଅଗ୍ରନ୍ଧିବାହେବ ମୋକଦମାର ବିର୍ତ୍ତ କାହାର
ଲେଖିଅଛିନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଟର ଏହା

ଏକପରି ଇଂରେଜ ଓ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ
ଥିବା ପ୍ରଭୟରେ ସେ ଯେମେନ୍ତି କରିପାରେ ଏବଂ
କିମ୍ବାଣିରୁପେ ବିଶ୍ୱର କରିଅଛନ୍ତି ତାହା
ଅଗାମ ପ୍ରଶଂସନାୟ ଅଟଇ । ଏପରି କାମକା-
ରଖା ଅଧିକ ଦେଲେ ଇଂରେଜଙ୍କ ବିଶ୍ୱରାଦା-
ଲିହର ମନ୍ଦିର କହିଲେ ସବନ୍ତା ନାହିଁ ଏବଂ
ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଦାତମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିନ୍ତୁ
କହିବାର ଅବହାର କି ଆନ୍ତା । ନିଷକ୍ରିୟ
ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ମନ୍ତ୍ର ଏହି କି ଦିଜାହାଜାମାର ଅଧ-
ିକ ଦଶ୍ଵବିଧ ଅଇନର ୧୫୭ ଧାର ଅନୁସାରେ
ପ୍ରମାଣ କରିବା କାରଣ ପ୍ରଥମେ ଦେଖିବାକୁ
ଦେବ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଅଥବା ପରେଷରଙ୍କରେ
କୌଣସିବନ୍ତି ପରି କଳ ପ୍ରକାଶ ଅଥବା
ବେଅଇନ ତଳକା ହୋଇଥିଲ କି ନା । କିନ୍ତୁ
ଏ ମୋରଦମାରେ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥିଲ ଯେ
ଅଧିମାନଙ୍କେ ଜଣେ ଅସହ୍ୟ ହୁଏ ରକ୍ଷା
କରିବା କାରଣ ଦଳଦବ୍ଦି ହୋଇ ଥାଇଥିଲେ ।
ସାହେବଙ୍କୁ ମାରିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି
କିମ୍ବା ସାହେବ କି ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ଗୁରୁବଳୁ ମାରି ନାହାନ୍ତି । କୁମରକୁମାରଙ୍କ
ଅସ୍ତ୍ର ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଗ୍ରେବର କେବାରୁ ୨୭୩
ଓ ୨୭୭ ଧାରର ଅଧିକାର ହୋଇଥିଲେ ।
ଯେଉଁମାନଙ୍କ ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଗଲେ
ସେମାନେ ଧା ୧୭ ର ଅନୁସାର କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଅଛନ୍ତି ସୁବ୍ରତଙ୍କ ସେମାନେ ଅଧିକାରୀ ନୁହନ୍ତି ।
ବାସ୍ତବରେ ଅଧିମାନଙ୍କେ ପ୍ରକୃତ କାରିବକାର୍ଯ୍ୟ
ବର୍ଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିରୁ ସେମାନେ ଧନ୍ୟ-
ବାଦର ଧାର ଅଟନ୍ତି । ଇଂରେଜଙ୍କାବିମ ଏକଥା
ନୁହି ପାର ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେ କିନ୍ତୁ
ଦେଖିଯାଇବାକିମ ଦିପିନଦିହାସ ଗାରୁ ପେଇ
ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶ ଦେଇଥିଲେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କେ
ଅର୍ଥାତ୍ ମନ୍ତ୍ରାତ୍ମକ । ଏପରି ତେସତ୍ତୀ ସବତତି-
ଜଳର କାରିବାକୁ ବିଶ୍ୱରକାର୍ଯ୍ୟର କାରି ପାଇ
ବାକୁ ନିରାକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଆମ୍ବାନଙ୍କର
ବିଶେଷ ଅନୁବେଦ ଯେ ଗବନ୍ମେନ୍ଟ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତି
ଭାବର ଶିଖ ଦେବେ କି ଉଚିତତାରେ ଏହାକ
ଦାତରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନେ ବନ୍ଦୁଦ୍ରୋଗ କରିବେ
ନାହିଁ ।

ଏବେଶୀୟୁକ୍ତ ଧର୍ମିର୍ଥ ବ୍ୟୁତ ।

ଯାହି ମାନଙ୍କ ସୁରଧା ନିମିତ୍ତ ଧର୍ମଶାଳା
ପୁଣ୍ୟଶୀ ଇତ୍ୟାଦି ମର୍ମନଳ ଓ ନିମିତ୍ତ ବିଷୟ-
ରେ ବାଲେଖାର ଜୀଜୀକୁର ଉତ୍ସତ୍ୱାଦେବ-

କୁଳ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ସଂବଧାରଣକୁ ସମ୍ମୁଖରେ
ଉପସ୍ଥିତ କରି ଇଂଲିସମାନ ଅଦିକାର କରି
କହିଥିଲୁଛନ୍ତି କି ଇଂରଜଦାବିମ ବିନା ଦେଶୀୟ
ଲୋକମାନେ ଦଣ୍ଡେ ଲୁଳିପାରିବେ ନାହିଁ ।
ସାହିମାନଙ୍କ ସୁବିଧା କରିବା ଦିଲ ଧରୀଠକାର୍ଯ୍ୟ
କି ସହିରେ ହିନ୍ଦୁମାନେ ଅପଣାସୁଖେ ଯହିବାନ୍ତି
ହିଥିଲେ ଚହିରେ ସକା ସେମାନଙ୍କୁ ଇଂରଜ-
ଦାବିମରର ସାହାଯ୍ୟ ନେବାର ପ୍ରଯୋଜନ
ଦେଇଅଛି । ଇଂରଜଙ୍କ ବିନା ଦେଶୀୟଲୋକେ
ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ଧର୍ମ ଭାସା କରିବାକୁ
ସକା ଅନ୍ତମ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଥର ବିବାର୍ଯ୍ୟ
ଦେବ ? ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କ ନିନା ଏବଂ
ସୁଦେଶୀୟଙ୍କର ପ୍ରକାଶା ଗାୟକ ବିପବା
ଇଂଲିସମାନଙ୍କର ଧର୍ମ । ସୁତ୍ରରୁ ତାହାଙ୍କ
ମୁଖରୁ ଅପର କଥା ଶୁଣିବା ଥିଲୁଛି
ନୁହଇ । ସୁଖର ବିଷୟ ଯେ ଇଂଲିସମାନଙ୍କ
ପର ସମସ୍ତ ଇଂରଜଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ଦିଲେବନା
ଅପର ବିବିଧ ହୋଇ ନାହିଁ ନହିଁ ଭାସା ଜ
ଞ୍ଚିତ ? ଭାବରବର୍ଷକୁ ସେଇଁ ଇଂରଜମାନେ
ଦେବିଲେ ବେଳଗାର ନିମିତ୍ତ ଅଧିଆୟକୁ
ଇଂଲିସମାନ ତାହାର ମୁଖସଥି । ତେଣୁ ସେ
ବଜୁହୁରୂପକ ସାମାନ୍ୟରେ ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କ
ଅପଦାର୍ଥ ବେଳେ ଦେଖାଇ ତାହାଙ୍କ ଦାନା
ଛାଇର ସଜାଗ୍ରୟଙ୍କୁ ଦୟାଇବା ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଅପର ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକରନକଥା ପ୍ରତି
ତାହାଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟୀ ସାଇ କାହିଁ । ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କର
ଇଂରଜଙ୍କଠାରୁ ଅନେକ ବିଷୟ ଶିଖା କରି-
ବାକୁ ଅବ୍ୟ କାଳା ଅଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ଦେଶୀୟଲୋକେ ଅପଣା ଧର୍ମକର୍ମରେ
ଏବାବେଳକେ ଭାବାସୀଳ ଏବାକୁ ବୋଲିବା
ନିହାନ୍ତି ଅସଜତ ପଟଇ ସେଇଁ ଧର୍ମଶାଳା
ପୃଷ୍ଠଗଣୀ ଉଦ୍‌ବାଦ ସମ୍ମାନ ନିମିତ୍ତ ଟ୍ୟକ୍ଷସାହେବ
ବର୍ତ୍ତମାନ ତେଷ୍ଟୁଗ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେଇସବୁ ଓ
ଇଂରଜଙ୍କମାନେ ନିର୍ମିତ ବର୍ଥିତାରେ ନା ଦେଶୀୟ
ହିନ୍ଦୁମାନେ ? ଏ ଦେଶକୁ ଇଂରଜଙ୍କମାନେ
ଅସିବା ପୂର୍ବ ଏବଂ ତେହିଁ ଭାବରୁ ନିଧି
ଦେଶୀୟଲୋକମାନେ ଯାତ୍ରି ଓ ଅପର ପଥ୍ୟକଳା
ସୁବିଧା ନିମିତ୍ତ କିଥ ପୁଷ୍ଟଗଣୀ ଧର୍ମଶାଳା ଓ
ସଗାରିତମାନ କାନ୍ତାଶ୍ଵାନରେ ନିର୍ମିତ ଓ ସ୍ଥାପନ
କରାଯାଇନ୍ତି । ସବସବୀ ଟକା ଆୟ ଦେବା କଳ
ସମ୍ମାନ ସଦାବର୍ତ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ
ଅଧ୍ୟଗତ ପ୍ରଦ୍ୱାତର ଜାବଳ ଧରିଗର ଉପାୟ
କରି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ଜାର୍ଯ୍ୟଶାଳରେ

ଏବେ ସଦାବର୍ତ୍ତ ଖଣ୍ଡା ଅଛି ଯେ ବିବେଶୀୟ
ଲୋକମାଳେ ଉହଁର ତାନିବା ଦେଖିଲେ
ଆସ୍ତର୍ୟ ଦେବେ । ସାମାଜିକେବ କି ଯାବାର
ଅବା କିନ୍ତୁ କରିବାର ପକ୍ଷି ଜାହିଁ ସେ ପଞ୍ଚକଳେ
ବିଶାମ ନିର୍ମିତ ଗୋଟାଏ କର କି ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜ
ଲଗାଇ ଦେବାର . ପଞ୍ଚର ଭାବରଙ୍ଗ
ଦେଖା ଯାଏ । ହରମାନଙ୍କର ଏ ପ୍ରତିଭାତ୍ ଅଛି-
ପ୍ରାଚୀକାଳର ଅଟି ଏବ ଉହଁର ଅର୍ଥାତ୍
ପ୍ରମାଣ ଦେଶର ଉତ୍କଳଗରେ ବିଶ୍ଵମାଳ
ରହୁଥିବା ପ୍ରତିଧରେ ଯେବ୍ୟନ୍ତି ବୋଲଇ କି
ହରମାଳେ ଏସମ୍ପ୍ର ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ
ନୁହନ୍ତି ତାହାର କଥା ସତ୍ୟ ବୋଲି କିଏ
ବିଶାମ କରିବ । ଅବଶ୍ୟ ବୋଲ ଯାଇପାରେ
ଯେ ଦେଖିଯୁଲେବକର ଏସବୁ ବିଷୟରେ
ଧୂମେ ସେଇର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଧଳ ବହୁ-
ମାଳ ସେପରି ଜାହିଁ ଏବ ଅମେମାନେ ଦୁଃଖର
ସହିତ ଝାକାର ବରୁଅଛି ଯେ ଏକଥା ଅନେ-
କରୁର ସତ୍ୟ ଅଟିଲ । ବନ୍ତୁ ଏଥର ବାରଙ୍ଗ
କିମ୍ବା ଏ ପ୍ରଶ୍ନଟି ବଡ଼ ହଠିଲ ଅଟିର ଏବ
ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ବିବେଚନର ବିଷୟ ଅଟିଲ ।
ଅମେମାନେ ସାମାଜିକ ବୃତ୍ତିରେ ଯେତେତେବୁର
ବୃତ୍ତିପାରୁ ଅଛିଁ ଉହଁରୁ ଜାମ ଯାହାକୁ ଯେ
ଲଂଘନକ ସଜନକ ଅନେକପରମାଣରେ
ଏଥୁମିତି ମଧ୍ୟପ୍ରପ୍ତ ଅଟିଲ । ଏହି ସଜନକ-
ପ୍ରକାର ଅମେମାନେ ଅପଣା ପ୍ରକାର ସବୁର
ଶୁଣ ଦୂରକରୁଥେ ଗଠିତ ହେଉଥିଲା । ଲଂଘନ
ଶିକ୍ଷାବଳରେ ଧନକର୍ମ ପଢ଼ ପ୍ରକାଶୀୟ ମର
ଯାଇ ନାହିଁ । ଲଂଘନକୌଣସିରେ ଦେଖିବ
ଧନ ଏମନ୍ତ ଅନ୍ୟମିତରବଳରେ ଉଦେଶ୍ୟ
ବାହାର ଯାଉଥିବ ବା ଅଗ୍ରପ୍ରୟାକମୟ କାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ ବ୍ୟୁତି ଦେଇଅଛି ଯେ ଦେଶର ପ୍ରକାର
ଭାବର ନିର୍ମିତ ବନ୍ଦ ରହୁ କାହିଁଲଂଘନ ହେଉ
ଏ ସରଖାଦାସ ଅର୍ଥପୋଷକର ଏମନ୍ତ ଉପାୟ
ବାବାରଥର ଯେ ତାହା ଗୋଗାଇବାରେ
ଦେବେ ବ୍ୟସ୍ତ, ଦାତରେ ଧର ଉତ୍ତିଜାହିଁ ଯେ
ଦ୍ୱାରାପରିବ ସାଖାରଙ୍ଗ ଉତ୍ତିଜାର ନିର୍ମିତ କରି
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଏବ ଲଂଘନକାରିଙ୍କ ଦେଇବୁ
ଜ୍ଞାନ୍ୟବୁଦ୍ଧ ଏବ ମୂର ମଜୁତର ଦିଲ ଏମନ୍ତ
ବକ୍ତ୍ଵ ଯାଇଥିଲା ଯେ ପାଇବାରେ ଦେଇ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁଥିଲା ପଢ଼ିଗଲାରେ ତାହା ହୋଇ
ଥାରୁ ନାହିଁ । ସବୋପର ଦେବା ଏ କାର୍ଯ୍ୟକାରିଙ୍କ ମୂର
ବର୍ଣ୍ଣିମେଷ କର୍ମପୂରମାନେ
ସନନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟର ଜାର ଅପଣା ବାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ

ଲେବକୁ ଦେବଳ ଅର୍ଥ ଗୋଗାରସାରେ
ନିୟମିତ କରିଥିଲୁଛି । ଆଜି ଏଥିପାଇଁ ବାଜି
ସେଥିଆଇଁ ହେଠାତ ଡାକ ପଡ଼ିଥିଲା । ନ ଦେଇ
ଲୋକଙ୍କ ହାତରେ କୌଣସି ସ୍ଵାଧୀନ ଗଲା
କାହିଁ । ପୁଣି ଜୀମ ବିଶାର ଲେବରେ ପଡ଼ି
ବାଦମକର ଯହିଁରେ ସନ୍ତୋଷ ଦେବ ସେହି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରୁଥିଲୁଛି । ଲେବବର
ସ୍ଵାଧୀନ ବିଶାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ରହିଥାରୁଣ୍ଟାହିଁ ଏବଂ
ନିଜାନ୍ତ୍ର ପ୍ରଯୋଜନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବୁ ପଢ଼ିବି
ସାମାଜିକବାର୍ଯ୍ୟରେ ଅର୍ଥବିଷୟ ଦେଉଅଛି । ଏବେ
ବାଧା ହୟ ଦେଖାରୁ ଏବା ବଜାଦେଶରେ
ଲେବ ପରିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ଲକ୍ଷାଧିକଟଙ୍କା
ସାଧାରଣ ହତକର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରିବାର
କାର୍ଯ୍ୟକ ତାଲିକାରୁ ପ୍ରବାସ ଦେଇଅଛି ।
ଅତିଏବ ଏବେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ସାଧାରଣ
ହୃଦ ଓ ଧର୍ମବାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ୍ୟ କରୁ ଲାଭାନ୍ତି
ଓ ନିଜାନ୍ତ୍ର ଅମଳଯୋଗୀ ରହିଥିଲୁଛି ଏମନ୍ତ
ଦେଲିକାର କୌଣସି ବାରଣ ନାହିଁ ଦେବଳ
ସମୟ ଏବଂ ବଜାଦେଶ ଗୁରୁ ଅନେକ ଅର୍ଥ
ସାହା ପ୍ରଚାର ହିତବାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ ଦେବର
ଉଚିତ ଅନ୍ୟମାର୍ଗରେ ଗାହାର ଯର୍ଥିଲୁଛି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବର୍ଷ ସେ ମହାର ଏଠା କରିଲୁଣ୍ଣ କରିଲୁଣ୍ଣରେ କେବଳ
ଜୀବନକ ପଦବୀ ହୋଇଥିଲା । କହିଲ ଓ ସୁମଧୁର
ତ ଏ ଏ ଉପରେ ହୋଇଥିଲା । ଯଳ ଚାପକୁ ଖାଇଁ
ଏ ନଗରରେ ଶେରତା ଅବଧ ଘରି ଜୁଅଛି ଏକ
ମୋଟାବଳୀ ରାଜାଙ୍କାଳୀ ଏହାର ଅକ୍ଷୟାଳ ସମ୍ମର
ଅନୁଭବ ।

ଦୟତକୁ ଦୃଶ୍ୟରେ ପିଆଦର ଆହେବା ସନ୍ଧାରି
ହୋଇଲା ମାତ୍ରେକ ବନ୍ଦବାର ମାନେଜମ୍ ରେସ୍଱ୁଟ୍ ହୋଇ
ଏବେଳୁଗୁହରେ ଏ କଳାକୁ ଅଥ ବଳେକୁ ପ୍ରତିବନ୍ଦି
ମହିମ ମାନ୍ଦରାମର ବନ୍ଦବାରୁ ଯାଇଲାହୁଣ୍ଡା । ବନ୍ଦବାର କେବଳ
ଟ୍ରେନ୍‌ରେ ଥାଏ ହୋଇଅଛି । ଏ ବାରିନ୍ତି ଉତ୍ତିମାନିକ
ମହିମର ସଂକଳନ ଥାଏ ।

କ୍ଷା କୁଳକ ଏ କ୍ଷା ବଲେଦୁରକ ଅଧିକ ଦେବ
ଏଠାରୁ କଣେ କୃତିତ୍ତବେଶସ ବହୁକାନ୍ତମାତ୍ରକ
ହୋଇ ଆପିକେ ପଥ ।

କାନ୍ତି ପାଦାକାଥ ସମ୍ବନ୍ଧର ମୋହନ ପଦକୁଳାକାର ଶାକାଟ
ହେବ ସୁତ୍ସଂ ସେ ମୁଣ୍ଡିଆମଲେ ଜାର୍ତ୍ତ । ଗାଢାବ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପାଦାକ ସବ୍ରତ ହୃଦୟ ହୃଦୟ ଚନ୍ଦ୍ରମାତ୍ର ତାରୁ ପଦିଷ୍ଠା
ପରିବ୍ରତ ବ୍ୟବ ତୋରିଛନ୍ତି । ବନ୍ଦୀବର୍ଷ ମୁଣ୍ଡାକାର
ଶାକାଟ ହେବ ଏଥାର ପଦିଷ୍ଠାପନ ହେବ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କରିବାରେବାରେ ଶର୍ମିଲୀଙ୍କାନୁଷ୍ଠାନ ଦିନମନ୍ତର
ତା ଏ ଦୂର ଅଧିକାରେ ଉପରେ ଅନନ୍ତାଙ୍କ କାହିଁ
ପଢିଥିଲା । ସବୁର ମନରେ ଏହି କିମ୍ବା ଖେଳ ଦେଇଲୁଛି
ଅପ୍ରାଚ୍ଛୟତା ଯେବେ ଦେଇଅଛୁଟି ଏହି ଜହାନରେ ଉପରେ
ଦେଇ ଦେଇ କରିଥିଲା । କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହିକିମ୍ବା ଦେଇଲା

କରିବା ପଦିବ । ସତ୍ତା ହୃଦୟମାନଙେ ଅପଦିତ ପରିଶ୍ରମ
ଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ଏବଂ ଯେତୁ ଧ୍ୟାନ ନିଷିଦ୍ଧମାନ ସଜ୍ଜର ଦବେ-
ଦିବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯଦ୍ଵିତୀୟ ମର୍ମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶାକରଣୀ
କି ବନ୍ଦରର ଲଭନ୍ତ କିମ୍ବପ୍ରଥାୟୀଙ୍କ ସବ ଏ ବିଶ୍ୱାସ
ଦେଇ କରିବେ ।

କବିତା ଗେହେଟ ।

କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବନ୍ଦିଙ୍କ ନିଃ ସେ କର୍ମ କାଳମୁକ୍ତ
ଦିନଙ୍କ ବନ୍ଦିଙ୍କ ପରିଚେ ଜୟକୁ ହେଲେ ।

କଟକ ମୁଦ୍ରଣ ସନ୍ତୋଷ ଦେଖଇ ଅଚିନ୍ତ୍ୟକ ମାନ୍ୟ
କ୍ଷେତ୍ର ବାହୁ ପାଶ୍ଚିମାଧ୍ୟ ଦାସ ଜାତ ପର୍ମିତେ ଯୁଗୀତା ଓ କଲେ
ବଦଳକୁ ପଞ୍ଚମ ଦାତାକୁ ପଢା ଉଚ୍ଚମ ବନ୍ଦମାନ୍ଦିର ।

କାଳେତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମୀ

ବେଳେ ସାତକ୍ରତ୍ତ କଠିନ ହାତ ଦା , ଯଥରୁ ଅଛିଲୁ
କୁଟୀ ଘାସ ହୋଇଥାଏଇ ।

ବାଲେ ବରତନା ସୂଦିତ କରିମାନ ଅପିଷେଷଣ ହେବ
ମାଟେ ବୁଝ ମୁଖଚତ୍ର କରିବାଗୀଏ ରହୁ ବାର୍ତ୍ତିରେ
ଆମାର ହିନ୍ଦେ ।

ମୁଖ ପରିଚାଳନାରେ କୌଣସି ଏହି ଏ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂରତା

ବାହାର ହୋଇ ଏଠା ରେଇଥିବା ୯ ଲେଖନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ନୟୁକ୍ତ ହେବ ।

କାମେ ଅନ୍ତରୀଳ ସମ୍ପଦରେ ଉଲଙ୍ଘନ ମାହେଲେ
କଷ୍ଟର ଗର୍ଭର ମାନୁଶ କରିଥିବା ଏହି ଗଠିତ ଅବଧି
ଅର୍ପିତ ହେଉ ଉଲଙ୍ଘନ ମାହେଲ କ୍ଷେତ୍ର ସେଚେଷ୍ଟେଯିଲ କଷ୍ଟ
ରେ ଅତିରି କହ କଷ୍ଟର ବନ୍ଦମାନ ହୁଏବ ଅମ୍ବାଜ /
ଅବଧି ପାଇବ ନ ଥିବାରୁ କ୍ଷେତ୍ର ସେଚେଷ୍ଟେଯ ଉଲଙ୍ଘନ
ସାରଚନା ମୂଳୀ କେବଳ ଏକ ଉଲଙ୍ଘନ ଗାରେବ ଅପରାଧ
ଦୀର୍ଘ ମୁକ୍ତା ପରାମର୍ଶ କରିବ ନାହିଁ ଏହି ଯେ ମେହେଲ
ଯେତେକଣ କାର କାହିଁ ନୁହାନ୍ତିର ଉପାୟ କରାନ୍ତିର
ଧରାନ୍ତର କଥା କିମ୍ବା ।

ପ୍ରକଟର୍ମ ନିଧରେ ଦୟାତ ଥିଲ ଏହି ହୋଇ
ଦେଖାଇ ଅଛି । ହୁନ୍ଦୁଯୋହାତଳ ଲେଖିଲାଗଲୁ ଓ ନିଧି
ପାରିବା ମାତ୍ର ଗା ଏ ଦେଖାଇ କୁଳମାତ୍ର ଗା ୧୫ ଟଙ୍କା
ପଞ୍ଚଟୁ ଦେଖାଇଲା ତଥା ୨୫ ଟଙ୍କା ଦେଖି ହୋଇଥିଲା ଦୀର୍ଘ
ବନ୍ଦଗୀ ପାଇଁ ଦୋଢ଼ ଟଙ୍କା ଦେଖାଇ କିମ୍ବା

ଏହି ମନ୍ଦିରର ସୁଖ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ପଦରେ ମହିମା
ଜୀବାତ୍ମାର ଶରୀର ଉଚ୍ଛିତର । ସାଧାରଣ ମନ୍ତ୍ର ଏହି ପାଦ କି
ମେଳି ଦେବ ପୃଥିବୀପତେ ବିଭିନ୍ନ ସେବା କରି ଦେଖି ଦୋଷ ପାରି
ଏହି କବିତାକୁ ଲେଖିବା ହତୀ ମଧ୍ୟରେ ଗଢି ନମ୍ବାରିତା
ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ । କିମ୍ବା ଆସୁ ଏହି ପୃଥିବୀର ଶରୀର
ଏହି ଏକ ସଂଖ୍ୟା ସହାୟ୍ୟରେ ପୁଣି ବରତ ଅଧିକ
ବୁଝେ ଅର୍ଥିତା ଦ୍ୱାରା କଷତ ଏହି ମନ୍ତ୍ରରେ କିମ୍ବା
ଲେଖିବେ ଅଛି ଏହିରେ କିମ୍ବା ଏହି ମନ୍ତ୍ରର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଏହି କଷତରେ କିମ୍ବା ଏହି

ହାତବାର୍ତ୍ତର ଦୟାପଦମ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କଥା ପ୍ରାୟ କଥିଲା ।
କଥେ ବଦିମେଣ୍ଡ ସେଇ ପ୍ରାୟକ ବଦିମେଣ୍ଡ କଠିନମୁକ୍ତ
ମାନ୍ୟର ହାତବାର୍ତ୍ତର ପ୍ରାୟକ ଦୟାପଦମ ମତ ପ୍ରାୟ
କଥ କଥ ଅବଶ୍ୟକ ଏବଂ ବଦିମେଣ୍ଡ ଏବଂ କଥ ପରି
ବାର୍ତ୍ତରେ ପରିଷତ୍ତ ବରତେ ଏମନ୍ତ ସେ ଦୟାପଦମ
ହାତ । ବ୍ୟକ୍ତାରେ ସରହାଳକ ପରିଷତ୍ତ ଯେତେ
ଶେଷ ବାର୍ତ୍ତର ଦୟାପଦମ ଏହି ସେମାନଙ୍କ ପରିଷତ୍ତ
ବଦିମେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟକ ହୋଇଥାଏ । ବ୍ୟକ୍ତ କଠିନମୁକ୍ତ
ପରିଷତ୍ତ କଥ ଅବଶ୍ୟକ ଏବଂ ବଦିମେଣ୍ଡ ସହିତ ଏହି ଅଳିକିନ୍ଦରେ

ଏହୁସି କଥ୍ୟ କରୁଛି କଲେ ଦେଶରେ ମୂର୍ଖଗା ଏହି କେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ବନଚରେ ଧଂଳଗୁଡ଼ର ମହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକାବେଳେକି ନାହିଁ ହୋଇ ଯିବ ।

ଅସୁରଙ୍ଗ କନେକ ବଧବା ରମଣୀ ଜୁଲିହୁପଳଙ୍ଗରେ
ପାତ୍ର ସାହେବ ହାତରେ ଶ୍ରୀମନ ଇଂଲାଣ୍ଡେସ୍‌ବର୍କ୍‌ଗୋ , ଟି
ସବ୍ୟାକାଳ ଅନ୍ତା ଘୋଷନାର୍ଥେ କେତେବୁଦ୍ଧ ପଠାଇଥିଲା ।
ଶ୍ରୀମନ ମଂଳ ଶ୍ରୀସ ଅଶ୍ଵବ ଅନନ୍ତବହବାରେ କୃତ ଭେଟି
ପ୍ରଥମ ବର ବିରୂପରେ ଉତ୍ତର ରମଣୀକ ବେଗାର ଫେରୁଇବେ
ପାଇଁର ଜବନ୍ତ ବଜାରଥରୁ ।

ମହାରକା ହୋଲକାର ଦୟାତରୁ ଫେର ଆସି କନ୍ଧର
ମାସ ଦା ୯ ରଖିରେ କୋଷାରଠାରେ ପଡ଼ୁଥିଲେ ।

ବ୍ୟାକଥାତେ ହୃଦୀର ଘୟନ୍ତିକ ଅଧାକ ହୋଇଥିବାର
ମସ୍ତାନ ମିଳଇ । ଏ ଯୋଗୁଁ ହେଠାରେ ଲୋକ, ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ବିଷେଷ ଅଚିକ୍ଷଣ ହୋଇଥାଏ । ବ୍ୟାମଳ ପୁଣ୍ୟକାରୀ
ପଦି ଦୀକାର ମାତ୍ର ମର ଘାଜିଥରୁ ଏହି ଧୟାଲ ନିଷ୍ଠ
ହେଉଥାଏ । କଥାତ ତୁ ସେ କର ତରକାରୀମଧ୍ୟରେ ବେଳେ
ଏହି ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

ଏ ସ୍ଵର୍ଗଦିରେ ପାଶ୍ୟାତ୍ମିକା ଆଚାରଜାତକ ସ୍ଵାଦ-
ମାଳ ଶୁଭ୍ୟତାକ ନହିଁ । ବିଲଜାଇ ଜାଗାୟ ବିଦ୍ରୋଷମାନେ
ସୁନ୍ଦାର ମାତ୍ର ରଠିବାକୁ ଉଭୟପକ୍ଷରେ ସ୍ଵଧାରିତ ହୋଇ
ଅଛି ।

ବିମ୍ବାତାରୀ ଅସିଥାରୁ କଳିବ ମାସ ଠା ଏ ଦିଶ ତାର-
ସମ୍ବାଦରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ପଞ୍ଜିକୟ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ବିମ୍ବ
ରଠି ରିବ ।— ରତ୍ନମ—ମାତ୍ର ହୋଇଥିବ ବାହୁବି ?

ବୁଦ୍ଧିଦେଶ ମାନ୍ଦ୍ରେହେଠାରେ ଉପ୍ରକଳ୍ପ କଲାନ୍ତି ହୋଇ
ଥିବାର ସମ୍ମାନ ମିଳଇ ଦିଃ ୯ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଅଛଳେ
ଏହିଙ୍କିର୍ତ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିବ ଏକ କେଳାଖାନା ମଧ୍ୟରେ ପାଣି
ପରିବେଶ ବନ୍ଦ ବନ୍ଦମାନଙ୍କ ଶାଇଲ୍ ଶିଖିର ନ ଘର୍ଷ ସହିତ
ବୁଦ୍ଧି ଯାଇଥିବ ।

କରିବ ମାସ ତା ୨ ଦିନ ବୁଦ୍ଧରେ ବସନ୍ତ ପାଲିଷ୍ଟିମେଣ୍ଡ
କମନ୍ସ୍ଲ ମୁଖରେ ସୁଥ ସାହେବ କିନ୍ତୁ କଲେ କ ସେ
ଭାବବିଦ୍ୟାୟ ବଳେତର ଏବଂ ହାତା ପ୍ରଥମ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ
ଗାଢା ଶାସ୍ତ୍ର ମହାବାରର ଅରା ବିଜୁକ ।

ପୁଣ୍ୟର ସମାବେଶ

ଶତମାନ ରା ପ୍ରକାଶିତ ଦିବରେ ସମୟର ବନ୍ଧୁ
ମୂର ଓ ବନ୍ଧୁର ପଦକଳ କରିମାନ ଜୀବ ବନ୍ଧୁରକୁ
ଭୁଲିଯିବାର ମୁଗାମୟ । ବେଳକଳ ମରୁଦିନେ ଅଳ କେ-
ହେବ ଖୋଲକେ ଫଳ କଷଟେଇ ଏହା ଚେତ୍ତି ମୁଗାରେ
ଅକର ଅଧିକ ମେହେ ବକୁଳିଛନ୍ତି ।

ତା ୧୯ ହିକ ବଢ଼ରେ କଲଇସ ନାଏକ ମହାଦ୍ୱୟ କାଳ
ପାଥୁତିତି ଘୋଷ ଓଲାଇତା ଗେନରେ ଶ ଦିନ ସହିତ
କେବଳ ପାଶ କୁବଳ ଅଛନ୍ତି ।

ଏହି ଭାବିରେ ସ୍ଥଳମହନ୍ତି କାମକ ଜଣେ ବାହୁଦୀ
ପରମାଣୁ ଦୟାର ଦୟାରିବାକୁ ମାରିପଠ ବଦିବାରେ ତାହା
କୁ ୧୫ ଲା ଅର୍ଥରୁ ହୋଇଥିଲ ଉଚ୍ଚ ବାହୁଦୀ ସାହାଯ୍ୟବାଦ
ମୁକ୍ତମାନ ଅଞ୍ଚଳର ପରମାଣୁ କ ୨ ଲକ୍ଷ ପାଇଁ ପରମାଣୁ
ଅର୍ଥଦୟ କରିଯାଇ ପୁଣି ଅନ୍ଧକିଳ ଯାହାଯେବାକିନ୍ତାମାନରେ
ମନ କାହା ହୋଇଥିଲ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମାରିବାପାଇଁ ତାଙ୍କର
ମେଳିଛୋଇଥିଲେ । ଅଜବାଲ ବାହୁଦୀମାରକର କାମାର-
କମ ଦେଇବୁ ଗୁଣାସାବ ।

ଏଠାରେ ବ୍ୟାପ ଫଡ଼ିଲକେ ନାହିଁ ହେବାର ମୁଣ୍ଡ
ଦୂରାଗରୀ । ଯେଉଁଳ ମଧ୍ୟ ଏବତଶ୍ଚା ଯାଇ କରଣା ହୋଇ-
ଥିବ ସେ ସେ ପାଇ ମୁଣ୍ଡିଲକୁ ଦିଦି ସୁଧା କହି କଣାଯାଇ
ନାହିଁ ।

ଶୁଭଳ କରା ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଳିତ୍ତିକାଣ୍ଡ ନିମାକଣ୍ଠିରେ, କୌଣସି କାରେ ଅହିଥିଲା । ଶୁଭଳର ଘର ୧୨ ସେଇ ଟଙ୍କାକୁ ହୋଇଥାଏ ।

ଶୋବେଥାକ ସହିଦଙ୍କରେବୁନ ବାରୁ ଗୋପାଳାଥ ମିଶର
ତା । ରଖ ନିଜକବିଧିକ ଡେଲିଟା ବୈଶରେ ନିଜ
କରୁଣା ସମ୍ବରଣ କରିଅଛନ୍ତି । ପୃଷ୍ଠର ପ୍ରାଚୀନମାନକ
ମଧ୍ୟରେ ଝଂଘରଙ୍କ କାଣି ଏ ମହାଶୟମ୍ଭୁ ଜନ୍ମତ ପଦାରଣିକୁ
ହୋଇଥିଲେ ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର

ପଦ୍ଧତିରେ କଳା ମହାମତି ନିମନ୍ତେ ଆମେ
ମାନେ ଦାୟୀ କୋତୁ'.

ଆଜି ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡି ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀକୃତ୍ତିନାଥଙ୍କା ସମ୍ମାନରେ
ମହାଶୟ ମାନ୍ୟବରେଷ୍ଟ
ମହାଶୟ !

ଅମ୍ବର ଏହି କବିପ୍ରୟ ପୁଣିତ ଅପଣଙ୍ଗର
ଜଗନ୍ନାଥ ପଢ଼େକି ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସ୍ଥାନଦାନ
ଦେଇ ଚିହ୍ନବାୟର କରବେ

ମହାଘୟ ଅମ୍ବର ଏହି ଦୂର୍ଗରେ ହଜାଗାନ୍ତି
ସେଗର ପ୍ରାଦୁର୍ବଳ ଆସି କିମାସ ଅରମ୍ଭରୁ
ଆଜପରିସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଇ ପ୍ରଥମଙ୍କର ତିନି ବା
ଶୃରଙ୍ଗ କଳିବଳରେ ପଢ଼ି ହେଲେ
ଏହି ଘଟନା ସେବେବେଳେ ଅମ୍ବମାଳଙ୍କର
ବନ୍ଧୁ ମାନ୍ୟାଧି ଏବି ମଦାନ୍ତରଦ ଶ୍ରାମକାଳ
ଶ୍ରୀପବରକ ମହୋଷୟଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧିପଥାରୁତ୍ତ
ଦେଲ୍ ପ୍ରଶଂସିତ ଯୁବଭୂପ କ୍ଷପରେକୁ ଗେଗୋ
ପଥ୍ୟାନ୍ୟଥେ ଏକ ଜୀଷ୍ଠ ନିଜେ ପ୍ରସ୍ତୁତକରି
ରଖିଲେ ଏବି କାହାରକୁ ଦ୍ଵାରା ବୈନ ଅନ୍ତରେ
ମଣି କରିବାର ଶତର୍ଣ୍ଣ ହିଲେ ୧୧ ଶତର୍ଣ୍ଣ

ଏବି ୨ ମାତ୍ରା ପ୍ରଦାକ କରୁଥିଲାନ୍ତି ପ୍ରଶଂସିଲ
ମହାଜଗଙ୍କ ଭିଷଧର ମହାମୟ ଏବି ଚାକର
ଯଶସ୍ଵି ଶାକସ୍ତକୁ ଶତ ଧଳ୍ୟବାଦ ଉତ୍ସପ୍ତକୁ ତେ
ଦେଉଥିବୁ ସେ ସେ କେହିବ୍ୟକ୍ତି ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେଗରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଆନ୍ତି ସେମାନେ ତିକ୍ତ
ଭିଷଧରୁ ଏକପାକ ସେବନ କଲାଶଣି ଏବା-
ବେଳକେ ସଧ୍ୟିରୁପେ ଅସେଗନ୍ତା ଲଭବର
ଅନ୍ୟଥର ଭିଷଧ ସେବନ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ରଖିଲୁ ଲାହିଁ ଏଥିପୂର୍ବରେ ଯେଉଁ କି ଶାକ ଏ
ପଛର ପ୍ରାସି ହୋଇଥିଲେ ସେଇବ ଏଗିବ
ସମସ୍ତେ ତିକ୍ତ ଭିଷଧ ମହାମୟରୁ ସେଗମନ୍ତରୁ
କରିବାର ପାଇଛି ବିନବସ୍ତଳ ଏବି ସବଧାମ୍ଭାଲ
ଶାମାନ୍ ଶା ସୁବରଜ ମହୋଦୟ ସଦତ ଏ
ଭିଷଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ନ ଆନ୍ତେ ତେବେ ଅନ୍ତରୁ
କରସ୍ତା ଅଷ୍ଟଖ୍ୟ ଲୋକେ ନାହିଁ ହୋଇଆନ୍ତେ
ସନ୍ଦେହ ତାହିଁ ନିର୍ମିତା କରିପାରିବ ଏହି

ମହୋପକାର ମଦାମାଳ୍ଲ ଚିରଜାମ ଓ ସୁଖୀ
କର ଉତ୍ତିଆନ୍ତ ସହିରେ ଆମ୍ବ ପ୍ରଜାଗଣଙ୍କର
ରକ୍ଷଣାଦେଶର ଏହିପର କରୁଆନ୍ତ ପରିଷେ-
ଷରେ ସବ୍ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଏତକୁବ ଜଣାଇ
ଦେଇଅଛୁଁ ଯେ ଯେବେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତରପୁଲର
ସଥା ଯେବେ ଉତ୍ତିବର୍ଷିତ ରେଗରେ ପାଞ୍ଚିର
ଦେବେ ଅଉ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ପୁରୁଷଙ୍କ ମହାମା-
ନ୍ଦୀ ଶୁମୁକୁ ଯେବେ ପଥ ଲେଖି ଡାକଦାୟ
ପ୍ରେରଣ କରିବେ ତେବେ ଦୟାଦୁ ହୃଦୟ
ଶ୍ରାମାନ୍ ଶ୍ରା ସୁବରଜ ସେହି ଡାକ ସହଯୋଗେ
ବିନାମଳ୍ଯରେ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ସନ୍ଦେହ ଲାଗୁ
କର ।

ଭିଷମାର୍ଥେ ଯେଉଁମାଳେ ଲେଖିବେ ସେ-
ମାନଙ୍କତାକୁ ଯେଉଁ ଭିଷମ ପଠାଯିବ ସେମାନ-
କୁ ତାବିମାନାସନ ସ୍ଥା ଦେବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ
ଫଳତଃ ପଢ଼ିମାନ ଲେଖିବେ ଏହି ।

ଅତ୍ୟଧିକ ପାରାମାର୍ଗ } ଶା ବାହୁ ନିଧିଷ୍ଠାନ ଶ୍ରୀମଦ୍-
ପଞ୍ଚକାଏକ ଜନେପେକ୍ଷା
ଟର ପୁରସ୍ତ୍ର ।

ମହାଶୟ

ଅଧ୍ୟାତ୍ମକର୍ତ୍ତ ଆନ୍ଦୁର ଏହି ବିଜ୍ଞାପ୍ୟ ଫଂକ୍ଷନ୍‌କୁ
ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ଖାଲୀତ ପରିଚାଳନାକ
ପୂର୍ବକ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରଗତି କରି ଏଥର ସେ ବହୁତ
ଉପାୟମାର ଯେଉଁ, ମହାମାତ୍ରାଙ୍କେ ସାମା,
ପଢ଼ିପୁ କରିବେ ଅମ୍ବେ ଉଦ୍ଦିନ୍ୟାୟୀ ଭାର୍ଯ୍ୟ
କାହିଁ ।

ଅସୁର ମହାଦୂଷକ ବଥା ଏହି ଯେ
କଟକ ସହରନ୍ତରେ ମେତିବଳମୁଲିର ଶ୍ଵାସ
ଲେବନାଥ କର ଯେ କି ପ୍ରବାଣଗୁଡ଼େ
ବାନ୍ଧିର୍ମର୍ମରେ ପାନ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ ସେ ଅସୁର
ଜ୍ୟୋତିର୍ବୁଦ୍ଧି ଅଟେ ଅର ଏକାଜ୍ଞମୀ-
ସୁଲବ ଶତ ଗ୍ରେଲାନାଥ କର ଯେ କି ଯଜ୍ଞେ
ପଥାତ ଧରିଦ୍ୟାଗ କରିଥାଏ ସେ ଉପରେତୁ
ଲେବନାଥ କରଇ ବନିଷ୍ଠ ସହୋଦର ଅଟେ
ଏପର ବିଶ୍ଵନାଥ କର ସେ ଦୂରଜଗଙ୍କ ଜ୍ୟୋତି
ସହୋଦର । ସେ ମଧ୍ୟ ବାନ୍ଧିର୍ମର୍ମାବଳମ୍ବୁ ହୋଇ
ଥାଏ । ହେ ଭାଜିମହାୟାମାନେ ! ଜ୍ଞାନମୁ
ଯେ ଏ ବନିଜଗବାଳକ ଏକଜଗରର ସନ୍ନାମ
ଅଟେଣ୍ଟି । ଏତରେ କାହାକୁ ଆହୁସନ୍ନାମ ଲାହି
ଭକ୍ତ ପଗୋଡ଼ ବାଳକ ଏକାବେଳକେ ବିଧ୍ୟୀ
ହୋଇଯିବାରୁ ତାଙ୍କର ପିତାମାତା ଯେ ହସି
ଦୁଃଖୀତିକରେ ମନ୍ଦ ଥିବେ ଏଥରୁ ଅପଣମାନେ
ଅନାୟାସରେ ଅବଗର ହୋଇ ପାଇବେ ।

ଅମେ ଶ୍ରୀକଣ୍ଠ କରୁଥିଲୁ ସେ ସେ ଶିଷ୍ଟକ ପ୍ରାତି-
ଧର୍ମକଳମୀ ପାଦାନର ଅମ୍ବର ଏ ପିଲ ଶାଖ
କୋଣବଠାରେ କଥର ଏହି ଘେର । ସେ
ଶିଷ୍ଟକ ମହାଶୟ ଏବା ଅମ୍ବର ଏ ପିଲମାଳକ-
ଠାରେ ଏପର ମେହି କରିଥାନ୍ତି ଓ ଏରୁପ
ବପଢ଼ାଇଥା ଦେଇ ଓ ପାତ୍ରିର ସମୟରେ
କରୁଥିଲୁ ସମସ୍ତ ପିଲଙ୍କୁ ଅପରା ବସାକୁ
ଆଜି ହିପାଇଛି କରୁଥିଲୁ ସେ ଏଥିରୁ ଅପ-
ଗମାନେ ଜାଣିଲୁ ସେ ପିଲମାଳେ କେଉଁ
ହେଉଥି ବିଧିମୀ ଦେଲେ ?

ଆଜି ଏ ବାଳବମାନେ ବିଦାତ ହୋଇ-
ଅଛି । କଣେ ବେଳକ ଓ ବର୍ଷ ଦେବ ସୂନ-
ଦିବାତ ଦୋହାଇଥିଲୁ, ପାଦାନର ପ୍ରୀମାନେ କପର
ଦୂରଧାରନ ଦେବେ ତାକୁ ଶିଷ୍ଟକଙ୍କ ଚିତ୍ରରେ
ଏହା ଓ ଅରେ ଅବରୁଦ୍ଧ ନ ଦେଲ ? ଆଜି
ବିଶଳାଥ, ଲେବନାଥ ଓ ଗ୍ରେନାଲାଥ କର
ଏ ଉନିଜଣ ଏବସୋଦର ଏହା ସେ କାଣିଶୁଣି
ମଧ୍ୟ ଏ ଉନିଜଣଙ୍କ କର ପାଇ ପିଲା
ପିଲବ୍ୟକ ଅଳ୍ପ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନାହିଁ ଏହା ଚାହିଁ କର
ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଗୁବସ୍ତର ଏହାବେଳକେ କୁଳ
ଛିନ୍ଦବ କର ଦେଲେ ଏଥିରେ ତିଥିର ପାଇ
ପ୍ରତି ଦେଇ ପନ୍ଦ୍ରାଷ ଦେବେ ଦେଇଲୁ ।

ଅମେ ଯେଓର ସଙ୍ଗରିଷମ୍ଭବଦ୍ୱାରୀ ପାଦା
ପାଦାରିକୁ ଅବଦିତ ନାହିଁ । ଅମେ ଏଠାରେ
ମାତ୍ରକୁ ଟାଙ୍କ ଦେଇ ପାଇଁ କାହିଁ ପ୍ରତି
ରେ ଥିବା ପ୍ରାଚିଲକଙ୍କ କଞ୍ଚ ସହ୍ୟକର
ଏ ବାଳବମାଳଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟ କରଇଲେ ଜାପ
ସ୍ଵରେ କରିବୁ ଏ ବରଷାରେ ସମ୍ଭବ ଜାପାୟ
ସେମାନଙ୍କପ୍ରତି ବ୍ୟୁ କରିଦେଲୁ । ଏତେ
ଦେଇବୁ ଏହି ଦୂରଧାରେ ପଢ଼ି ତନ୍ମାତ୍ରକରେ
ଜୟଥିର୍ବ୍ଦି, ଏଥିର କିମ୍ବ ପ୍ରକାର ସଂଲି ଅପର-
ମାନେ ରସର୍ ଲାପଦେଶ ଦେବେ ପାଦା
ଶିଷ୍ଟକର୍ମ କରିବୁ । ଅମ୍ବର୍ ଏତେଦେଇଲୁ
ତହିଁ ବୁଝି ଦଶ ନାହିଁ ଓ ତରୁଦିନ ଅଜକାର
ଦେଖାଯିବାରୁ ଉଠିପାର ଫଳ୍ପୁ ନାହିଁ ଥିଲ
ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଉପସ୍ଥି ପିଲମାଳ
ନଳ୍କୁ ପାଇଁ କରୁଥ ଗେ କା ଏ ଗଲୁ ତନ୍ମା
ଶ୍ରୀକଣ୍ଠରେ ଦସାଇଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ମେପିଲକ ପାତା,
ମାତା ଓ ପିଲମାଳ କାହିଁ ଥାଏ ? ଅର୍ଥାତ୍
କା ଏ ଓ ଅମେ କା ଏ ଗା ତଥାପି ଅପର
ମାନେ ଯେବେ କରିବେ କ ଯାଏ ଏକାନ୍ତର
କା ଏବୁ ଦେଇ କାହିଁକି କ ଦେବ ରଥା
ଅମେ କା ଏ ଗରିବ ଯାଦବମନ୍ଦିର ଏ ଯାଏ

ଶୁଣି ମୁଁ ଦେବାର ସମ୍ମାନା ହଣ୍ଡି କାହିଁ ।
ଏଥର ସଥାର୍ଥ ପ୍ରଗତାର ଆନ୍ଦୋଳନ ଲବ୍ଧ
ସାଇ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ହେ ।

ଭାଗ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପରିବହନ କରି
ପ୍ରଧାନପଣ୍ଡିତ ଶାନ୍ତି-
ଚୟୁଲ କରିବା
। ୩ । ସମ୍ବଲପୁର

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPAK
SIR,

Allow me to relate in the columns of your paper a sad incident which occurred in this town yesterday in broad day light. The facts of the incident are as follows.

Some of my female relatives landed at the Jobra Ghat with their children, yesterday at 11 A. M. The children when they arrived at the ghat were found almost faint with hunger and were therefore sent to their relative who lives not very far from the landing ghat, to eat their meal at his house. After having finished his meal, one of them aged about 5 or 6 years, though quite unfamiliar with the surroundings of the house, ventured out of the threshold thereof between the hours of 2 and 3 and strayed into a lane closeby. He could not find his way out to the house. One villain with the heart of stone, finding the child who had some ornaments on his person, helpless, took him up in his arms with many caresses and carried him away with intent either to throttle him to death or dispose of his person any way he pleased. The mother of the child and her near kinsmen were in the mean time making preparations to leave the ghat for their house in this town. After all arrangements were over, they left the ghat and stopped on their way at their relation's house and wanted their children back. They were to their utter surprise told that one of the children was missing. The mother then wept bitterly for the lost child. The villain had made off with his rich booty despoiling the

poor mother of her object of affection. A very long and careful search was made for the child by her men but to no purpose. At last a cartman who was engaged by her to convey her goods to her house, while returning home, after having delivered them at the destined place, espied at a little distance from him at *Mali sahi* a gaunt, spare-limbed man with a child locked up in his unhallowed arms. He identified the lost child. The cart-man then made straight up to him and demanded the child. The child too recognized the cart-man and with tears in his eyes begged hard to be restored to his mother's arms. Here I stop. My object in giving publicity to these facts is to put the parents on their guard, while such villains who prize the riches of this world above the souls of mankind stalk abroad ; parents should restrain their little children from going too frequently out of the precincts of their houses.

Yours &c.
Truth.

ମଳ୍ପପ୍ରାତି ।

କବୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମହାପ୍ରତିଷ୍ଠାନ	ଅଗ୍ରିମ ଟ ୫
କବିତ୍ଵୋଦୟ ବସ୍ତି କଟକ	ଟ ୩
କବିତ୍ଵୀ କବିତ୍ଵ ଟ ୮	
କର୍ତ୍ତ୍ତୁମାୟକ	ଅଗ୍ରିମ ଟ ୯
କାମାହୁଲୀୟକ	ପରଚନ୍ଦମପୂର କବିତ୍ଵ ଟ ୧୫
କୁରୁଶାଖ କୁମରବର	ଟ ୧୫
କବାଥ ମର୍ଦ୍ଦକ ଦେହ ସାମନ୍ତ୍ର	
ଶାଳଚେର	ଟ ୧୫
ଅଗ୍ରିନ	ଟ ୫

ବି କ୍ଷପନ ।

ନିମିତ୍ତବିଧପୁସ୍ତକମାଳ	କଟକ ଗଜମନ୍ଦିରପୁସ୍ତକଲାଙ୍ଘନ
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ବିଷୟ ଦେଉଥିବା ଗ୍ରାହକମାଳେ ମୂଲ୍ୟ ଓ ଭାଲମାପୁରସ୍ତ୍ର ପଢି ପଠାଇଲେ ଅନାୟାସେ ପାଇ ପାରିବେ ।	
ଜୀବିତବିଧିକାଣ୍ଡକ	... ... ଟ ୦ ।
ସମ୍ବଲପୁରକଳନମାଳା	... ଟ ୦ ୫୭
ବୈଜ୍ଞାନିକପାଠକା	... ... ଟ ୦ ୫୭

ନବସାହିତୀ	...	...	୩୦	୮୯
ଶକ୍ତିଭିଜନ	...	...	୩୦	୧୯
ପ୍ରକଶଆତ୍ମକ ଓ ଡାକଖର୍ତ୍ତା	...	୩୦	୭୦	୨୦
ଲେଖଣୀ ଏ ପତ୍ରିବ ।				

ଶଙ୍କାଧରବ୍ରତୀ ଅବଧୂଳ ମହାରାଜ ।

NOTICE.

Wanted a Head master for the Krishnanundpur Middle Class English school for 3 months, after which the post is likely to be made permanent. The pay attached to the post is Rs. 20 per mensem. Candidates must send in their applications together with copies of their testimonials to the undersigned on or before the 20th Instant. Preference will be given to him who has passed the Entrance Examination and possesses some experience in the art of teaching.

10-8-87 Gazarur Hossein
Secretary.

ଓଡ଼ିଶା ମିଶନ ପ୍ରେସ
କଟକ ।

୧୮୯୮ ମସିହାରେ ସଂସ୍କୃତିର ।
ଗବ୍ରିମେଣ୍ଡ, ଶିକ୍ଷା, ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଛନ୍ଦିବାଙ୍ଗୀ-
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାଗଜ ପରୀକ୍ଷାକ ଲୋପାକାଙ୍କ୍ଷା
ସଂସ୍କୃତିମେଣ୍ଡ ମାନ୍ୟରେ ମେଲାଇ ।

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର ପାତ୍ରାନ୍ତିକ ପାତ୍ରାନ୍ତିକ
ପାତ୍ରାନ୍ତିକ ପାତ୍ରାନ୍ତିକ ପାତ୍ରାନ୍ତିକ ପାତ୍ରାନ୍ତିକ
ପାତ୍ରାନ୍ତିକ ପାତ୍ରାନ୍ତିକ ପାତ୍ରାନ୍ତିକ ପାତ୍ରାନ୍ତିକ

ଅସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାଳଧାନୀୟ ପକଳକ ବିଭାଗ ନିମ୍ନଲିଖିତ
ଏବଂ କଣ ଉଚ୍ଚବସିଯୁକ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ହଜ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକର
ବେଳକି ମାସିକ ଟ ୩୦ ଟଙ୍କା ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇ-
ଅଛି ପ୍ରଲପିତ କାର୍ଯ୍ୟାବାହୁନିଗଣଙ୍କୁ ଏଇଦ୍ୱାରା
ଆବେଦନ ବିଦ୍ୟାଳୟ କେଉଁଥିରୁ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି
ସବୁ ଉଚ୍ଚବସିଯୁକ୍ତ ପଶୁଷୋଭାବୀତି ହୋଇଥିବ
ଅଥବା ଉଚ୍ଚକାଳୀ ବିଦ୍ୟାରେ ମଖୋଭାବୀ
ହୋଇଥିବ କୌଣସି ଦୋଷରେ ଦୋଷ
ଲୋହଥିବ ଏବଂ ତୁମ ହୋଇ ଅଥବା ଶୀଘ୍ର-
ଜୀବିଷପ୍ତ ସହ ପ୍ରତିବାଦ ମାସର ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା
ମଧ୍ୟରେ ବା ଉପର୍ବି ହଜ୍ରକି ଆବେଦନ

ପ୍ରେବଣ କର କୃତାର୍ଥ ହୋଇ ପାଇବେ ଅଛା
ଅସ୍ମେବାଚିତ ପ୍ରକାଶ ଦେଉ ।

By order
of

The Rajah Killah Talchair
H. C. Ghose
Head Clerk and Seereshadar
Talchair Rajah's Court

ଏହକୁବୀ ଜଣାଇ ଦିଆ ଯାଉଅଛି କି
କେବେକଜଣ ହେଠି, କଳପୁରିଲୁ ଓ ଜଣେ
ଅବକାଶ ଦାରେଗା ଅତି ମୂରହିତ ସକ-
ରଳବାରେ ମୂରହର ଦେବା ବଷ୍ଟୁରେ ଏଥି-
ପୁଣ୍ଡ ଯାହାବ ନୋହିବ ଦିଆ ଯାଇଥିଲୁ ତହିଁ-
ମଧ୍ୟ ଆବକାର ଦାରେଗାକର୍ମରେ ଏକଜଣ
ଲେବ ନିୟକୁ ହୋଇଥାଇଁ ଓ ହେଠି, କଳପୁରିଲୁ-
କର୍ମ ସକାରେ ଯହବା କେତେକଙ୍ଗୁ ଦରଖାସ୍ତ
ଦାଖଲ ହୋଇଥାଇଁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଝଣ୍ଡେମାନ
ଦରଖାସ୍ତ ଯେ କି ବଜାଳୟିଲୁଥରେ ବାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥାଇଁ ବିମା ଭାଙ୍ଗୁ ଧୂଲିଷରେ ବାର୍ଯ୍ୟ କର
ଲସ୍ତା ଅହ ଦେଇଥିବା ବାରଣରୁ ଦରଖାସ୍ତ
ହୋଇଥାଇଁ ବିମା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବାରଣରୁ
ଦରଖାସ୍ତ ହୋଇଥାଇଁ ଏପରି ଲେଖା ହୋଇ
ଦାଖଲ ଥୋଇ କି ଥିବାରୁ ତାଦାରିକୁ ହିନ୍ତା
ହେଠି, କଳପୁରିଲ କର୍ମରେ ମୂରହର ବସନ୍ତର
ନାହିଁ ଅବେଳା ଅବେଦି ଯେ ଯେ କେହି
ବଜାଳ ଧୂଲିଷରେ ବାର୍ଯ୍ୟ କର ଦିଲୁ ମତ-
ପ୍ରକାରେ ଦରଖାସ୍ତ ହୋଇଥିବ ଯେ ଭାଙ୍ଗୁ ହେଠି
କଳପୁରିଲ କର୍ମ ଯାହବା ସକାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଦରଖାସ୍ତ ଏ ଅର୍ପିବା ପଠାଇଲେ ତାକୁ
ମୂରହର ବସନ୍ତିବା ପଣେ ବିଗୃହ କର ଯିବା
ଉଚି ତା ଏଗାମ୍ଭ ଜନନୀ

H. P. WYLLY,
Manager

କୃତନ ସାଲ୍ପଥା

ଏହା ୧୦ ପବାର ଦେଶୀୟ ଓ ୨ ପ୍ରକାର
ବିଲେଜ ମସଳିହାର ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ଏହା ବ୍ୟବହାର
କଲେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପାରଦୂଷିତ ବିକ୍ରିଦୋଷ
ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ର ନିର୍ଗତ ହୋଇଯାଏ । ପାରଦୂଷ ପା,
ମରମୀ ପା, ନାଲ ପା, ବେବ ଓ ଲାଙ୍କ
ଉଚିତର ପା, ଶୋଲ ପା, କାଳ ପା, କାନ୍ଦର
ପର, ବୋଣ୍ଡ-କାଠିକ୍, ଅଗାର୍ଣ୍ଣା, ପ୍ରସ୍ତରିଲ୍
ଶକ୍ତିବ୍ୟାପୀ, କାଶ, ଅପ୍ତିକାର, ପ୍ରସ୍ତାବପାତ୍ରା,
କୁଣ୍ଡିଆ, ଖାତୁଦୋକଳ୍ୟ ଏବଂ ବିହରର ତୃତୀୟ
ଉତ୍ତାପନ ଶାସ୍ତ୍ର ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଗମ ନିଷ୍ପତ୍ତି

ଅତିରିକ୍ତ ।

ଉତ୍ତରଲିଙ୍ଗପିବା ଛା ୧୩ ରଖ ମାହେ ଅଗଷ୍ଟ ସନ୍ଦ ଟ୍ରେଣ୍ଟ ମସିଦା ।

ପ୍ରସାଦପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀ ଦୁର୍ଗାଲ ପାପିବା ସଙ୍ଗୀଦକ
ମହାଶୟୁ ସମୀପେ ।

ଅକାଳ ପକ୍ଷିତାଦୋଷ ।

ଅପ୍ରାପ୍ରବୟସ୍ତ ଛରଳମନ୍ତି ବାଳକମାନଙ୍କ
ଚରଳ ଓ ଧର୍ମର ଉତ୍ସର୍ଷସାଧକର ଭାବଗୁଡ଼ିକ
ଅପେକ୍ଷା ଗୁରୁତର ଦୟିତ ଆହ କାହିଁ । ଏହି
ପଦକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରତ ଦେବାକୁଲେ
ପ୍ରଭୃତିବ୍ୟକ୍ତିର ସମେଷ୍ଟ ସାବଧାନରା, ଧେର୍ଯ୍ୟ ଓ
ଜୀବାରତା ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । କତୁଗା କିନ୍ତୁ
ପଞ୍ଚପାତ୍ରଗୁଡ଼ୁ ଦେଲେ ନିଷ୍ଠୟ ତାଙ୍କର ପଦକ
ଜ୍ଞାନେଶ୍ୱରର ବ୍ୟାଧାତ୍ ପତିକାର ସମାବଳୀ ।
ହିନ୍ଦୁଲୟର ଅପ୍ରାପ୍ରବୟସ୍ତ ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର-ବସ୍ତ୍ରାରେସ୍ତୁକି ବ୍ୟକ୍ତିର ସର୍ବଦା
ସୂରଶରକ୍ଷିତା କ୍ରତିତ କଣକର ମୁଖରୁ ଯେମେ
ନୀଏପର କଥା ବାହାର କି ହୁଏ ଯାହା କି
ହୋଇବି ଏକ ବିଶେଷ ଧର୍ମକୁ ପୋଷଣ କରୁ
ଆଛି ।

ପିଲମାନଙ୍କୁ ସହଜନାତ, ସରଳପ୍ରାର୍ଥିକା
ଓ ସାଧୁଚରତ ସମନ୍ବନ୍ଧରେ ଅସାଙ୍ଗୁଦାୟିକ-
ଭାବରେ ଉପଦେଶ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ମନ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ଚରତ ଛନ୍ଦର କରିବାପଞ୍ଚେ ଯହୁ-
ବାଜ ହେବା ଉଚିତ । ବାଜକମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଓ
ଜୀବିଷମନ୍ଦୀୟ ଅନୁସନ୍ଧାନାବୁଦ୍ଧିକୁ ବେଳେ
ପ୍ରବଳ କରିଦେବା ଉଚିତ । ଆହା ହେଲେ
କାଳକମାନଙ୍କ ବୟସମର ବୃଦ୍ଧିର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମଭାବ ନିଧ ପରିପକ୍ଷରା ଲଭ
କରିବ ଏକ ବୟସାୟ ହେଲେ ସେମାନେ
ଅନ୍ତ୍ୟାସରେ ଅପଣା ଅପଣାର ବୁଦ୍ଧିଅନ୍ତ-
ସାରେ ଗ୍ରହିଧର୍ମ, ଜ୍ଞାନଧର୍ମ, ମେଲମ କଧର୍ମ
କମା ଅନ୍ୟ ଯେ କୌରବି ଧର୍ମରୁ ଅଶ୍ଵୟ କ-
ରିବେ; ଅଥବା ହିନ୍ଦୁସମାଜର ମଧ୍ୟରେ ଆହ
ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ବର୍ତ୍ତମାନପ୍ରତିକଳିତବ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରଗ୍ରୀ-
ମାନ ପ୍ରତିପାଳନ କର ପାରବେ ।

ନତୁବା ସିମ୍ବୁଲକୁ ଧର୍ମର ଭଜ ଭଜ
ଉପଦେସ ପ୍ରଦାନକଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କର
ଆରାଗ୍ୟର ହୋଇଥିବେ । ଧାରାର ଅଗ-

ଏହିପରିଭ୍ରାତା ପିଲାମାଳକୁ ହୃଦୟରେ ପ୍ରଭୁ
ଥୁବେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମଭାବ ଓ ଚରଣ-
ଗତ ଅନ୍ତର୍ମୂଳ ହୃଦୟ, ଭାବାଭ୍ରାତା ସେମାନେ
ଅହୁରୁ ଦିବାନାତ୍ୟାସରେ ଭୁବାନୀକ, ଭୁବନ-
ଭବବଶେଷୁ ଓ ଅସରଳ ଦୋର ଜଳସମାଜ-
ମଧ୍ୟେ କିଛାନ୍ତି ଅଯୋଗ୍ୟ ଓ ଅବର୍ଜଣ୍ୟ ହୋଇ
ପଡ଼ନ୍ତି । ଅବଶେଷରେ ବୟସ୍ତ୍ୟାୟୁଷ ହେଲେ
ବାଲ୍ୟେତାର୍କୁ ତ ଅନୁଗୀଳ ଗରଳ ଭୁବାନୀ
ପୂର୍ବକ ଚତୁର୍ବାର୍ଷୀୟ ଜଳସମାଜର ବିଶେଷ ଅନ୍ତର୍ଭାବ-
ଲିଖାଣ ସାଥକ କରନ୍ତି । ଅର୍ଥବ ଏହି ବାଲ୍ୟ-
ସୁଲଭ ଅକାଳପଦ୍ଧତା ଦୋଷ ନିବାରଣ ନିମନ୍ତେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଅଭିଭବକଟିର ବିଶେଷ
ସହବାଳ ହେବା ନିଷାନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଆଏ-
ଇକ ଦାରୁତ ଅଟେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ସାଥୀରଣ୍ଟି ବାଳକମାନଙ୍କ
ଲାକନରେ ଏହିମାତ୍ର ଦେଉବାକୁ ପ୍ରଦ୍ୟାପା
କରୁଁ ଓ ସେମାନେ ଯେ ଯାହାର ଘେରିବା
ଧର୍ମରେ ମନ୍ତ୍ର ରଖି ପିତାମାତାର ଅଜ୍ଞାନାଦିତ
ପ୍ରଦ ହେବେ, ସତରିକି ବିନୟୀ ଓ ଉଶ୍ରବ

ବିଶ୍ୱାସ ଦେବେ, ଏହି ବିଦ୍ୟାଧିକ୍ଷା ବିଷୟରେ
ମନୋଯୋଗ ଦେଇବେ । ଅଗ୍ରାପ୍ରବୟୁମାଳ-
ବର ଏହି ଶୀମାନଥରେ ଆଉ ଅଛୋବଳ
କରିବା ଉଚିତ ।

ସବ ପିଲମାଳେ ଏହି ଶାମାକୁ ଅଛିନମ
କରନ୍ତି ତେବେ କହିବାକୁ ଦେବ ସେ ସେମାଳେ
ଅବାଳପଦ୍ମତା ସେଗତ୍ତେ ହୋଇ ସଥେଜା-
ଗୁର ଓ ସଂନାଗର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅଗ୍ରବର ଦେଉ
ଅଛନ୍ତି । କୌଣସି ଶୈଳକ ବିମା ଧର୍ମସମାଜର
ଅନୁଗ୍ରତ କିମ୍ବା ସବ ଏହିଶାମାକୁ ଅଛିନମ
କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ବିମା ଏହିଯର
ଅବାଳପଦ୍ମବାଳବଙ୍କୁ ପ୍ରଶୟ ଓ ଉତ୍ତେଜନା
ଦିଅନ୍ତି ତେବେ କହିବ କୁ ଦେବ ସେ ସେମା-
ଳେ ବାଲବମାଳଙ୍କର ଉତ୍ସବର ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ
ପ୍ରକିବନ୍ଦିକ ଓ ସଂନାଗର ଭାରତ ଦେଉଥ-
ନ୍ତି । ସେମାଳେ ପିଲମାଳଙ୍କର ରକ୍ଷକ ନୁହନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସବ ଅଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଥାନୋଳନକୁ ଲାଗୁବାର ଏହି
ପ୍ରବନ୍ଧଗୋଟିକ ଲେଖାଗଲ୍ଲ । ଏହି ଘଟନାରେ
ସଣ୍ଠୀଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିମାନ ନିବେଦନ
ଥରେ କିବେଚନ୍ନାକର ଦେଖିବେ, ଏହି
ଘଟନାର ସଂଦର୍ଭ କର ପ୍ରକୃତପଣେ ସେମାନେ
ବାଲକମାନଙ୍କର ହିରସାଧନ କରୁଥାଇନ୍ତି ବି
ଅଜ୍ଞନଧସାରେ ସେମାନଙ୍କ ତୁଳ୍ୟରେ କୁଠା-
ଧାର କରୁଥାଇନ୍ତି ? ବୋଧ ହୁଏ ଛାତ୍ର ଘଟ-
ନାରେ ସଣ୍ଠୀଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧମାନେ ଏହି ବାଲକମାନ-
କର ଜାବକରେ ଅକାଲପଦ୍ମଲାଦୋଷ ଜଳ୍ପାଦ
ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କରିବକୁଣ୍ଡଳମୁଖେ ଅପ୍ରା-
ପର କମାହିଥାଇନ୍ତି । ଏହିରୂପେ ସେମାନଙ୍କର
ଦକ୍ଷତ୍ୟତାବଳନର ଭାବି ଅନ୍ତର୍ଭେତ ଭୂମିଜ୍ଞପରେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଉଥାଇ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଛାତ୍ର
ପିଲମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷତ୍ୟତାବଳ ସ୍ଵର୍ଗଦାସ ଅଥବା
ସବକାଶର ଭିପ୍ପଯୋଗୀ ହେଉଥାଇ ତାହା
ବର୍ତ୍ତମାନ ତିନ୍ମା ଓ ଅଲୋଚନାର ବିଷୟ ।

ଶ୍ରୀ ଲିଳାରମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତି ।

286

ଶ୍ରୀ ପାତେ ଷ୍ଟେ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିବା ।

୧ ୨ ୩
ସଂଖ୍ୟା

୧୯୦୫ ମାହେ ଅକ୍ଟୋବର ୨୫ ମୁହଁରା ମୁହଁରା ଦିନ ୨ ସତ୍ତାବ୍ଦୀ ବାଲ ପଳକାର

ଅପ୍ରେମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୯
ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଟ ୨୫

ପ୍ରାକାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶିତ ବିଜ୍ଞାପନରୁ ପାଠକ-
ମାନେ ଅବଶ୍ୱ ଦେବେ ଯେ କୋଣ୍ଡାବେଳାଳ
ଅଗମେ ମାସ ତାର୍ଥରେ ପ୍ରତିକିବି । ଏସଙ୍କରେ
ଆମେମାକେ ଶୁଣୁଥିବୁ ସେ ଭକ୍ତ ଭାବିଶ୍ଵ-
ତାର କଟକ ଓ ବଲିବଜା ମଧ୍ୟରେ ଏହି
କାଳବାଟେ ସରକାର ଜାହାଜ ଗଲାଯୁଦ୍ଧରେ
କରୁବ । ଏବାରେ ସତ୍ୟ କେଳେ ଅବନ୍ତା ଦୁର୍ଗା-
ମୂର୍ତ୍ତି ସମୟରେ ତେବେଳାରୁ ଯେଉଁମାନେ ବଲି-
ଚାଲୁ ଯିବେ ସେମାନଙ୍କର ବଜ୍ର ସ୍ଵଦିଧା ଦେବ
ଏବଂ ଉତ୍ସବ ପଶେ ଆମଦାନୀ ମଧ୍ୟ ଦୋଷ
ପାରିବ ।

ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଦେବେ ନବୀର ବାରୁ
ସମ୍ବାଦ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଅଛନ୍ତି କରୁଣାଳକ,
ଯୋଗୀ ଲାମରେ ଜଣେ ସାଧୁ ବହୁଦେଶ ଦୁମଣ
ଏବଂ ଶାଧୁସଂହାର ଅନେକାନେବି ଅଧିକ-
ବ୍ୟାଗର ଜୀବିତ କାଳସାଧାରଣଙ୍କ
ନିଃନୀତିରେ ବିଭିନ୍ନ କରୁଥିଲୁ । ପାତ୍ରିତ
କରୁଣାନେ ଅଧିଶୋଭେତର ସମ୍ମତ ବିଭିନ୍ନ
ଭାବରେ ଭକ୍ତ ବହୁବୀଳ କେତେ
ଯେହିରେ ଅଧିଶୋଭା ମୂଲ୍ୟର ଡାକଟିକଟ
ଦେଇ ପଠାଇଲେ ସବୁ ଦୁଇନ୍ତା ଜାଣିପା-
ରିବେ ।

ଜାଣିଯୋଜାରୁ ଏବକଣି ଲେଖିଅଛନ୍ତି
କରେ ତରି ଗ୍ରାମ ଦୁଇ ପଶାଙ୍କୁ ବଳିଦାନ

ଇତ୍ୟଦି ଉପାୟରେ ଡେଲାରୀ ବେଗର
ଚିକିତ୍ସା କରୁଥିଲା । ଏବପାଇବେ ଭାବାର
ଚିଦିଶାରେ ଫଳ କି ହୋଇ ବେତେଜଣ
ବେଗୀ କଷ୍ଟକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଭକ୍ତ ଗ୍ରାମବାସିଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କେହି ଭାବାକୁ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦେଇ
ଯାଏ ମାରିପାଇଲା । ପରେ ସେ ବିଥା
ପ୍ରକାଶପାଇବାରୁ ପୁଲିସ୍ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଜୀବ
ଗୋଡ଼କୁ ଏଠା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିକଟରୁ
ବ୍ୟାକବେଳ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତର ଫଳ ଏହାରେ
ପ୍ରକାଶପାଇବ ।

ଅଠମହିନୀ ବାରୀ ଲେଖିପଠାଇ ଅଛନ୍ତିବ
ଭାବାକୁ ଗଢ଼ରେ ଏକ ଡେଲାରୀ ବେଗର
ଗଞ୍ଜାଇବହି ଶୁଭକର୍ତ୍ତାର ମିଶ୍ରିତକର ପହାଙ୍କ
କରିବୁ ଏବଂ ଧର୍ମପାଳ କରିବାମାତ୍ରେ ମଳବେଗ,
ତୃଷ୍ଣା ଏବଂ ଦୌରାଲ୍ୟରୀ ଭବିଷ୍ୟାରୁ ବନ-
ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସେ ଅରେଗନ୍ତିର କଲ ।
ଗଞ୍ଜାଇ ଏବତୋଳାରେ ଶୁଭକର୍ତ୍ତାର ଏବତଳା
ଦୟାପାଇ ଥିଲା । ଲାଭକର ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ଅଭି-
ବେହି ଭକ୍ତ ଗେଗରୁ କି ହେବାରୁ ପରିମା-
ଦୋଷ ଲାହି । ବର୍ତ୍ତମାନ ରହିଅଛେ ଏ
ରେଗ ଲୁଗିଅଛି ଯାହାର ଲାଗୁ ହେବ ସେ ପଣ୍ଡ-
ିକର ଦେଖିପାଇବେ ଏହି ଭିଦେଶରେ
ବାଜାଙ୍କ ଘନୁସେଧମରେ ଏବିଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲି ।

ସୁରବୁ ଜଣେ ସମାବ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ବି

ଦ ୧୯୦୫ ଜାନ୍ମ ହେବ ଶା ଜଗନ୍ନାଥମନ୍ଦିରର
କଟେ ସେବକ ରହିଥିବାପାଇ ବାମପାର୍ବ୍ତୀ
ବାହୁଦାରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଧୂପ ସରଳପରେ ବି
ଅଗ୍ରାୟରେ ଲୁଚି ରହିଥିଲା । ବଜନ୍ମରହିବାରରେ
ଏ ବିଷୟର ବଦାରକ ଲୁଗିଅଛି । ସେ ଅନ୍ତର
ଲେଖିଥିଲାନ୍ତି ବି ସେବଦକ୍ଷତାର ଅଥବା ଅଧି-
ବିଧାନକାରେ ମନରର ଜଗନ୍ମହାର କେବେ ଗେର-
ଯାଏ ଏ ସେମାନେ ଅନ୍ତରୁ ଦୁଇଧର ମୂଲ୍ୟ
ଦେଇ ଅବ୍ୟାହନ ପାଇଁ । ପଦମେରକଳ ମର-
ରେ ଏ ପ୍ରଥା ଦଳ ନୁହଇ । ସେଇମାନେ
ମନର ଦୁଇଧର ଗେର ଅବ୍ୟାହନ ବଜବେ
ସେମାନକୁ ପରିଜନାରେ ଦୃଶ୍ୟ ଦିଗ୍ବ୍ୟାପ
ସେବାରୁ ବରଣ୍ୟାପ କଲେ ସେବତମାନକର
ଦୟା ହେବ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟିପରିମାରେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ
ହେବ ଲାହି ।

ଆମଗାନିପ୍ରାନ୍ତର ଗୋଲମାନ କରିମ ଉତ୍ୟ-
ନବ ଅବାର ଧାରଣ କରୁଥିଲା ଯାର ଶୁଣା ଯାଇ-
ଅଛି । ଅମୀର ଶୋଭାନାନକ ଯେଉଁଲାକେବୁ
ନୁହଇ ଶାପକରାର ରୂପେ ନୟକୁ କରିଥିଲେ
ସେ କ ୧୦୦ ଗ ବିହୋହିର ଧର ଅମୀରଙ୍କ
ନିକଟକୁ ପଠାଇବାରୁ ସେମାନକୁ ଦୀର୍ଘପରେ
ବିଜ୍ଞାନ କଲେ । ମଧ୍ୟ ପାଦପାଦ୍ୟ ଜାତମାନେ
ଅମୀରଙ୍କଠାର ରପାଳ ଦେଇଥିଲାଟ କେୟେ
ବା ବାଟରେ ଲୁହ କେଇଅଛନ୍ତି । କଥ୍ରାତ୍ର ହୁଏ
ଗତମାତ୍ର ବା ୨୭ ରାତରେ ଅମୀରଙ୍କର ସେବ୍ୟ

ବିଦ୍ୟୁତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଘଟିଥାରେ ପରସ୍ତ
କର ୧୧୦ ମସ୍ତକ ଏବଂ ଜୀ ୪୦ ଶ ବଳି
କାନ୍ଦାହାରିତାକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଦିଲ୍ଲୀଆଳ-
ମାର୍କନେ କବନ୍ଧି ଯେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତମାନ ପ୍ରଧାନରେତେକା
ଙ୍କ ସହିତରେ ସୃଜ ହୋଇ ଲାଗୁ ଏବଂ
ଇଲ୍ଲା ଘଟିଥାରୁ ଯିବାର ଛଦ୍ମେଶ କଲାବେଳେ
ଅମୀକ୍ରମପରାମରି ଜୀ ୧୦୦ ଶହର ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କଳ ବେଳେ ପରିଷାର ଗୁପ୍ତ ବୃକ୍ଷା ନ ଯାଏ
ତେବେ ରାମୀ ବୁଝାଇଲ ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ପଙ୍କାବୁ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମିଥିକା ବୋଲିବା ଦେଖ ନଦେଇ ।

‘ସତ୍ୟ ମେବା ଜୟତେ’ ଧୂଳା ଛାଡ଼ାଇ
ଦେଇଅପରା ସ୍ଵାର୍ଥ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରବୃତ୍ତ କଥା ଗୋ
ପଳ କରି ଲେବାନ୍ତି କନ୍ଦରୁଷ ବୃଥାଇବାର
ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସତ୍ୟର ଅପଳାପ ନୁହଇ ।
ଧଳ୍ୟ କବିତମ୍ବାଦ !!!

ଦି, ଏ, ପାଇଁ କରିଥିବା ଜଣେ ସୁବା ଏ ତଥି
ସୂରେ ଅପଣା ମଳ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ହେଲେ
ସମସ୍ତେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ । ବଡ଼ୀ ପ୍ରକାଶ
ଲୋକଙ୍କ ସହି ଜଣେ ଅନ୍ତର୍ବୟସ୍ଥ ସୁବାର
ସୁରୁଚରିଷ୍ଟୟୁରେ ଉଚ୍ଚ ଦରିବା ବିନମ୍ର ସାହସ
ଅଟଇ । ପରେ ଏ କୁଠ ଦେଖା ଲ ଥିଲା ।
ବଡ଼ମାନଶିଳ୍ପଗାନ୍ତି ହାର ଯେଉଁ ଅବାଦ-
ପଦ୍ଧତା ଦୋଷ କହୁଣ୍ଟି ଏହାକୁ ଉହିର
ଫଳ ବୋଲିବାର ହେବ ।

କଟକ ଏକାଡ଼ମୀର ଦୂଳଜଣ ଶତ ପକ୍ଷିଗା-
ର୍ଯ୍ୟାଗବର୍ବାରୁ ଅମେରିକାକେ ସେ ସଖାରୀଙ୍କ
ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚକାମାକରନ୍ତି ଉତ୍ସେଷଦରଥିଲୁ ନବ-
ସମାବ ସେବମୟ ସମ୍ମର୍ଶ ମିଆକାବୋଲି ପ୍ରକାଶ-
କର ଭାବୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତି ଅନ୍ଧାୟ ଦୋଷ-
ବୈଷ କରିବାର ତୁଳାମ ଅମ୍ବାକଳ ଭ୍ରପରେ
ଶାଳିଦେଇସ୍ଥିଲେ । ଅମେରିକାକେ ତହିଁର ପ୍ରଦି-
କାବ କରିବାରୁ ନବସମ୍ବାଦ ୧୯ ସଂଖ୍ୟାରେ
ସେବତୁ ସତ୍ୟ ସ୍ଵାଭାବ ସ୍ଥିତାର କରିଅଛନ୍ତି । ଦେଶ
ପାଠକମାନେ ତାହା ପଢ଼ି ଅବଧି ଦୃଶ୍ୟକେ
ସେ ସହଯୋଗୀ ସରଳତା ଓ ଶିଖାନ୍ତରର
ପରିଚୟ କରେ ଆମ୍ବାକଳ ପ୍ରତି ଜୀବିତ
ବାକ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତ୍ରୀଗହାର ଅପଣା ଦୋଷ ଗୋଡ଼ା-
ଇବାର ତେଣ୍ଟା କରିଅଛନ୍ତି । ନବସମାବ
ସାଧୁବାବୁର ପଢ଼ିବା ଏବଂ ସେ ଭାବୁ ସୁଲଭ
ଶିଖିବା ଶ୍ରୀ ପଦଭାଗ ପଢ଼ିବା ତାଣୁର ଦେ
ମଳାଖାର ବୋଲି ସବସାଧାରଣକ ଦୃଶ୍ୟକାମଣି
କୁଣ୍ଡାପତିଅଛନ୍ତି । ଅବସର ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ
ଅଛି ସେ ସହଯୋଗୀ ସ୍ଥାନ ସାଧକ ଭାବେ ପରିଚେ
ଆମ୍ବାକଳ ମିଆକାବୋଲି ବସାଇବୁ ଭ୍ରମ
ବାର ତେଣ୍ଟା କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଲୁହ
ରହିବାର ପରାମର୍ଶ ନୁହେ ତେଣ୍ଟା ଅଗରି
ସେବତୁ ସ୍ଥାବାର କଲେ ସୁବା ଅପଣା ଏ
ସ୍ଥିତାରକରିବାରୁ ସବସି ଦୋଷ ଲାଜାନ୍ତି କର
ଅପଣା ତରିତର ପ୍ରସକତାରେ ନୁହିଲୁ
ଓ ସବସାଧାରିବାର ନୁହିଲାନ୍ତିମ ଶିଖାଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଶିଖା

ଅଳ୍ପବୟସରେ କିମାର ଦେବା ନୟମ
ସେଇ ଅଛି କାହିଁ ଭାବର୍ଥର୍ଥରେ ନାକାସ୍ତାରରେ
ଯେଉଁ ଅନୋଳକ ଲଗିଅଛି ତହୁଁ ଧର୍ମବର୍ଷରେ
ଅଳ୍ପବ୍ୟସରେ ଚିଲେ କଲିବାରା ମୃଗ ମହାରାଜା
କମଳବ୍ୟସରେ ଦେବିଠକଖାଳାରେ ଏକ ଦୂରବ୍ୟସର
ହୋଇଥିଲା । ନାଗା ସମ୍ମାନ୍ୟର ଦେଶୀୟ-
ଲେବ ଏବଂ କଣ୍ଠର ଇଂରାଜମଧ୍ୟ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଭାପ୍ରତିବନ୍ଧରେ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାତ ତାଙ୍କୁର
ବିନ୍ଦୁନାର ନିଃସମ୍ମାନକର ଅବଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରିଥିଲେ । ଦେଶୀୟ ଶ୍ରୀମାତ ବାବୁ
କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସନ ସୋନ୍ ହନ୍ଦୁବିନାବ ପ୍ରାଣାଳୀ-
ବିଷୟରେ ଏବଂ ରଚନା ପାଠକର ଚର୍ଚା କରିଲା
ଅର୍ଥମୁ କଲେ । ଏବଂ ତାଙ୍କୁର ଶ୍ରୀମାତ
ବାନ୍ଦୁଶ୍ରୀ ବାବୁ କ୍ରମାଧିକ ବାନ୍ଦୁଶ୍ରୀନ ଏବଂ
ଅଳ୍ପବ୍ୟସରେ ନାନକିନ୍ଦାର ବ୍ୟକ୍ତିମାଳେ ଅଧିକାମ୍ପ
ମର ବ୍ୟକ୍ତ କଲିଭର୍ତ୍ତୁ ସଙ୍ଗ କରିବିଲା । ପ୍ରାଦିତ
ଏ ଏ କାଳ ସଙ୍ଗ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଏବଂ କୌଣସି

ଗୋଟିଏ ଧର୍ମବିଷୟର ଅନୋକନ

ରତ ଶନିବାର ଜନୋପ୍ରକାଶ ଉପଲବ୍ଧ
ଗୋପଳକୁମଠରେ ଏଠା ଦରବର ବଢ଼ି
ପ୍ରଦାସ୍ତିଜୀବିତରେ ମହା ସମବେଦ ହୋଇ
ଥିଲା । ସେ ଦଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ଯ ଗୁଣବାତାରୁ ପ୍ରାୟ
୩-୫ ହଜାର୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗରଷଙ୍କର୍ତ୍ତା ପରମନ୍ତରେ
ଛବ୍ରି ମଠରେ ଶାନ୍ତିକାର୍ଯ୍ୟରୁ ଶକ୍ତିବିନ୍ଦୁ
ଦୟାକୁ ଧରି ହୋଇଥିଲା । ଏଇହାଙ୍କରେ
ଅଭାନ ଦୂଷିତ କରୁ ହତ୍ଯାକାର ହର୍ଷତ ହେଲା
ଲକ୍ଷ୍ୟକେ ଏଠା ହନ୍ତୁରମାତ୍ର ପ୍ରତି ଅନେକ
ହତ୍ଯାକାର ଧର୍ମର ଦେଖି ଧରାର ପୃଷ୍ଠାଗା-
ର୍ଧମାନ ସମ୍ପଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରର କରୁଥିଲୁ
ପ୍ରସ୍ତାବିନାମକ ସମ୍ପଦ କାହାର ହୋଇ ଅନୁ-
ମୋଦିବ ଓ ସମ୍ପଦ ଉପରେ ବ୍ୟାକୁ ମାନବହାର
ସାବରେ ମୁହଁର ଦୋଷଥିଲା ।

ତର୍ବାରୀଶ ସ୍ତେର କରିବା ସାହାର ଉଦେଶ୍ୟ କଥା
ଅବାକୁ ସେପରି କୁଣ୍ଡ ଦେଇ ନାହିଁ କେବଳ
ହିନ୍ଦୁ କିମ୍ବା ପ୍ରଥାର ଅନୁକୂଳରେ ଅଧିକାରୀ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଏହି ହିନ୍ଦୁମାନେ
ଗାହା ବଦଳାଇବାକୁ କୁଣ୍ଡ ନୁହୁଣ୍ଡ କରା
ଗଲା । ଜାତୁର ଶୁଦ୍ଧିବାସ ଗାନ୍ଧୀ ସର୍ବାତ୍ମବହୁତା
ଯେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବିକାହପ୍ରାରେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦୋଷ ଆଏ ସେ ପାଇବା ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ମାତ୍ର
ଆମ୍ବମାନେ ଗାହା ବୋଧକର ଆବୁ କାରୁ
ଅଥବା ବନ୍ଦଗର ଲୋକ ସେ ପାହାରେ କାର
ଦୋଷ ଜ୍ଞାପନ କରି କିନ୍ତୁ କରୁଅଛନ୍ତି
ଏହା ଶକ୍ତି ଉଗେ ଘନ୍ତକ କହିଲେ ବି ସବୁ
ବାନ୍ଦକ ଠାରୁ ଏ କଥା ଛାଟିଅଛି । ଏଥିରେ
ସହିମାନେ କୁଣ୍ଡରରରେ କୁଣ୍ଡକୁଣ୍ଡରେ କାର
ଗାହାବାନ୍ଦକ କଥା ଘନ୍ତକମାନଙ୍କୁ ବଢ଼ି ଚାଲିଥାରେ ମାତ୍ର ଦେଖାଯି ଲୋକେ ସେବାକୁ
ମମ ଦେଖାଇଛି । ସହିମାନେ ଏହି

୧ ମସ୍ତ୍ୟାବ—ଆଶ୍ରେ ମେତିକଳସୁନ୍ଦର
ଏହଙ୍କର ଅପରାଧବଳ୍ୟସୁ କୃତ୍ତିଷ୍ଠାନେ ଦିନ୍ତି
ଧରିବେ ଆଗିଛି ଦେବା ଏହି ଏକାଚିତ୍ତମୀମ୍ବୁଲରୁ
ଦୂରଜ୍ଞ ଅପରାଧବଳ୍ୟସୁରାହା ବେହି ଥିଲୁ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଯଣ୍ଣେ ପଦାରଥ ପରିବାର କରିବାରୁ
ଏ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଅଭ୍ୟନ୍ତର୍ଦେଖିତ ଓ ଝୁଲ ହୋଇଥିବାରୁ
ଏକ ବସନ୍ତ ଦିନେରତିନା କରନ୍ତି କି ସୁଲାପିଲା
ମାଳକୁର ଧର୍ମ ପରବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିରେ କୋଣଥେ
ନିଯମ ଲାଗେଇଲେ ଏହି ଅନୁଭବ ପ୍ରଦେଶରେ
ସାଧାରଣ ବୀଷାର ବସନ୍ତାର ଦେବ ।

ପ୍ରସ୍ତାବକାରୀ—ଶ୍ରୀମଦ୍ଭରତ ପଣ୍ଡି
ଅଳ୍ପୋବନକାରୀ—ଶ୍ରୀ ଅକ୍ଷେମ୍ବନ୍ୟ ମହାପାତ୍ର
୨ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ—ଏହିଲେ ସୁଲ ହେଉଥି
ଭବଣେବୁ ଏଠା ବୃଦ୍ଧିବମାତ୍ରର ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତି ଆଜି
ହେଉଥିବିତ ବାକବକିମାତ୍ରରୁ ଏବଙ୍ଗକ
ଦେଇବ କରିବା ଏହି ଏକାତ୍ମମାର ଏବଙ୍ଗକ
ଶିଖନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏବଙ୍ଗକିମ୍ବା

ଏଇ ପରିଭ୍ୟାଗ ବିଷୟରେ ଉତ୍ସାହ ଦେବାର
ସାଧାରଣକର ବ୍ୟାଥ ହେବାରୁ ଏବନ୍ତର ବିବେ-
ଚନାରେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମୀସମ୍ମର୍ଯ୍ୟ ଭବା-
ରମଣ ଜୀବିତରୁପେ ପ୍ରତିଗାଲିତ ହେବ ନାହିଁ
ଏବ ଏଥର ପ୍ରତିକାର ଆଚଶ୍ଵଳ ଦୋଷଥାରୁ ।
ପ୍ରସ୍ତାବକାରୀ—ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀପିଲେଖନନ୍ଦ ଶସ୍ତ୍ରୀ
ଅନୁମୋଦନକାରୀ—ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦ ରଥ
“ୟ ପ୍ରସାବ—ଉତ୍ସର୍ହେ ବିଷୟମାନକ-
ରେ ବିହିତ ପ୍ରତିକାର ହେବା କାରଣ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
କମିଶ୍ରରସାହେବଙ୍କହାର ଗବର୍ଣ୍ମେଷ୍ଟଙ୍କ ସାଧା-
ରଗଲେବଙ୍କର ସାକ୍ଷର ସନ୍ତୁଷ୍ଟିକ ଏକ
ଆବେଦନପତ୍ର ପଠାଯାଇ ଓ ତହିଁର ଏକ ପ୍ରତି-
ଲିପି ସ୍ମୂଲବିଗ୍ରହୀୟ ଜାରିରେକରୁରସାହେବଙ୍କ
ଶମ୍ଭୁ ଅକ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତିଲିପି କଟିବାଲିଲାର
ମାଜଞ୍ଜୁଟ ଓ ତମ୍ଭୁକୁରୋତ୍ତର ସର୍ପତି
ବାହେବଙ୍କ ଶମ୍ଭୁ ପଠାଯାଇ ।

ପ୍ରସ୍ତାବକାଣ୍ଡ—ଗେଷାଇଁଚରଣ ମଣ୍ଡଳ ।

ଅନ୍ତମୋଦଳବାଣୀ—ରାଷ୍ଟ୍ରର ପାଇ

ବାରୁ ସମସଙ୍କର ସଥ୍ଯ ପଥମପ୍ରସାଦ ଅଗର
କରିବା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ସୁଖାର୍ଥ ବହୁତାହାର
ଉପର୍ତ୍ତିତ ଦୃଶ୍ୟଲୀକୁ ଅଧ୍ୟୟିତ କରିଥିଲେ ।
ବାରୁ ମହୋଦୟ ବହୁତାର ଶେଷ ସମୟରେ
ଆପିନାରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାରୁ ଲଳିତମୋଦନ-
ଚକବର୍ତ୍ତଙ୍କ ପ୍ରେରତପତ୍ର ଓ ମାନ୍ଦିଲ ବ୍ରାହ୍ମଣଶ୍ଵର
ଶ୍ରୀଗା ଶା ମାଧ୍ୟବଚନ୍ଦ୍ର କରିବ ପ୍ରେରତପତ୍ର
ଓ ସଂଶୋଭନିଶିତ ବ୍ରାହ୍ମର୍ଥମୟକୀୟ ପ୍ରବନ୍ଧ-
ପାଠ କରିଥିଲେ । ଉପର୍ତ୍ତିତ ଦୃବ୍ୟକ୍ରିମାକେ
ଛାଇଖିଲ ପଡ଼ିମାନ ଓ ପ୍ରବନ୍ଧ ଶବଦ କର
ସେମାନଙ୍କର ତାତିକାହାର ଲିଖିତ ପ୍ରବନ୍ଧ-
ମାନଙ୍କରେ ସହାନୁଭୂତି ଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରି-
ଥିଲେ ବିଶେଷତଃ ଶାମାଧବଚନ୍ଦ୍ର କରିଲୁ ଦୂଃଖ-
ପୂର୍ଣ୍ଣଲିପି ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଦ୍ରୁଷ୍ଟିତ କର
ଦେଇଥିଲା ।

ଜଗନ୍ନାଥପାତ୍ର କର ହିରାନ୍ଦୁଳାଳ

ଏ ବିଷୟରେ ବାଲେଶ୍ଵର କଳେକ୍ଟର
ଆପ୍ତିକୁ ଟ୍ୟୁକ୍ଷାଦେବକ ଅନିମଦ୍ଧର ଏବଂ ପ୍ରଥମ-
ସମୟ ପ୍ରସ୍ତାବମାଳ କମାଗର କାର୍ଯ୍ୟହାରୀ ଅତ୍ୱ-
ପର ଦେବବାର ଦେଖି ଆମେମାକେ ବଡ଼
ଆଜନିତ ହୋଇଥିଲୁ । ସମ୍ବାଦବାହିକାରେ
ପାଠ କଲୁ କି ଅକ୍ଷବିନନ୍ଦନ ବାଲେଶ୍ଵରରେ
ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିଷ୍ଟର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଉହିରେ
ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ସେ ଚନ୍ଦବାଲ ଚିତ୍ରଶାଳୀଙ୍କୁ

ନିମ୍ନ ଟ ୩୩୫୪୯ ବା ଏବଂ ନୂତନ ଗଠିତ
କରନାଥ ଫଣ୍ଡ ନିମ୍ନ ଟ ୧୭୮୭୯ ବା
ସ୍ଵାପନ ହୋଇଥିଲା । ଗୁନବାଲ୍ ଉଦ୍‌ସ୍ଥାଳପୂର
ବେଳେକ ଦେବାଦାତାଙ୍କ କାମ ପୂର୍ବେ ଲେଖି-
ଥିଲୁ ତହିଁ ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ସ୍ଵାପନ ଗଣୀ ଟ ୧୦୦୯ଙ୍କ
ବାରୁ ମଧ୍ୟପୂର୍ବ ଦାସ ଓଜାଲ ଟ ୧୦୦୯ଙ୍କ
ସଜା ଭାଲଚେର ଟ ୧୦୦୯ଙ୍କ ବାରୁ ସଜନା-
ବୟଙ୍ଗ ଦାସ ଟ ୧୦୦୯ଙ୍କ ବାରୁ ମଣିଲଲ-
ମଣିକ ବାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ସ୍ଵ ଚୌଧୁରୀ ଏବଂ
ସଜା ବାମଣ୍ଣା ଟ ୧୦୦୯ଙ୍କ ଲେଖାଏଁ ଓ ମୁନ୍ଦିଷ
ଅବଦୁଲ ଗନ୍ଧ ଓ ବାରୁ କୃଷ୍ଣମୋହନ ବୋଷ
ଟ ୧୦୦୯ଙ୍କ ଲେଖାଏଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବେଳେକ-
ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁଭେଦା ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ଉପର-
ଲିଖିତ ମୋଟ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ
ସବୁ ଉତ୍ସାହ ହୋଇ ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ବାର୍ଯ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଆରମ୍ଭ
କରିବା ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ-
ପଞ୍ଜକ ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ନାମ ଟ୍ୟୁଟିଲାସତାଜାଳ ଦିଆୟ
ଯିବାର ପ୍ରତି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା କି ଶ୍ରୀମୁଖୁ ଟ୍ୟୁଟିଲାସତାଜାଳ ହାସତା
ଭାଲ ନିର୍ମିତ କରିବେ ଓ ବାର୍ଯ୍ୟ ଶୈଶବ ହେଲାରୁ
ଭାବା କାର୍ଯ୍ୟନିବାଦକ ମନ୍ତ୍ର ଦିକ ଅର୍ଦ୍ଧବିକରିବେ
ନୂତନଗଠିତ କରନାଥପଣ୍ଡିତ ନିମ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧର
ଟ ୧୭୭୭ ଟଙ୍କାର ପ୍ରଧାନ ଦେବାଦାତା ଜଳଲିଖିତ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅଟନ୍ତି । ସଥା—ସଙ୍ଗା ଶ୍ରୀମାନନ୍ଦ-
ଦେ ଟ ୧୦୦୦୯ଙ୍କ ବାରୁ ଗୋବିନ୍ଦବନ୍ଦିର ସ୍ଵ
ଓ ବାରୁ ଗଜନାରାୟଣ ଦାସ ଟ ୧୦୦୯ଙ୍କାଓଳ-
ଜାଏଁ ବାରୁ ରସିକବନ୍ଦ ଦେ ବାରୁ କେଳାଖନ୍ଦ
ରୟ ମହାଶୟ ଓ ବାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ସ୍ଵ
ଚୌଧୁରୀ ଟ ୧୦୦୯ଙ୍କ ଲେଖାଏଁ ବାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରା-
ୟଣକର ଟ ୧୦୯ କା ବାରୁ ଶ୍ରୀଦର ଗିରି
ବାରୁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର କେତ୍ତା ବାରୁ ମୁକୁତଚନ୍ଦ୍ର
ବିଦ୍ୟାବାଗୀଶ ଓ ବାରୁ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ପଞ୍ଚନାଯକ
ଟ ୧୦୯ଙ୍କ ଲେଖାଏଁ । ଏହି ପାଣ୍ଡିତ୍ୟାର ବି କି
ବାର୍ଯ୍ୟ କେବେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେବ ସେ ସବୁ ପ୍ରତି
ହୋଇ ଗାହିଁ । ସବୁରେ କେବଳ ବାର୍ଯ୍ୟନି-
ବାଦକ ସମିତି ଗଠିତ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବେଳେକ
ବିଷୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ସଥା—ବାର୍ଯ୍ୟନିବାଦକ-
ସମେତରେ ଶ୍ରୀମୁଖୁ ଟ୍ୟୁଟ ଓ ଜାମୁର ଯୋଗାବ
ସାଦେବମାନେ, କୁମାର ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ
ମୁକୁତଚନ୍ଦ୍ର ବିଦ୍ୟାବାଗୀଶ କାଳିପଦ ମୁଖ୍ୟ
ଗଜନାରାୟଣ ଦାସ ବାରୁମାନେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ
ଅବଦୁଲ ସ୍ତରାଜାନ ସବ୍ୟ ହେଲେ ଏବଂ
ଟ୍ୟୁଟାଦେବ ଏ ସମେତର ସମ୍ପର୍କ ଜମାତି

ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ ମନ୍ଦିରକ ଓ କୋଷାଧାର
ନିଯନ୍ତ୍ର ହେଲେ । ଅଳଙ୍କାର ପ୍ରସ୍ତରମାଳ ଏହି
ଓ ଭାରତବର୍ଷର ବଡ଼ଲଟ ଏବଂ ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶର
ଶେଟଲଟକୁ ଏ ସଭାର ଅଭିଭବକ ହେବା-
ନିମିତ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେବ, ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ
ଭାରତବର୍ଷର ପ୍ରଧାନ । ଦେଇବ ସମ୍ମାନପତ୍ର-
ମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ପ୍ରଦେଶୀୟ ପତ୍ର କାମକଳରେ
ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଏବଂ ‘ଜଗନ୍ନାଥ’
ନାମଧେୟ ଖଣ୍ଡେ ମାସିକପତ୍ରକା ପ୍ରକାଶିତ
ହେବ ସେ ସେଇମାନେ ଦଶଟଙ୍କା ବା ଉଚ୍ଚିତ୍ତ
ଅଧିକ ଦେବା ଦେବେ ସେମାନଙ୍କର ନାମ
ଉଚ୍ଚିତ୍ତରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ; ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ସାହାଯ୍ୟ
ନିମିତ୍ତ ଭାରତବର୍ଷର ସମସ୍ତ ଭାଜା ମହାରଜା
ଓ ଅଧିକ ଧନୀଙ୍କ ଓ ଦାନଶୀଳବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧ-
ସାଧାରଣତାରେ ଦେବା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ,
ଏବଂ ଜିନିଜିଜ୍ଞାର କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଏ ବିଷୟରେ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେବ ଓ
ଦେବାଦାତାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଏ ବିଷୟର ବଜ୍ରପତି
ଲଭ୍ୟାଦି ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଶପା କର ଦେବାକୁ
ସମ୍ମତ ହୋଇଥିବାରୁ କୁମାର ସତ୍ୟନ୍ଦୁନାଥ
ଦେବକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଯାଯିବ । ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲା ଭାରତୁ ଏ ଦିନ ସଭାରକାର୍ଯ୍ୟ
ଶେଷ ଦେଲା ।

ଏ ପ୍ରସ୍ତାବମାନଙ୍କର ମୂଳ ବିଷୟରେ ଅମ-
ମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଏଥରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛୁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ଏହିକି କହିଥାରୁ ଯେ ଦୃଢ଼ା
ବଡ଼ ଶ୍ଲେଷିତମାନଙ୍କୁ ଅଭିଭବକୁଳରବା ଏବଂ
ଜଗନ୍ମାଥପଦି କା ବାହାର କରିବା ଦୂରା ଆଜ୍ଞା-
ମର ପର ବୋଧ ହେଉଥିଲା । ଯେବେ ସର୍ବର
କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହେବି ତେବେ ଜଗନ୍ମାଥପଦିକାର ପ୍ରୟୋ-
ଜନ କିମ୍ ? ସମସ୍ତ ଭାବରକର୍ତ୍ତର ଚାହେବା-
କାରଣ ଏ ପଢ଼ିବା ଇଂସିଲାଷାରେ ହେବାର
ଭାବିତ ଓ କୁମାର ସନ୍ଦେଖକୁନ୍ତାଥ କେ କିନ୍ତୁ
ମୂଲ୍ୟରେ ଏହା ଶ୍ଲେଷା କରି ଦେଲେଣକା ବାକୀ
ବାର ଡାକମାସିଲ ଅଛି ପଢ଼ିବ ନାହିଁ । ଅଥବା
ବିଷ୍ଟର ପରମାଣରେ ପ୍ରଗତିର କି ହେଲେ ଫଳ
କିଛି ଦେବ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗତ ଦୂରସଂଗ୍ରହରୁ କର୍ଣ୍ଣ ମହିଯାଇ ପରି ଏବଂ ଏବଂ ଦେଖିବା
ମୁସ ପଥରେ ବନବା ପଢ଼ି ସବୁ । କାରୁତାକୁ ମେର କାହାଙ୍କାର
ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖା ଯାଇଅଛି ।

ଦେବ ଅନେକ ଦସା ଦରଖାସ୍ତ ହୋଇଥିଲ ଉଚ୍ଚା ବିରୁ
ପଥ ଅନୁଷ୍ଠାର ହୋଇ ବିଗା ପ୍ରକା ଉଚ୍ଚଦ୍ୱାଳୁ ଆନନ୍ଦଧାର-
ରମେ ମନ ବିଜାବେ ।

ଅଟ ହୁଏଇବକ ନାମେ ସେଇଁ ମିଆରୀ କାଲୀପ
ଘୋଷିତ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ
ଟ ୧୯ ବାର ୩୯ କା କର୍ତ୍ତୃପଦ ମନେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଶେଷତ୍ତ୍ଵ
ପୋତିମ ସହ ଉତ୍ତରାକଂଠ ଯୋଗେ କୁଳ ଅଧ୍ୟାତ୍ମମନ
କୋରସମ ବର୍ଣ୍ଣମାନ କୂତନ ବୁଝଇ ଆବଶ୍ୟା ଉତ୍ସମ ଥାଇ ।

ପୁଗାର ସମାବେଶ

ଦୁଇର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ହୁଲାଶୀତା ଗେଷ ହେଁ । ମୁଣ୍ଡରେ ନିଧ ହୁଲା ଦ୍ଵାରା ମାତ୍ର ରଜଶୋଗଳମୁଣ୍ଡରେ ପୂର୍ବେ ଯେମନ୍ତ ସହୋତ୍ରକ ଥିଏ ଏକର୍ତ୍ତ ଗାହା ଚେଅରାଗି ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କନ୍ଦମାଥ ନହାଇବୁକର ସେମନ୍ତ ସାତା ହୁଏ
ଚନ୍ଦ୍ରମାଘରେ ସାତିଷାହର୍ତ୍ତମାଳକର କେତେବେ ସମ୍ମର୍କ ଅଛି
(ଯଥା) କୁଳେଣତ୍ରା ନ ଦିନ ସାତ ସାହର ଅଖତାପିଲମାନ
ଅବେ କୁଳେଣ ଅଗେ କୁଳେ କରନ୍ତୁ । ଏହିପରି ଉଦ୍‌ଦିନଯାତାରେ
ଶପି ଲପରେ ସେ ଅଖତାପିଲ ନାବେ ତାହା ନିଧ ସାତ-
ସାହର ପ୍ରଦେଶ ସାହରେ ନ ଦିନ ଲେଖାଏଁ ସେବା
କରନ୍ତୁ ।

ଶ୍ରୀକାଳ ସହବାନମାନେ କେହି ଅପଣା, ସାହି ଅଣ
ତାରେ ପିଲ ଉପର ଶିଖା କରଇ ନାହାନ୍ତି । କେବଳ
ଗୋଟେବଳ ସାହରେ ଗୋଟିଏ ଅଖରାପିଲ ଚିଥର କର
ଅଛି ଯେ ଅଜ୍ଞ ସାହବାନମାନେ ରାଜୁ ଅଖରାରେ ସମୀକ୍ଷା
ଦେଇ ବଡ଼ଦେଉଳଙ୍ଗ ଶାଢା କିବାହ କରଇଅଛନ୍ତି
ଏମାକେ ନକରଇ ଦୋଠେରେ ପରବର୍ତ୍ତା ଶେଇ
(ଶ୍ରୀ ଗମାନ) ନିଃବଧ ପାର କାର୍ଯ୍ୟ କରାନ୍ତି ।

ସାହକାରୀମାନେ ତଗନ୍ଧୀ ମହାପ୍ରଦ୍ଵାଳ ସାନ୍ଦ୍ରାଚୁ
କୁହାର କୁହାର ସବାର ଘାହା ବୟସ କର ଅବଶ୍ୟକ
ଘାହା ବ୍ୟସ କି କୁହାରର ମହାପ୍ରଦ୍ଵାଳ ସାନ୍ଦ୍ରାଚୁ ବ୍ୟସ
ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ! ଅନ୍ତରେ ବେଳେ ତଙ୍କୁପ୍ରଦ୍ଵାଳ କେବେଳ
କାଣପକ୍ଷୀ କରିଅଛନ୍ତି । ମ୍ୟା ରଜସନ୍ଦରାଜ କି ମନେ
କରି ଥିଲି ହୁଲି ଦୂର କହିଅଛନ୍ତି ତାକି ମଧ୍ୟ ବସୁତେ

ପ୍ରତି କାହିଁ ଦୁଇବେଳାର ପ୍ରାଚୀନ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି
ପ୍ରାଚୀନ ଶୈଳୀରେ ଉପରେ ପରିମା ଅଟେଣ୍ଡର ଅଭ୍ୟମନ କରି
ଅନେକବ୍ୟାକ ସଂହାର କରିଛି । ଦିନ ହେଲ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ
ଦେଖି କମ ହୋଇଥିଲା ।

କେତେମାତ୍ର ଗା ୨ ଟଙ୍କା କିଣ୍ଟିବିହୁ କୋଡ଼ିର ୫ ମୀ ଅଧିକ
ଦେଖନ୍ତି ହୋଇ ଶ୍ରୀମୁଖ ନେକଞ୍ଚିର ପାଦେବ ସବୁଠି ଆହନ
ପ୍ରକଳ୍ପ ବିବିଧରେ ଅଥିକାଶ ମେସିରମାନେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଆଦ
ବାର୍ଷିକ ଅଭ୍ୟାସ ହେଲା ।

ଶ୍ରୀଦୁର ତାତ୍ତ୍ଵର ସାହେବଙ୍କୁ ହିନ୍ଦୁଷ୍ଟରେଣ୍ଟରମାନ ପଦରେ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର କଲେ । ଅଛ ସହିଳରେଣ୍ଟର ବାରୁ ଗୋଟିଏକଥ
ନିରବ କର୍ମସଙ୍ଗ ବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥାବାସ ମୁହଁରର ହୋଇ
ଯାଏ ।

କେବଳ ସାଧାରଣ ପରେ ହବିବାର ଥାବୁର ଅଛନ୍ତି ହେଉଅଛି ।
ଏହାଜାଗରମାନେ ଏହି ସମୟରେ କାହିଁ ହବିବାର ଅର୍ଥାତ୍
ପୁରୁଷ ପ୍ରତିକି ଶାଖ ଖାଲି ଦୂର ହେବାକୁ ସେଠାରୁ ଯିବା-
ଯଥାରେ ଯାଏ କବି ବନ୍ଦିବ ପୁରୁଷ ଅଖଳତା ପିଲା ନନ୍ଦିବ
ହାତରବନ ସୁଅଳରେ ସେଠାରେ ତମ୍ଭୁ ପକାଇ କେବଳ
ଶାଖା ଦିନ ଲାଗୁ କେବେଳ ଏହି ମହାପ୍ରଥାବର ପଞ୍ଚମ ଶ

କୁଳ ସାହରନ ଲୁଣିଆଏ ସଙ୍ଗିତ ମଧ୍ୟ ବେହୁପଦ ଏହୁପଦ
ମନ୍ତ୍ର ଅଶ୍ଵାର୍ତ୍ତାର୍ଥୀମାନେ ବହୁକଥ୍ୟ କର ଦଳତଣ୍ଡି ମଜାମୁଖ
କରିବେ । ଏଥରେ ଅର୍ଥକଣାଶ ସେବକ ଅଟେଣ୍ଟ ବମାନେବେ
୧୦୦ କାର୍ଯ୍ୟାବ୍ଦୀ ରୁ ବମ ନୁହେ ଜୀବ ଜଣବେ ତେବେ
ଦେବାକ ରୁଏ ରୁତି ।

ପ୍ରକାଶକ ପ୍ରତି ।

ପଢ଼ିପ୍ରେରକଙ୍କ ମଧ୍ୟାମତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ
ମାତ୍ର ଦାସୀ ଲୋହୁ ।

ଭୂମି ସଂଶୋଧନ ।

୧୯୮୮ ର ଅଛିରକୁ ପହିର
ଯେ ସ୍ଥମ୍ଭ ଧ୍ୟାନି ‘ଉଦ୍‌ବାଚ’ ସ୍ଥଳେ ‘ଉଦ୍‌ବାଚ
ଦେବ
” “ ‘ସାଧାରଣବ’ ” ‘ସାଧାରଣତଃ
ଦେବ

ଶ୍ରୀମଦୁଲକ୍ଷ୍ମିପତ୍ରା ସଙ୍ଗାଦକ ମହାଶୟଦ
ବିଜ୍ଞବରେଣ୍ଟ

ମହି ଶିଥ,

ଅମେ ଚର୍ଦ୍ଦିଷ ବର୍ଷାବୟ ମହା ଭାଣାଳକ
ପ୍ରମେହ ବୈଶାଖାନ୍ତ ଥାର ଏ ଦେଖସୁ କବି
ରଜମାଳକୁଠାରୁ ଅଗରିଲ ଭାଷଧ ସେବନ
କର କବିଶକମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାପୂର୍ବ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବନ୍ଦ
ଏବ ଦେବିଦ୍ୟଗାସ୍ତ ପ୍ରତି ଦୋଷାରେପର ତେଣୁ
ବରୁଥିଲୁ ରତ୍ନମାଳ ମହାଲଦରେ ଯାଏବା କାହିଁ
କିମ୍ବାପରିବରୁ “ମେହରେଗ” ଏହି ମୁମ୍ଭ
ଜୀବାକ୍ତେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବନ୍ଧୁଭାନୁଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତରରେ କଳ
ମୃଦେହଥିବା ପ୍ରୋତ୍ତ୍ଵ ବ୍ୟାଧର ନହାନୌକା
ଏବଦଂଗାହେ ଶିଶି ସେବନ କର ଯଥେବ
ଆବେଗିଲାଭ କରିଅଛି, ଅଛିଏବ ତିବସୁ
ମହାଶୟ ଜଗତ୍ପତ୍ତିଜନ ଏବ କ୍ରିତତା ଧଳିଦକ
ଦର ପାଇ ଅଞ୍ଚନୀ ।

ଶ୍ରୀ ଭଗବତ ଦାସ ପ୍ରାଚୋକାଞ୍ଜଳି

ମହାଶୟ ।

ଚିତ୍ରମାସ ଛା ୧୯ ରଖିବ କବସ୍ମା
ଦରେ ବିମସ୍ତାହେବକ ପ୍ରସ୍ତାବ ସେଷତେ
ସମ୍ମାଦକ ଲେଖିଥିଲୁଣି “ଆମେମାଜେ ଶୁଣି
ବିଶେଷ ପୁଃଖିତ ହୋଇଥାଏଁ ସେ ଏଠାରେ
ମଧ୍ୟ କେହି” ଦାବିନ ଭିଜୁବିରାପ୍ତିର୍ଥିଲୁ
ଠାରୁ ଟଙ୍କାପ୍ରତିଶ ନ କର ଇହି ଧରିବର୍ତ୍ତରେ
ସମା ରୂପା ଅଳଂକାର ଓ ଡାଳ ପ୍ରଭାତ ଗୁରୁତବ
କରୁଥିଲୁଣି” । ଏଠାର ହେଉଁ ଦାବିମମାନେ

ଏପରି କରୁଥିଲୁ ନବସମାବ ତାଙ୍କର ନାମ
ପ୍ରକାଶ କର ନାହାନ୍ତି । ଅମୃତବଜାରପାତ୍ରକା
ବିମୟାବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଷଷ୍ଠୀତୁମେ ଲେଖି-
ଥିଲେ, ମାତ୍ର ନବସମାବ ସାଧାରଣାବରେ
ଲେଖି ଅଳେକଳୁ ଗୋଲବଧନାରେ ପକାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁ-
ଅଛୁ ସେ ସେଇଁ ୨ ତାବିମର ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ
ଏବଥା ଶୁଣୁଥିଲୁ ତାହାର ନାମ ଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ
କରିବେ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବେମାନେ କଟକରୁ
ଦାବିମାନକୁ ଓ ଗର୍ବମେଷକୁ ଜଣାଉଁ ଅଛି
ସେ ନବସମାବମୁଖ୍ୟ ଦିକ୍ଷା ବିଷୟ ଜାଣିବା
ନିମିତ୍ତ ସେ ସହାଯିତା ହେବେ । କୋଣାର୍କରେ
ସାଧାରଣ ଦାବିମରପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ଦିଲ୍ଲି-
ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ସମ୍ବାଦ ଉତ୍ତମିବ ଏଥିରେ
ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ଦେଶ ନାହିଁ ।

୧୪ | ଟାଟା ୨ } ଜଣେ ଅଲ୍ସକାଳା ।
ବଢ଼ିବ । }

ମହାପତ୍ର

ଗତକାଳ ଭବିଷ୍ୟାରଥପଦ୍ଧତି କୁରିଖାଉଶାକୁ
ବାଲେଶ୍ଵର ଜିହା ସ୍ମୂଳଗୁହରେ ଏଠା ଜାଣନ୍ତୁ
ସଜ୍ଜର ଏକଅଧିକେତକ ହୋଇଥିଲା । ସଜ୍ଜରେ
ଅନେକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରିପ୍ରକାଶିଲେ ।
ସମସ୍ତକର ସମରତମେ ଏଠା ଜିହା ସ୍ମୂଳର
ପ୍ରଥମ ଶଶକ ଶ୍ରୀ ବାବୁ ମୁକୁନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ବିଦ୍ୟାବା-
ଗାନ୍ଧୀ ସଜ୍ଜାପତିର ଅସଜ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ
ବଜାଦେଶର ଅଗର ବ୍ରଦ୍ଧଗୁଣରକ ଶ୍ରୀ ବାବୁ
ଦେବେନକାଥ ମୁଖ୍ୟୀ । “ଭାବତ ସମ୍ମାନରେ
ସମସ୍ତା ” ବିଷୟରେ ବହୁତା ଦେବେନକେ ବୋଲି
ଏସବୁ ଆହୁତ ହୋଇଥିଲା—ବଜାା ଅରମ୍ଭ
କଲେ ଯେ ଭାବତବର୍ଷରେ ରଜନୀତିକ,
ସମାଜକ ପ୍ରଭାତ ବିଷୟରେ ଅନ୍ଦୋଳନ
ଦ୍ୱାରା ଭାବତବର୍ଷରେ ଯେ କିଛି ଭଲ
ଥିଲା ତାହା ଭାବିଯାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ
ଝାଁଧୁଆ [ଅବଜନା] ପୂର୍ଣ୍ଣଦୋର ରହିଥିଲୁ
ପୁଣି ବିଷୟକଣ ଉଦ୍ଘାରୁ କରିଲେ ଯେ
ଦେବେନକାଥଙ୍କୁ ଭାବତବର୍ଷ ବିଶେଷ
କରିଛିଲାହ ବରିଅଛି; ଭାବତବାସିମାନେ ଭା-
ବରକୁଳାବେ ପୋଡ଼ି ମରୁଅନ୍ତରୁ ଓ ଭାବତ
ବାସିମାନେ କେବଳ କିମ୍ବାରୋଗରେ ତାହୁ
ରହିଥିଲାନ୍ତି ଜାଗଯୁଗା ନ ହେଲେ ଭାବତର
ମଙ୍ଗଳର ଅଶା ନାହିଁ ପୁଣି ବଜାା ମହାରାଜ
ଜାଗଯୁଗା ହେବର ଶିଶ୍ୱପରେ ପଦାଦ୍ଧାର

କରନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କର ଶିଳ୍ପ ଓ ବାଣିଜ୍ୟରେ
ସହାଯିତା ଦେବା ଛାତିର ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର ପାଠୀବ-
ଚନ୍ଦ୍ରାଚୁ ବରତ ହୋଇ ସଦାସଦଗୀ ଉଦ୍‌ବ-
ିନ୍ଦାରେ ନିମନ୍ତ ଦେବା ଛାତି ଏହିପର
ବିଷମସମାସଧାରା ଭାଷ୍ଟୁତ କର ବ୍ରାହ୍ମାନାନ୍ତ
ଦିପର ଅନୁଭବ କର୍ତ୍ତା ନହାଣ୍ଟ ଦିପର ଗୋଲ-
ମାଳରେ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ଭାବାର ପ୍ରତ୍ୟେଷ ପ୍ରମାଣ
ଦେଲେ—ଏବଥାତେ ଅର୍ଥପାର୍କ ଲଜ୍ଜିତ
ଏଥାତେ ଅନୁଭବ ଧର୍ମଗାର ରହାପ୍ରକାଶ ଏହି-
କଣି ଜାଗିଷ୍ଠାପାର୍କ ଜୀଜୀବବରେ କିନ୍ତୁ ଏହିପର
ପୁଣି ଜାଗିଯୁଭା ଅବାର କୋର ଦୋଷଗା !

ଯେପରି ସୁର ଓ ଅଜବଳୀ ବକ୍ରା ମହାଘୟ
ପ୍ରକାଶ କରସ୍ଥିଲେ ସେଥିରୁ ଶୁଣ୍ଡ ପ୍ରକାଶଦେଲ
ସେ ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶ ତାହାଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନୁହେ
କେବଳ ବକ୍ରା ଦେବାଙ୍ଗ ଶିଶ୍ର କରିବାପାଇଁ
ସେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲୁନ୍ତା । ସେ ଯାହା ହେଉ
ସବ୍ରଷ୍ଟେଷ୍ଟରେ କେବଳ ୧୯୯ ମିନ୍ଟ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ପ୍ରକାଶ କରସ୍ଥିଲେ ଓ ବିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କରେ
ଧର୍ମଶିଖାପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘୋଷି ହେବା ନିମନ୍ତେ
ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ବେଦ କରସ୍ଥିଲେ ସୁରଗ୍[ଂ]
ବକ୍ରା ଅସକ ପ୍ରତିକାର କଲାରୁ ସେ ପ୍ରତିବାଦ
ବୋଲିଥିଲୁ ତର୍ହେରେ ଅନ୍ତକଥାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କଟକରୁ ଦୂରଜଣଶ୍ଵର ଉପରେ ପକାଇଦେବା-
ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଛଠିଥିଲ କେହି କଣେ ପ୍ରତିବାଦ
କର କହିଲେ ବ ସେଇଁଠାରେ ହିନ୍ଦୁ
ମୁସଲମାନ ଶ୍ରୀକୃପ୍ତିକମାନେ ପଢ଼ିଲୁନ୍ତା ସେଠାରେ
ବୌଧାରି ଧର୍ମବିଷୟ ଅଲୋଚନା କରିବା
ଛାତ୍ରଙ୍କ ନୁହେ ପୁଣି ଧର୍ମ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁ
ତର୍ହେବସ୍ତୁ ସେ କଥା ଚିନ୍ତା କର ମହାନ୍,
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କରନ ମନ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁନ୍ତା
ସେଇଁ ବାକିକମାନେ ୨୨୨୫ ରେ ୨୨୩
ମନେ ଶୁଣିପାରନ୍ତି କାହିଁ, ସେଇଁମାନେ ବନ୍ଦ
କଣ୍ଠରେ ମେହିବରୁର ଗୋଟିଏ ସାମାଜିକ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଉପିଗିବାନ୍ତି କାହିଁ, ସବ୍ରଷ୍ଟେପ୍ରକଳ୍ପ
କରି ଅର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିବାପାଇଁ ଅଲୋଚନା ଖୋଲା
ସେଇଁମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଯାଏ ସେ ପିଲମାନେ
ସେ ମନୁଷ୍ୟଶିଳ୍ପିର ବନ୍ଦରୂର ଧର୍ମବିଷୟ
ଅଲୋଚନା କରିବାରିବେ ଏହା କେତେବେଳେ
ସମ୍ପଦର ନୁହେ ଏହିପରି ପ୍ରତିବାଦମାନ
ବୋଲିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଶୋଭାବର୍ଗ ବ ବକ୍ରା ମହା-
ଶୟ ତର୍ହେର ଚର୍ଚାରସି ପ୍ରତିବାଦୁରଥ କଥାରେ

ବକ୍ତ୍ରାମବାଣସୀ ପେହିଁ ଉଦାହରଣମାକ
ଦେଲୁଥିଲେ ସେହି ଉଦାହରଣମାଳ କେଇ
ହନ୍ତୁଧର୍ମମନ୍ଦିରରେ ଯାହା ବହିଥିଲେ ବହିରେ
ହନ୍ତୁଶ୍ରାବଙ୍କ ବଥା ବିବ ପର୍ମରୁଛି, ଆ ରୂପୀ
ଅବଦୁଲମୋହନ ଖୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେବେ
ଦିଷ୍ଟମୟରେ ପ୍ରିତ ଦୋଲଥିବାର ପ୍ରବାପ ବଲେ
ବଠକର ହନ୍ତୁଧର୍ମମାଳ ଅଛି କାହିଁ କେବୁ
ମନ୍ତ୍ରମୂଳକ ଶର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦୟରେ ପ୍ରେସର ଚିତ୍ର,
ବାଲେଇରିବ ହନ୍ତୁଧର୍ମମାଳ ଆ ମୁକୁତବାହୁନ-
ପାଇଁ ସେହିପରି ନିର୍ମିତ—କରଣ ଏ ମହାଶୟଦ
ସଥାର୍ଥ ହନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ଫରଦମୟର ପ୍ରଭୃତି ଦେଉଛି,
ସ୍ରାଵମାଳକରେ ଥିଲେ ସେଠାରେ ବାଲ୍ୟାଶ୍ରମ-
ପ୍ରକଳି ହନ୍ତୁଶ୍ରାବମାଳକପାଇଁ ସ୍ରାପକ ବର ଅପେ
ଅଛନ୍ତି—ଦେହିଁ ବହନ୍ତି ଯେ କାହିଁ ମହାଶୟଦ
ଡୋଲର ପର୍ବତାଶାର ପଢାଶୁଣା କର ସ୍ଵାଭାବିକ
ଦେଲା ପିଲମାଳକୁ ହନ୍ତୁଧର୍ମର ସାରର ବୃକ୍ଷା-
ରଗାପାଇଁ ଶିଳାବିଜ୍ଞଗରେ ପ୍ରବେଶ କରି
ଅଛନ୍ତି—ସେ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରକଳିତ ନୟମ ବିଦ୍ୟକନ୍ୟା-
ରେ ପାଇନ କଲେ କ ଉପବାର ହେବ,
ଜାତିଦେଵିର ପ୍ରଯୋଜନତା କ, ଜାତିଦେବ
ନ ଥିବାରୁ ମୁଁ ସଦେଶର ଦୟର ପରି ଦେଇ,
କୌଣସିରୁପେ ଜାତିଦେବ କ ରଖିଲେ ସେ
ସମାଜ ଚଳକା ସବାରେ ପ୍ରଭୃତି ବିଷୟମାନ
ଦିଷ୍ଟଭାବରେ ଦୁଃଖ ଦେଇଥିଲେ—ଏହି
ତାହା ସ୍ତର୍ଗମନ୍ତ ବୋଲି ସମସ୍ତେ—ଅନ୍ତରେ
ମନ୍ତ୍ରମୂଳରେ ସ୍ଵାତାର କରଇଲାନ୍ତି । ଏହିପରି ଶିଖିବ-
ମାଳଙ୍କ ଦାତରେ ପିଲା ଦେଲ ହନ୍ତୁଅଳକ୍ଷବନ-
ମାଳେ ନିର୍ମିତ କ ହେବେ କ ଏ କାହିଁ ମହାଶୟଦ-
ସ୍ଵର୍ଗର ହନ୍ତୁଧର୍ମଗାର୍ମ ଏତେ ଭାସୁଦେବ ସେ
ଏ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବଦଳ ଦେଲେ ତାହା କାହିଁ କାହିଁ
କୌଣସି ଦୁଃଖ ଦେବ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଶୁଣୁଥିବୁ ଯେ କଟକ କଲେକଳୁ ଅକାଶାଶିକ
ଅନ୍ଧାଶକ ହୋଇ ଯେ ଦେବବୁନ୍ଦୁବାହୁ ଅଧିକ
ହିନ୍ତି ସେ ମୁକୁତବାହୁପରି ଲେବ । ଲତା

ମାର୍ଗିକ
ଚାଲେସବ } ଉପେ ଶୋଭା

ମୂଳସାହିତ୍ୟ		
ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମନ ଟୋର୍କେ ପିପିଲ	ଅଶ୍ଵିନ	୩ ୧
ବଜା ଦକ୍ଷ ଉମନ୍ତରା		୩ ୧
	କର୍ମଚାରୀ	୩ ୧
ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମନଗାଁ ଗାନ୍ଧୀ ସେବକଙ୍କ	ଅଶ୍ଵିନ	୩ ୧
ମାରନାଥୀ ଦୁର୍ଗତ ବନ୍ଦବ	କର୍ମଚାରୀ	୩ ୧
ବଜା ଦକ୍ଷ ଉମନ୍ତରା		୩ ୧
ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମନଗାଁ ପାଣ୍ଡୁପାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ	ଅଶ୍ଵିନ	୩ ୧

ନାମେସ ପ୍ରସାଦ ବିଂତ କୁଟକି	କଲ୍ପନା	୩୯୯
ମାନୋଲାଲ ଦେବକାଳାନା	"	୩୯୯
କରା କର୍ଜ୍ଜ ଦେବରୀରେ	"	୩୯୯/୯
	ଅଗ୍ରନୀ	୩୯୯

ବ୍ୟାପନ

PUBLIC WORKS DEPARTMENT BENGAL
IRRIGATION
NOTICE.

With reference to notification Nos. 213 214 215 & 215 dated the July 1887, and published at page I of the Calcutta Gazette of the 6th Ultimo, it is hereby notified that the opening of the Orissa Coast Canal Range N. B. is post-poned, until 1st September next, and that it will not be opened to traffic on the 10th August, 1887.

A. HAYES,
Executive Engineer,
Balasore Division.

ବିଜ୍ଞାନ ପର୍ଯ୍ୟକ୍ଷାର୍ଥ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ

ବୁଲ୍ଲାର୍କି

୧୮୮୭ ଥାର ଅଗଞ୍ଜ ମାସ ଦିନ ଶାରକର
ବଲିକଳାଗେଜେଟ ଏ ଖଣ୍ଡର ଲିଖି ପୁସ୍ତାରେ
ଛଲ ମାସର * ଶାରାଷ ଲାଖିର ୨୫୩,୨୯୮,
୨୯୫ ଓ ୨୯୭ ଲମ୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ବିଜ୍ଞାପନ
କମ୍ପେ ଏବାହାର ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଅ ଯାଇଥିଲୁ ଯେ
ଓଡ଼ିଆ କୋର୍ପ୍ସରେନାଲର ଟ ବ (N. B.)
ରେଙ୍କ ସେସଟେମର ମାସରବାଟା ୧ ଲକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପିତକାର ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଏବା ତତକମ୍ପାର
ଟା ୧୦ ରିକ୍ଷରେ କେପାର ନମିତ ପିତକ
ନାହିଁ ।

A. HAYES,
Executive Engineer,
Balasore Division.

- [୧] ଦର୍ଶକାଳର ଖାଲ ହୋଇଥିବା
ନିମ୍ନଲିଖିତଙ୍କରେ ସ୍ଵଭବ୍ତ ହୋଇ-
ଥିବା ।

୧ ମହିନାରେ କୋଣ ବଢ଼ିବା ପରିମାଣମେ ବଢ଼ିବା
ଏକଟାମୀ

୨ ଅନ୍ତରର ଦାସ [ବଢ଼ିବା] ”

୩ ଧରେଇର ଦାସ ବାଲକୁବା ”

୪ ସମ୍ବରୋହ ଉଚ୍ଚବିହିତ କଟକ ଶାକପୂର୍ଣ୍ଣ

* ଶ୍ରୀଜବନ ମେହୀ " କରମାଲସୁଲ
* ଶ୍ରୀଦୂର୍ଗାମ ପଣ୍ଡା " "
* ଜଳାରଳ ସମ୍ମନ୍ୟ " ସହେସୁଲ
[ ] ଶାକାରୁ ଅଶୀନିପତି ସରକାର ଓ
ଜାକୁର ଶାକାରୁ ଲକିତମୋହନ ଚନ୍ଦବର୍ତ୍ତ
ରନ୍ଧାରପୁର କରବା ନମନ୍ତେ ଦରଦୁରୋଷର
ସଦକାରୀ ସମ୍ମାଦବ ନିୟମକୁ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ପାଠ୍ୟ } ଶା ବୈକୁଣ୍ଠାମ ହେ
ବାଖ୍ସବକବଦ୍ୟ } ରେତୁକୋଷର ସମ୍ମାଦବ

୧ । କୃତକ ମନ୍ତ୍ରନିଷ୍ଠାପିତା ।

ବିଜ୍ଞାନ ।

ସଙ୍କଟ ୧୮୮୭ ସାଲ କଣ୍ଠୀୟ ଅ ୩ ଜନେର
ଦ ୧୯୩ ଧା ।

ସେହେତୁ ଏକଗରରେ ଅକେକ ହୁଲକୁ
ହୁଲମାଳେ ଦିନ ଓ ରତ୍ନ ସମୟରେ ବଳବ-
କଂଦାର ପଣ୍ଡ ଓ ମନ୍ତ୍ରମାଳକ ପରି ଅନ୍ତରଣେ
କରୁଥିବାରୁ ସେମାଳକୁ ଅସନ୍ତ୍ର ସିରମର ମାର
ତା ଏ କିମ୍ବରୁ ମାରପକାରବାର ଅଦେଶ
ହୋଇଥାଏ ଅତେବକ ଏହାହାର ସହିତାଧା-
ରଣ୍ଡ କଣାଇଦୟାପାଇଥାଏ ସେ ସେମାଳେ
ଯୋଗାକୁକୁ ହୁଲକୁହୁ ରମନକଟାରୁ ତିଥା
ଯିବା ସବାଗେ ଛଳିତିର ନିୟମମଳ
ପ୍ରତିପାଳନ କରିବେ ।

ନିୟମ ।

୨ । ନିରନ୍ତରିପାଇ କମିଶକରାଇବାକୁ
ଏହ ରେକିଫ୍ସ୍‌ସବକହ ଖୋଲଦେବ ସେ ଭାକୁ
ତା ଏ ରଷ ସିରମର ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗାକୁକୁ
ମାଲମେଳେ ଅପରାହ୍ନ କୁହୁବୁର ବର୍ଣ୍ଣା ଓ
ସେମାଳର ଲାମ ଓ କାଷସ୍ତାଳ ରେକିଫ୍ସ୍‌
କରୁବେ ।

୩ । ବ୍ୟକ୍ତି ବରେଷର କୁହୁବୁରହୋଲ ତିଆ-
ରିବା କିମନ୍ତେ କେବଳ ତଳାନ୍ତିର ତିହାମାଳ
ଦିଅର୍ଯ୍ୟ ।

୪ । ପିଲକର ଗଲାଦିଆ ପଟ୍ଟ ।

୫ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ଚମଜାର ବକଳସଲର ପଟ୍ଟ ।

୬ । ଉପର ଲିଖିବ ତିହ ବ୍ୟକ୍ତି, ଦୋତ,
କନାଥତ, ସାଲୁବନା ଇତ୍ୟାଦି ଯାହାର ଯାହା
ମଳକୁ ଅବିକ ସେରୂପ ତିହ ଦେଲେ ବ୍ୟକ୍ତି
କିମ୍ବର ପାଳର କୁହୁବୁର ହୋଲ ଗଣ୍ଡ କରା
ନ ଯାଇ ବଧ କରିପିବ ।

୭ । ଏହୁ ପଦେ ତା ଏ ରଷ ଅଗସ୍ତ୍ୟରେ
କୁହୁବୁର ମାରବା ସବାଗେ ଗରମାସରେ ସେ

ନୋହେ ଦିଆଗାର ଥିଲ ତଥା ଏ ନୋହେହାର
ରହିବ କରାଗଲ ।

ତା ପରିଷ ମାହେଅଗସ୍ତ୍ୟ ସଙ୍କଟ ୧୮୮୭ ସାଲ
N. K. DAS.
Chairman.

Examination and possesses some
experience in the art of teaching.

Gazanfir Hossein
Secretary.

ଏତଦ୍ୱାର ଜାରାଇ ଦିଆ ଯାଉଥାଏ କି
ବେତେବକରି ଦେଇ, କଳାପୁରଳ ଓ ତଣେ
ଅବକାଶ ଦାରେଗା ଅତି ମୟୁରିତ ସବ-
ଲକାରେ ମୁକୁର ହେବା ବସ୍ତୁରେ ଏଥୁ-
ପୂର୍ବେ ଯାହାବ ନୋହେ ଦିଆ ଯାଇଥିଲ ତହୁ-
ମଧ୍ୟ ଆବହାର ଦାରେଗାରମ୍ବରେ ଏକଜଗ
ଲୋକ ନୟକୁ ହୋଇଥାଏ ଅତେ, କଳାପୁରଳ
କର୍ମ ସକାଷେ ସଦବା ବେତେବକରଣ ଦରଖାସ୍ତ
ଦାଖଲ ହୋଇଥାଏ ତହୁ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରେମାନ୍ଦ
ବରଣାସ୍ତ ସେ କି କଳାଲୁକିଲୁଧରେ ବାର୍ଷିକ
ବରଣାସ୍ତ ବିମ୍ବ ଭାବରୁ ପୁଲସରେ ବାର୍ଷିକ କର
ଇମ୍ବା ଅବ ଦେଇଥିବା ବାରଣରୁ ବରଣାସ୍ତ
ହୋଇଥାଏ ତିମ୍ବ ଅଛି କୌଣସି ବାରଣରୁ
ବରଣାସ୍ତ ହୋଇଥାଏ ସପରି ଲେଖା ହୋଇ
ଦାଖଲ ହୋଇ କି ଥିବାରୁ କାହାରକୁ ତାକୁ
ଦେଇ, କଳାପୁରଳ କର୍ମରେ ମୁକୁର ବରଣାସ୍ତ
ମାହି ଅତେବକ ଅଦେଶ ସେ ସେ କେହି
ବଜାଳ ପୁଲସରେ ବାର୍ଷିକ କରି ତାକୁ ମତ-
ପ୍ରକାରେ ବରଣାସ୍ତ ହୋଇଥିବ ସେତାକୁ ଦେଇ
ବଳକୁରର କର୍ମ ଯାଏଗା ସକାଷେ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଦିଅଶାସ୍ତ ଏ ଅପ୍ରେପକୁ ପଠାଇଲେ ତାକୁ
ମୁକୁର ବରଣିବା ସଂଷେ ବିରାମ କର ଯିବ ।
ଇହ ତା ପାଠ୍ୟ ୧୮୮୭ ଜୁଲାଇ

H. P. WILLY,
Manager.

ଓଡ଼ିଶା ମିଶନ ପ୍ରେସ

କଟକ ।

୧୮୮୮ ମସିହାରେ ସଂଗ୍ରହିତ ।
ଗର୍ଭମେଶ, ଶିକ୍ଷା, ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଜମିଦାରୀ
ସମ୍ବାଦ କାଗଜ ପରୀକ୍ଷା ପାଇବାରୀ
ଏଣ୍ଟମେଟ ମାରିଲେ ମିଳି ।

NOTICE.

Wanted a Head master for the
Krishnanandpur Middle Class English
school for 3 months, after which the
post is likely to be made permanent.
The pay attached to the post is Rs. 20
per mensem. Candidates must send
in their applications together with
copies of their testimonials to the
undersigned on or before the 20th
Instant. Preference will be given to
him who has passed the Entrance

୧ । ପ୍ରବାର ହେଶିୟ ଓ ୨ ପ୍ରବାର
ବିଲତ ମସଲହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହା ବ୍ୟବହାର
କଲେ ପରାବରୁ ପାଇବଦ୍ୱାରିତ ବିଲତବୋଷ
ସବ ଶାସ୍ତ ନିର୍ଗତ ହୋଇଯାଏ । ପାଇବ ଥା,
ଗରମୀ ଥା, ଲାଲ ଥା, ବେଳ ଓ କାଳ
ରହିବର ଥା, ଘୋଲ ଥା, ବାଳ ଥା, ବାକର
ଥା, କୋଣ୍ଠ-କାଟିଯ, ଅଜାରୀତା, ପେଟାନ୍ତିଲ
ଶବ୍ଦବ୍ୟାକ, ବାନ୍ଧ, ଅୟକାର, ପ୍ରସାଦପାତ୍ର,
ବୁଣ୍ଡିଆ, ଧରୁଦୋବଲା ଏବଂ ରହିବର କୁର
ରହାଇ ଥାଏ କି ନିୟମ ଅବମ ହୁଏ ।
ଅପଥର ମାତ୍ର ବୋଲି ଦେବରେ ତହୁ-
ହାର ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ ଏହା ତହୁ
ସବାକେ ଓ ସଜ୍ଜାବେଳେ ଶାରବାକୁ ଦେବ ।
ପଥାପଥ୍ୟର ନିୟମ ବୋଲିର ତହୁକେ

ଲେଖା ଅଛି । ପଶୁଖାତ୍ମାର ଏଥର ଗୁଣ ଦେଖା ଯାଇଅଛି ।

କଟକ ପ୍ରିୟଂ କଞ୍ଚାଳକ ଦୋକାଳ ଘରେ ବିଜୟ ହେଉଅଛି ।

ମୂଲ୍ୟ ଏକ ସିର୍ବକୁ

୩୧ ।

ମେସିରୋଗ ।

୧୯୫୦ ମର୍କରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁଳପତ୍ର ପରିବାରକିର୍ତ୍ତି ହେବ । କୁଳପତ୍ର ମର୍କରେ ପେଞ୍ଜମାଳକୁ ଅକ୍ଷମଶ କରିଥିଲୁ ପେଞ୍ଜମାଳର ଉନ୍ନାନ୍ଦ ଗୋଟିଏକ କୁଳକାର ହୁତିଲ ନୁହେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟୁ- ସବାଧେ ଜାବନର ମାଧ୍ୟ ପରିବାରକ କରିଲୁବେ ।

ଏହି ଜୀବିଧ ସାମାଜିକରେ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାାବ ସେବା କଲେ କୃତିଲ ସେବା ଏବଂ ତିନ ଗୃହ ସପ୍ତା- ହରେ ସୁରକ୍ଷାକରେ ଅବଶ୍ୟକ ଆରୋମଧ ହେବ । ପେଞ୍ଜମାଳେ ଅବେଳାଙ୍କ ହେବେ ନିଷ୍ଠ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଏ ବ୍ୟାଖ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗୀ ହୋଇ ଜାବନର ପେଞ୍ଜମଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ । ପରାବ ହସ୍ତରେ ପରିଶର୍ଣ୍ଣ କରିବ ନାହିଁ ଏହି କାହିଁ ଅବେଳା କୌଣସି ଅବେଳା ଲାଭ କିମ୍ବା ପ୍ରଶଂସାପନ୍ଥମାଳ ଦେଇଅଛି ଯେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଅକ୍ଷମରେ ଧୂମବାକାରେ ପ୍ରସରିବ ହେବ କଲାକାର ଅକ୍ଷମଟୋଳ କର୍ମକର୍ତ୍ତା କରିବାର କର୍ମକର୍ତ୍ତାରେ ଏବଂ କଟକ ନରବାକାର ପ୍ରିୟଂକାଳକ ଧୂମବାକମୁକ୍ତରେ ଏହି ଜୀବିଧ ବିଜୟ ହେଉଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ଏକ ସିର୍ବକୁ

ସମେପ ପ୍ରମୁଖ ।

କେମ୍ପେତ୍ତାପୁ କିମ୍ବାକ ଶବ୍ଦାବୁ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ କଟକ ମନ୍ଦିରମାଳର ବେଶରେ ମୁକ୍ତ କରିବାକାରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି । ଶତ ଉନ୍ନିବର୍ଷମଧରେ ଭୋଗେବିରୋଗ ଅବେଳା କ ତୋଳ ଫେରିବାର ଦେଖାଯାଇ ଲାହୁ । ଘେଗରୁ ମୁକ୍ତ ଶବ୍ଦାବର କାହା ଯେବେ କୁମୁଦ ଥାଏ ହେବେ ତାଦାଳୁ ବେଶର, କବିତା କଣ୍ଠାଲକେ ଅଛ ଅବସର୍ଯ୍ୟରେ ଅନୁମନ- ମଧରେ କୁମୁଦ ଅବେଳା କରିବେବେ । ତେ ଅନେବିଲେବକୁ ଅବେଳା କର ଅନେବ ପ୍ରଶଂସାପଦି ପାଇଅଛି ।

ବାଲ୍ମୀକୀଯାଜନ ।

ରକନ୍ତିର ପ୍ରସ୍ତା ବରରେ ସବୁ କଟକ

ଶୈଖମାଳକାର ବାବୁ ଗୋଟିଏକ ବ୍ୟକ୍ତି କଥା ନିକଟେ ବାବୁ ଅର୍ଥବିଜନ କର କଞ୍ଚାଳକ ଦୋକାଳରେ ବିଜୟ ହେଉ ଅଛ ସଥା—

୧୫ ପରେ ମାତ୍ର ନ ୧୫୩ ୨୦୮୮ ହେବିଟେ ୨୦୮୯

୧୬ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୭ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୮ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୯ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୨୦ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୨୧ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୨୨ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୨୩ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୨୪ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୨୫ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୨୬ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୨୭ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୨୮ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୨୯ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୩୦ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୩୧ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୩୨ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୩୩ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୩୪ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୩୫ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୩୬ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୩୭ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୩୮ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୩୯ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୪୦ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୪୧ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୪୨ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୪୩ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୪୪ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୪୫ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୪୬ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୪୭ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୪୮ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୪୯ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୫୦ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୫୧ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୫୨ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୫୩ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୫୪ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୫୫ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୫୬ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୫୭ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୫୮ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୫୯ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୬୦ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୬୧ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୬୨ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୬୩ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୬୪ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୬୫ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୬୬ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୬୭ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୬୮ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୬୯ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୭୦ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୭୧ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୭୨ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୭୩ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୭୪ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୭୫ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୭୬ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୭୭ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୭୮ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୭୯ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୮୦ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୮୧ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୮୨ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୮୩ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୮୪ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୮୫ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୮୬ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୮୭ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୮୮ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୮୯ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୦୦ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୦୧ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୦୨ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୦୩ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୦୪ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୦୫ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୦୬ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୦୭ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୦୮ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୦୯ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୧୦ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୧୧ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୧୨ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୧୩ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୧୪ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୧୫ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୧୬ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୧୭ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୧୮ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୧୯ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୨୦ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୨୧ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୨୨ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୨୩ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୨୪ ପରେ " " ୨୦୮୯ " ୨୦୮୯

୧୨୫ ପରେ " " ୨୦୮

ଶ୍ରୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ପାତ୍ର ୧
ପାତ୍ର ୨

୩୧ ୧୯ ୧୯ ମାର୍ଚ୍ଚ ଅର୍ଥ ପତ୍ର ମେତା । ମୃଗ୍ନବ ବ ୧୦ ୨ ୧୯ ୧୯୫୫ ସାଲ ଜନବାର

ଅପ୍ରମାଣିତ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୧
ପ୍ରାଦେସ୍ତ୍ରୀ	ଟ ୧

ତଳାର ମାସ ତା ୧୯୫୫ ଶୁଭବାର ସ୍ଵର୍ଗ-
ପ୍ରଦର ଦେବ ବୋଲି ବଜାଳାଙ୍ଗିରେ ଲେ-
ଖାନ୍ତିଲ ଏକ ତଦନୁଷ୍ଠାନେ ଏଠା ବଲେବୁଥି
ଓ ତମେସ୍ତା କରେଥାମାନ ବଜ ଦେଲା । ମାତ୍ର
ନାମପତ୍ରରେ ହେଲା କିନିମା ବାଇବୋର୍ଡରେ
ପରିପରି ହୁଣ୍ଡି ଭାଲିବାରେ ଏ ପ୍ରଦରର ଉତ୍ତର
କଥା ନ ଥିଲ ସ୍ଵର୍ଗମ ଅଦାଳଗ କରେଥା
ବଜ ଦେଲ ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦେଲେଦେଇ
ଥେ ବଜ ହୁଇପ୍ରଦର ପରିପରି ଅକାଶ ପରିଷର
ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖା ଯାଉଥିଲେ ମାତ୍ର ପ୍ରଦର
ଦେଲ ନାହିଁ । ଅତିଥି ଡେଢ଼ିଯୁପାଙ୍କିର ଗଣକା
ପରାର୍ଥ ଓ ବଜଳ ପାଞ୍ଚ ଭୁଲ ଅଟଇ ।

ମୁହଁରିତାବାଦରେ ଗୋଟିଏ ଶିଳ୍ପିବଦ୍ୟାଳୟ
ଅଛି । ଏଠାରେ ଜର ଦୁଇବା, ଘର୍ତ୍ତ ମରମତି,
ଚନ୍ଦ୍ରଲିଙ୍ଗ, ତତ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟର
ଶିଖା ଦୟା ଯାଉଥିଲା । ବଜୀୟ ଲେଖନେଷ୍ଟ
ପରିପ୍ରକାଶ ହୁକୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇ-
ନାହିଁ । ସୁଲବ କଣେ ଶିଥର ନିର୍ମିତ ଗୋଟିଏ
ଛରକାର୍ଯ୍ୟର ଟକା ବରିବାର ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍
ତମୁଛୁ ଭାବାକୁ ଛପିବାର ଦିଯୁରିବାକୁ ବଜ
ଅବର ସହିତ ପ୍ରଦର କଲେ । ଭାବାକୁ ସହ-
ଧର୍ମାନ୍ତିଲ ଲେତ ବେଳ କେବେ ଗୁଡ଼ିଏ ଦସ୍ତିଦ୍ଵା-
କାର୍ଯ୍ୟର ଫରମାଦ ଦେଇ ଅଥିରୁନ୍ତି । ମୁର-
ବିତାବାଦ ଜର ଓ ରେବମର କାର୍ଯ୍ୟ ସକାରେ
କରିବାର ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଯୋଗେ ସେ ସବୁ

କାର୍ଯ୍ୟର ଜର ଦେଲେ ବଜ ସୁଅର ବିଷୟ
ଦେବ । ଡେଢ଼ିଆରେ ଏପରି ବିଦ୍ୟାଳୟ ଗୋ-
ଟିଏ କେବେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ?

ସୁଅ ବନାରସ—ରେଲବାଟର ଜରକ ଓ
ଇମ୍ବୁମିଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗବର୍ନ୍ମମେରାକର ଗୋଟିଏ
ନିର୍ବାରଣ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଚିଠିପରିବହନ ଉଣିଥ୍ଯୁ-
ଗରେଟରେ ପ୍ରବାଣିତ ହୋଇଥାଏ । ତହିଁରୁ
ପ୍ରକାଶ ସେ ବଜାଳା କାଗଜର ରେଲ ବାଟର
ପାଞ୍ଚପଢ଼ାଗାମାନାରୁ ସମଲପ୍ତର ଅଳ୍ପଗୁଲ ଭା-
ଲବେର ଭେଦାକାଳ ଓ ଜମଳବାଟେ ପୁଣତ
ଯିବାର ଗବର୍ନ୍ମମେଷ ପରି କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ଜରକ ଭେଦାକାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁନ୍ଦରରୂପେ ବୋଲ-
ଥିବାରୁ ସେ ସବୁ ନିଷାଦ କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀ-
କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ରେଲ-
ବାଟ ନିର୍ମିତ କାର୍ଯ୍ୟ କେବେ ଆରମ୍ଭ ହେବ ସେ
ପ୍ରସଙ୍ଗ କିଛି ଲେଖା ନ ଥିବାରୁ ଅମୃମାନକର
ପୁଣ୍ଡ ଦେଲ ନାହିଁ । ଅମ୍ବୋକେ ଏହି ରେଲ-
ବାଟ ନିର୍ମିତ ପୁନଃ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାଇଁ ବିନ୍ଦୁ
ଗବର୍ନ୍ମମେଷ କେବଳ ଜରବନକିଯା ଦେଖାଇ
ନିଷିଦ୍ଧ ଦେଲେ । ଏଥିରେ ବିଧର ମଳ ମାନବ ?

ଭେଦ୍ୟାପଢା ବିଲଦେବଜିହ୍ଵା ମଠର
କେବେକ ବାଗଜିଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେହି
ପରିଜବାଦ ମୋବଦମା ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଥାଏ ତହିଁରେ ମୁଦେଇ ବାହୁ ଜଗନ୍ନାଥ-

ବ୍ରମରବର ପ୍ରକାଶିତ ଗୁହା ମାନବା ଓ ତେଷଟୀ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସେମାକକୁ ସମକ ନ କରିବାରୁ
ମୁଦେଇ ପ୍ରସର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବବାନାରେ
ବରାଷ୍ଟ୍ର ହେବାରେ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ଉତ୍ତର-
ବିଷୟର କଲ୍ପିତ୍ୟାହୁ ଦେବା ଓ ଅଳ୍ୟ ଆଦେଶ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋବଦମା ମୂଲ୍ୟର ଉତ୍ସିବା କାରଣ
ତେହୁଠି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟର ନିବକ୍ତର ଅଦେଶ
ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବକ ଏହି
ଅଦେଶରେ ଲେଖେ ବଜ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଏ ମୋବଦମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଛି ଏବଂ
ତାରମାଦ କଲିବତାର ସମ୍ବନ୍ଧମାନକରରେ
ବାହାରଥାଏ ଏହି ତହିଁରେ ଲେଖାଅଛି କି
ଫେରିର ସାହେବ କେନ୍ଦ୍ରପଢାରେ ଅନେକ
ଦିନ ରହିଅଛନ୍ତି ଭାବାବର ବଦଳି ଦେବା
ଅବଶ୍ୟକ । ସେଥିରେ ଅନୁର ଲେଖାଅଛି କି
ଏ ମୋବଦମାରେ ବିଧର ସୁବିନ୍ଦର ଦେବ
ଭାବା ଦେଖିବାକୁ ଲେବେ ବଜ ବନ୍ଦ ଅଛନ୍ତି ।

ବିଲଦେବ ଭାବରଶିତକ ବହୁତିକ ଦେଲ
ଭାବରଶିତ ସମକରେ ନିଷାଦ କରିଅଛନ୍ତି କି
ହୁଲିଶିତ ଟଙ୍କା ଓ ତହିଁରୁ ଭାଗ ଦେବନକ
କାର୍ଯ୍ୟ କେବୀୟ ଲେବକୁ ଉପସ୍ଥିତ ଦେବକ
ଦେଶୀୟ ଯୋଗଧାରେ ନ ମିଳିବାପୁଲେ
ବରେଣ୍ଯମାକେ ପାଇ ପାଇବେ । ମାତ୍ର
କାର୍ଯ୍ୟର ଏ ନିୟମ ପ୍ରତିଶାଳିତ ହେବ ନାହିଁ ।

ବିଶ୍ଵାସୀ କର୍ତ୍ତାମାନେ ଲଭାମରେ ବିଦେଶୀପୁଣ୍ୟ
ଏ ସବୁ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ କଲେ ପ୍ରାଣୀୟ
ଅବା ପ୍ରଥାଳ ଗବହୁମେଘ ଭାବା ନାମର କରୁଣ
ସମ୍ମାନ ଆମ୍ବମାନେ ଶୁଣି ଅନନ୍ତ ଦେଖୁଁ ଯେ
ମାନ୍ତ୍ରାଜର ଗବହୁର ଲର୍ତ୍ତ କନିମାର ଏ କୟମ
ଭିଷା କରିବାକୁ ଦୂରସଙ୍କଳ କରିଅଛନ୍ତି ।
ସେଠା ଧେମାଞ୍ଚିରଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାର ମାନେଜର
କର୍ମରେ କଣେ ଛୁଟିଲ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ଦେବାକୁ
ଗବହୁର ଭାବା ନାମକୁର ଉପର ଏ ପଦର
ଦେବକ ଦୁଇଶତ ଟଙ୍କା ଥିବାକୁ ଜଣେ ଦେ-
ଶୀଘ୍ର ଲେକବୁ ଦେବାର ଅଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି
ଏଥିପାଇଁ ଅମ୍ବମାନେ ଲର୍ତ୍ତ କନିମାରଙ୍କ
ଅନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ଧର୍ଯ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିବା
ଦିବିଷା କିମ୍ବା ଅନ୍ଧାଳ୍ୟ ପ୍ରାଣୀୟ ଗବହୁମେଘ
ଅହପର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ।

ବଳିକାଳା କୁଆମେରକ ସମଦରେ ଗୋଟିଏ
ଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକଳବ କଥା ବଜାରାପିରେ ଲେଖା
ଅଛି । କଣେ କୁଆମେର ଏକ ଝାଁ ଗୋଟିଏ
ପିଲ ବାଖରେ ତେଣ ଯାଇଥିବା ସମୟରେ
ପରିଅତ୍ତ ପିଲକେବକରୁ ତେଉଁଧା କାହିଁନେ-
ଇ । ଧିନର ବାସ ପରିବେ ଅର୍ଥମର କୁଆ-
ମେରକୁ ଦେଇ ଧରଇ । ବେଶମାଳ ଦୂରକ-
ବାର ଅଳ୍ୟକଥାମୟ କହେବି ମେର ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର
ସେବରୁ ପାହରେ ଧବାଇ ଗଲିଦେଇ ବଲକେବକ
ଦେବ ମାତ୍ର ମାନିବାଲ୍ଲ କାହାରୁ ନ ହତ ଆମାରୁ
ଦେବିଗଲ । ବେଶମାଳକାର୍ତ୍ତ କ ଅଳ୍ୟପମାର
ନାହିଁ ସୁଲବ କଜ ବନ୍ଦ୍ରରେ ଧତିଲ ମାତ୍ର
ମାନିବାଲ୍ଲ ବେଶମାଳ ମେର ବନ୍ଦ୍ରପର୍ମିଣ୍ଟ
କଥା ମୁକ୍ତ ଦୟକର ବହିବାରୁ ସୁଲବ ମଳ
ଧେବଟର ଅର୍ଥବାହନର ତତ୍ତ୍ଵରେ ପ୍ରତ୍ୟେ
ଦେଇ ଓ ସେ ମେରକୁ ଆମାରେ ଭାଷ
କତାବେନର ଯୋଗକ ଦେଲେ । ମେରର
ତୃତୀ ଅଜ ଝଟିଲ ଲାହିଁ । ଯୋଳିବ ପିଲକାରୁ
ମଥାବମୟରେ ମେରପେଞ୍ଚରୁ ତେଉଁରୁପ୍ରମାତା
ବାହାରିଲ । ବେଶମାଳ ସହି ଅଧିନିତ
ସୁଲବଚଲନ ଦେବାରୁ ମୌଳିକ ଅବହୁନକ-
ବିର ମାଜପ୍ରେଟ ମୋକଦମାର ବିରର କଥ
ବାହାପରି ଏକବର୍ଷ କାହାକାର ଏବି କେ ୨୦୦
ଦଶକଧାଳ କଲେ । ଯେମନ୍ତ ମେରକୁ ତୋର-
ନ୍ତ ସୁଲବ ନ ଦେଲେ କ ଲୋକରୁ ଭରାଗତ
ଦେବ ?

ଭାବୁରେ ପଦିତା ଶ୍ରୀପକ୍ଷ ବିମସାଦେବ
ବନ୍ଧୁରବାବୁ ଅନେକଙ୍କାର ବଲେ ମାହି ଜବନ୍ତୁ
ମେଘକୁ ବସନ୍ତରେ ଭୂରଭ ଜ ପାଇ ବଡ଼କଣ୍ଠ
ପ୍ରରେ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି । ଦେଖିଯୁ ସମ୍ମାନଶ୍ରୀ
କାହିରେ ଲଂଘନ ଦାମେବର ଏପର ଦଶା
ଦେବା ରାହାରୁ ନିତ୍ୟ ଅପଦ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।
ଅପରବ ଦେଖିଯୁଲେବକୁ ସନ୍ଧଳିବା ଅରୁ
ପ୍ରାୟରେ ବିମସାଦେବକ ମହାଜନମାନକୁ
ଦ୍ୱାରାଦେବାବାରାଗ ଗବର୍ଣ୍ମମେହୁକୁ ପରମର୍ଦ୍ଦ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ସେହି ଅନେକରେ ବାହମ-
ମାନକୁ ଆପଣାବଲିବାର ଲେଇବନ୍ତ ତଳା
ବରକ କେବାର ନିଷେଧଅଛି ସେହିଅଭିନରେ
ଏପରହ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯେ ଦେଖିଯୁଲେବମାତ୍ର
ଯେହିଁ ଏକାବାର ତାମେହ ଅଧୀଳରେ ବାସ
କରୁଥିବେ ତହାକୁ ଟଳା ଗ୍ରେ ଦେଇ ଦଶ୍ୟ-
ମୟୁ ହେବେ । ସେଇବାଂ ବିମସାଦେବକ ମହା-
ଜନମାନ ଦଶ୍ୟର ପାତ୍ର ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଦଶ୍ୟ ଦେବା
ସାଥେ ଜାଲସବରବା ଓ ବିମସାଦେବକର
ଶୁଭାର କେବାର ଅବସରକରେ । ସେଥିରୁ
ଯେବୁ ଯେବ ଦେଇ ବିମସାଦେବକ ତାହ
ସହିପାରିବେ କି ? ଅମ୍ବାଜନର ଚପ୍ପ ବେଳି-
ଅଛି ଯେ ଅକୁ ଖୋଲୁ ମହାବେବ ବାହାର
ପଢିବେ । ଏପର ଏକଜଣ ଦାମେହ ପଦିତର
ମାତ୍ର ଆପଣଟ ପାରୁଣା ଆବାୟିର୍ବିତ ତୁର
କୃଷେ ଯତ୍ନକରିବେ ଗହିରେ କେବେହାତ-
ମରବ ବଞ୍ଚି ଦେବ ଭାବୀ ୨୦ଲିଙ୍ଗମେଳ ଫଳେ
ଚିନ୍ମ୍ୟାକରିବେ । ସହଯୋଗୀଙ୍କ ପରମର୍ଦ୍ଦ ତାମ୍ଭେ
ସଙ୍ଗର ଅମ୍ବେମାରେ ଗହିର ପ୍ରକଳାଦ କର-
ନାହିଁ ମାହି ଦେଖିଯୁଲେବେ କରିବ ଏହି
ଅଳଖିଂଗକିଳି ବରଜ ଦେବାର ବନ୍ଦବନ୍ଦ
୨୦ଲିଙ୍ଗମେଳ ଯାହାକି ହତ ନିରିତ ଏବେ
ମହାବ କଳୁଅପର୍ବତ କେବଳ ତଥାବର ବଞ୍ଚି
ଦେବ ସେ କଥା ବେ ଅଗ୍ରେ ଉତ୍ସପର
ଜାହାନ୍ତି । ଶାର୍ଦ୍ଦି ଏହିରୁପେ ଲେଇକୁ ଅକୁ
କରେ ଏହ ଲଂଘନମାତ୍ର ଅପଣା ବରନ୍ଦ
ଠାରୁ ଶାଶ୍ଵତବାବୁ ପାର୍ଥିବ କରନ୍ତି ।

ଏଠା କଲେବୁର ଓ କଟିଶ୍ଵର ଏବଂ କୋ
ଟିରେ କାଥ ବରନ୍ତି । ମିଳନପିଲଙ୍କର
ସେମାନଙ୍କ ଜୀବରେ ଯୁଧକୁଣ୍ଡଳ ଶକ୍ତି ଆଣି
ହେବାରୁ ସେମାନେ ଏହି ଅପର୍ତ୍ତି ବହିଅବନ୍ତି
ଓ ମିଳନପିଲଙ୍କ ଅଳକ ମରେ ଏକପରେ
କାଥ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଦୂର ଦୟା ଅଧିକ ରୈବଳ

କଥରେ ପୁଅବ୍ରତୀପ ଟାକ୍କ ବସି ନ ପାରେ ।
ମିହିରପିଲ କନିଶୁଭମାଳେ ଏହି ଆଜଳ-
ଦଳର ଅପରିବ ନିଷ୍ଠ୍ୟ ବିଶୁର କର ନ ପର
ଅତିରିକ୍ତ କେଜରଲକ୍ଷ ମର ପ୍ରାଥମି-
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ତାକୁ ମହାମ୍ବା ଏ ବିଷୟର କ
ମାନୁଷଙ୍କ କରିବେ ତାହା କଣାଗଲେ କଣାଗ-
ବାପି ଅନେବଦର ବିଶ୍ୱପୁ ଦୂର ଦେବ ।
ବାରଖ ମିହିରପିଲ ଆଜଳର ଏହି ସମାସଖ
ନୂହଳ ନୂହଳ । ଫୁଲେ ଏପରି ନୟମ ନ ଥିଲା ।
ଶ୍ରୀମତ୍ତ ମାନୁଷୀ ବାବେକ ଜୀବିତରେରମାଳ
ଧରା ଧମୟରେ ଲବଦ୍ଧରେ ଗାନ୍ଧ କରୁଥିବା
ଭବୁ କର୍ତ୍ତ୍ତିକ ଉପରେ ଟାକ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି-
ବାରେ ଲୋକ ଜୀବ ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ହୋଇଥିଲା
ଏବି ଅମ୍ବମାଳେ ଯେ କେବୁ ନିଷ୍ଠ୍ୟମର ପରି
ବାଦ କରିଥିଲୁ । ମାତ୍ର ଘର୍ଦ୍ଵର କୁଳ କମ୍ପର
କେଲ ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତମାଳ ଅପରିକାରୀ-
ମାଳେ ଗରବ ପଢା ନୁହନ୍ତି ଯେ ଶେମାଳକ
କଥା ପଦକ ପ୍ରାସ କରିଯିବ । ଏମାକେ
ଚିହ୍ନର ପ୍ରଧାନ ହୃଦୟ ଏଥାଳକ କଥା ନାହିଁ
ଦେବା ପଦକ ବ୍ୟାଧାର ନବର ସରଗଂ ନିଷ୍ଠ-
ପିଲପିଲ କମ୍ପରମାଳେ କରିବେ ଖର୍ତ୍ତ ବର
ସବକାଶ ଅଭିନେତ୍ରାକ ଉପରେର ଲୋହି-
ବାକୁ ନୁହିବ ହୋଇଥିବାକୁ ଅମ୍ବମାଳେ
କମ୍ପରମାଳକ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିନା କରୁ
କାହିଁ କରିବ କରିବ କରିବିବିଳା କରିବୁ ଜୀବର
ପଞ୍ଚାତ୍ମକ ଦେବାଲ ମୋହଦମାଳେ ଅଭିନେତ୍ର
ଦେବାଠାକୁ କର୍ତ୍ତମାଳ ଅଭିନେତ୍ରରେ ଅଭି-
ନେତ୍ର ପଢ଼ିବ ଅଟେ କୁଳ କରିବା କର । କେବଳ
ଏତିବ କରୁଥିଲୁକ ଜରିବ ଟାକ୍କହାତା ଅଭି
ନେତ୍ର ଯେମନ୍ତ ଏହିପରି ଜୀବରେ ଉହଁବ
କମ୍ପର କରିବେ ।

ଖର୍ଚ୍ଚବ୍ସୁନ ଅବୋଳି

ଦେବତାର ସ୍ମୃତିଲକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରାନ୍ଥମର୍ମ ପ୍ରକାଶ-
ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅମେରିକାରେ ହମାରାତ ପ୍ରେସ୍‌ରେଖା-
ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚହାତ୍ ମାତ୍ର ସେବରୁ ପ୍ରକାଶିତରବାବୁ
ଅବଶ୍ୟକତା ଦେଖୁ ଜାହାଂ ଓ ଦରଖା କରୁ
ପଥପ୍ରେଇବନମାତ୍ରେ ଏଥରେ କୋଣ୍ଡକ୍ରିଟିକ୍‌ରେ
ସୁବଳାଙ୍ଗା ଏହି ଦେଉଥାରୁ ଏ ସ୍ମୃତିଲକ୍ଷ୍ୟମାତ୍ରରୁ
ଯେତେବେଳେ କର୍ମଲୁମାତ୍ରେ କୌଣସି ବ-
ଶେଷ ଧର୍ମର ଉପଦେଶ ଦେଇପାଇଲୁ ବିଜ୍ଞାନ
କିନ୍ତୁ ତେ ପ୍ରକାଶ ହିଂଦୁବଦ୍ଧକ୍ଷିପ୍ତବାଦୀଜୀବ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏ ବିଷୟରେ ଗର୍ବପ୍ରମାଣକୁ

ଦରଖାସ୍ତ ପାଇଥିଲୁ ଓ ହୋଇଥାରୁ ଉଚିତ ନିଷ୍ଠା
ହେବ ସେବୁଳେ ଅଳକିଛି ଗୋଲିଦୀର ପ୍ରୟୋଗ
ନ କାହିଁ । ନବସମ୍ବାଦର କର୍ଯ୍ୟାଧିକ ସମ୍ବାଦକ
ଓ ସୁନ୍ଦରାଧିକମାକେ ଏଥର ଲିପିପତ୍ର ସ୍ଥବାରୁ
ଛାଇଁ ରମଳ ନିରପେକ୍ଷ ହୋଇ ନ ପାଇଁ ସୁରା-
ମ୍ବାର ବିଷୟ ନୂହିଁ ତଥାତ ନବସମ୍ବା-
ଦଙ୍କ ପ୍ରକାଶରୁ ହୁଏ ଜଣାଯାଇଥିଲୁ ଶିକ୍ଷା-
ବିଜ୍ଞାନୀୟ ଲୋକର ସୁଲଭତାକୁ ବିଶେଷ
ଧର୍ମର ଉପରେଦେଶ ଦେବା ଅନ୍ୟାୟ ବୋଲି ସେ
ବୁଝିଅଛନ୍ତି କେବଳ ସାଥ୍ ଓ ମଧ୍ୟବାବୁ ସେପରି
କରିଥିବାର ପ୍ରମାଣ କହିଁ ବୋଲି ଆପଣି
ହେଉଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଆମୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନରେ
ଶ୍ରୀ ମାଧ୍ୟକବିଜ୍ଞାନୀ ପଦ ସାଧୁବାଦଙ୍କ ବିବୁଦ୍ଧରେ
ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଅଟଇ ଏବଂ ମଧ୍ୟବାବୁ ଅର୍ଗ୍ୟ
ଆହା ସୁଲେ ସମସ୍ତାଧାରଣଙ୍କ ସନ୍ଦେହରୁ ମନ୍ତ୍ର-
ପାଇ ନ ପାରନ୍ତି । ବିଶେଷତଃ ପଇତା ପକାଇ-
ଥୁବା ପିଲାମାନେ ‘ନିବେଦନ’ ନାମରେ ସେଇଁ
ପ୍ରସ୍ତୁତି ବାହାର ବରିଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ସବୁ
ହୋଇ ଲାଲିବବାକୁ ଉପରେ ତାଙ୍କରେଇ
ଥିଲେହେଁ (ଲାଲିବବାର ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞାନୀୟ କର୍ମଚାରୀ
କାନ୍ଦିବାର ପାଇଁ ସମ୍ମର୍ମିଳନ କାହିଁରେ
ପେମାନଙ୍କର ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଏବଂ
ସମୟରେ ବ୍ରାହ୍ମିନବିଷୟକ ଉପରେଦେଶ
ଦେବାର ସୀବାର ବରିଅଛନ୍ତି ଓ ମଧ୍ୟବାବୁ
ସେପରି ବିଛି ନ କରିବାର କହି ତୁଳ
ଦେବାରୁ ମଧ୍ୟବିଜ୍ଞାନ ସହି ସେମାନଙ୍କର
ଆଲାପ ପରିଚୟ ଅଛି କି କାହିଁ ତାହାଙ୍କ
ନିବଟକୁ ଏବା ଅଥବା ସାଧୁବାଦଙ୍କ ସହିତ
ଦିବାଆସିବା ବରନି କି କାହିଁ ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମିନ
କଷ୍ଟୟକୁ କଥାକାରୀ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଦୁଆର
କି କାହିଁ ଏ ସବୁ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ଦୂର
ହେବ କାହିଁ । ପେଲାମାନେ ସେବେ ଆପରାକଥା
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ପରିଦ୍ରି ହେଲେ ହେବେ
ସବୁ କଥା ସମ୍ମର୍ମିଳନ କହିଥିଲେ ଭଲ ହୋଇ
ଆଗ୍ରାହୀ । ଫଳତଃ ସାଧାରଣ ହୃଦୟର ଆମୁମାନ-
ଙ୍କର ଚର୍ଚାର ବିଷୟ ଓ ପେରେବେଳେ
ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷର କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ
ସମ୍ମର୍ମିଳନ କରେ ବେଳେବେଳେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାନରେ
ଶେରେ ତାହା କି କହିଲେ ନ ତଳେ ଏଥପାଇଁ
ନିରାକୁ ଅନିତା ଓ ଦୃଷ୍ଟିରସହିତ ବହୁବାକୁ
ପଞ୍ଚାମୀ । ଉପସ୍ଥିତ ବିଶ୍ୱରେ ଆମୁମାନେ ପଢି
କି ଆକୁ ସେବେ କି ନବସମ୍ବାଦୀୟବଳ ବୁଥ

ବାଗୁ କରେ ପ୍ରଦୂତିନ ହୋଇ ସରଳଭବତେ
ପ୍ରଦୂତକାମାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମରୁ କହିଥାନ୍ତେ ।
ସେମାନେ କଥା କଲାଇବାରୁ ଏଥର ହୋଇ-
ଅଛି ଏବ ତମ୍ଭିନିମେତ୍ର ଅମ୍ବମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ୍ର
ଦୃଃଖିତ ଅଛି ।

ଏ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖାଦେଲାଇଗ୍ରାମୁ ବାହୁ
ଲକଳିମୋହନ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ସନ୍ଧ୍ୟମୁଦ୍ରିତ
ଜାମରେ ଅଛି ଶ୍ରୀଏ ସୁଷ୍ଠୁବା ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ଦେଇ-
ଥିବୁ । ଏଥରେ ସାଧୁବାବୁ ସମ୍ରକ୍ଷରେ
ଅନେକ ବଥା ଲେଖାଅଛି । ସାଧୁବାବୁ ଉହିର
ବି ଉତ୍ତର ଦେବେ ଦେଖାଯିବ । ସୁଖଭବି-
ଷୟ ଯେ ମଧ୍ୟବାବୁର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶେଷ
ବିହି ଲେଖାଦୋଳ ନାହିଁ ।

ଆବଳାସ ବନ୍ଦବନ୍ଧୁ ।

ମୋଦସଲ ମଦ୍ରାସା ସଙ୍କରଣେ କଲିବାର
ଶରୀରର କେତେବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଣ୍ଟ କରୁଥିବାରୁ
ସେ ସମସ୍ତର ଜାଗିର କର ସହଯୋଗୀ ନବ-
ସାବଦ ଲେଖିଥାଇଲୁ କି ଏଠା ଉଛିଲସଭା
ଓ ପିପଲସଭା ଏପରିକାର୍ଯ୍ୟରେ ଦସ୍ତଖେତ କର-
ବଲେ ଆଉ ବିଷ କରିବେ ? ବଜାବେଶରେ
ମୋଦସଲ ଶାହିଦାର ଅନନ୍ତ ଘଟୁଥିବା ଏବା
କେତେବସୁଳରେ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ଡାକ୍ତରିକୁଳରେ
ସେମାନଙ୍କ ଗ୍ରାମରେ ଶାହି ସ୍ଥାପିତ ହେତୁଥିବାର
ମୁହାର ଉପର୍ଫିଲ ହୋଇଥାଇ ଏଥିପାଇଁ ଭାର-
ତମଙ୍କ ଚହିଁର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇ-
ଇଅଇଲାଇ । ତେଣାରେ ସେପରି କଥା ଅବଧି
ତକୁ ଶୁଣ୍ଯାବାର ଭାର୍ତ୍ତ ଏହି ଜନମବାଦ
ତକୁ ଉଦ୍‌ବାଦରଣ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇ କାହାନ୍ତିର
ତଥ ବିଷୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅବା ପ୍ରଣକାର
ଲୋତିବା ଅବଶ୍ୟକ ଅଥବା କିମ୍ବ ବିଶେଷ
ଅନନ୍ତ ଦାତାଦରଣ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇ କିମ୍ବ
ଅଛି ସେ ସମସ୍ତ ବହି ଦେଖାଇ କ ଦେଇ
କେବଳ ଶ୍ରୀମାୟ ସର୍ବମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ବିମୂଳିତାର ଦୋଷ ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ଫଳ ଦେବ
କି ? ସର୍ବମାନଙ୍କୁ ଚଳିବା ପୂର୍ବରୁ ସହପରମନ
ଦେବା କି ଉଚିତ ନ ଥିଲା ? ଦରସା କରୁ
ସହଯୋଗୀ ଏ ବିଷୟରେ ସର୍ବମାନଙ୍କୁ ସପରି
ନର୍ତ୍ତ ଦେବେ ।

ଅମୁଦାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ମୋଟପଲଭାବୀ
ସମ୍ମର୍ଜନରେ ତେଣାବାସିଙ୍କର ବିଶେଷ ବିଧ
ବହୁବାର ସମୟ ହୋଇ କି ଅଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ଗବ୍ର
ଶ୍ରୀମେଣ୍ଠଙ୍କର ଆବକାଶ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସାଧାରଣ

ଭବରେ ବିଗ୍ନର କରିବାର ସମେତୁ କାହାର
ଥିବା ଚିତ୍ପରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ମାଦକଦ୍ୱବ୍ୟର ଅନ୍ଧାଳାରିତା ଏବଂ ତହିଁ ର
ଦୃଷ୍ଟିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିକଲେ ଅବଶ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ
ହେବ ସେଇତା ସମସ୍ତଙ୍କର ଭାବିବାର ଉଚିତା
ମାଦକଦ୍ୱବ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିବାର ଦମନ କରିବା
ଆବଳାଯୀ ବ୍ୟକ୍ତିପ୍ରାର ଉଦେଶ୍ୟ ବୋଲି
ନବ୍ରୀମେଣ୍ଟ ପୁଣି । କହିଥୁଅଛନ୍ତି ଓ ମାଦକ-
ଦ୍ୱବ୍ୟର ମୂଳ୍ୟ ଅଧିକ ହେଲେ ଲୋକେ ଅଧିକ
କଷ୍ଟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ମାସୁଳ କମା-
ଗଇ ଦୂର କରୁଥାଇଲୁ ମାତ୍ର ଫଳ ଠିକ ତହିଁ ର
ବିପରୀତ ସାହୁଅଛି । ଇଂରାଜଙ୍କ ସାଜର୍କାଳ
ଆରମ୍ଭ ହେବାଠାରୁ ଏହିନ୍ତି ହେଉଥିଅସି
ମାଦକଦ୍ୱବ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିବାର କମାଗତବ୍ରଦ୍ଧି ହୋଇ
ଅସୁଅଛି ଓ ମାସୁଳ ଯେତେ ଅଧିକ ହେଲେ
ସବା ଲୋକେ ହଟିବାକୁ ନାହାନ୍ତି । ମୁଗ୍ନିବନ୍ଧ-
ବଥା ଭେଣିବ ଆହୁ ନିଷାନ ଅଭିନ୍ୟମୟ
ଗଡ଼ିଜିର ଅର୍ଦ୍ଧସର୍ବ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁଭାବ
ମାଦକଦ୍ୱବ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିବାର ବାହୁଅଛି । ଏପରି
ହେବାର କାରଣ କିମ ? ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେ-
ତନାରେ ବନ୍ଦୀମେଣ୍ଟର ସର୍ବମସଙ୍ଗେ କା-
ର୍ଯ୍ୟର ମେଲ ନାହିଁ । ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ ମୁଁ ଦୂରେ
ବହୁଅଛନ୍ତି ମାଦକଦ୍ୱବ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିବାର ଦମନ-
କରିବେ କିନ୍ତୁ ସେହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ଯେହିଁ
କାମ୍ପି କରୁଥାଇଲୁ ତଥାର ଲୋକେ
ଇନ୍ଦ୍ରଦ୍ୱବ୍ୟମାନ ପାଇବାର ଅଧିକ ସୁକିଳା ପାଇଁ-
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଥାସମ୍ବ ତହିଁ ପଛରେ
ବ୍ୟୟ କରୁଥାଇଲୁ । ଇଂରାଜିଶାସନପ୍ରଣାଳୀର
ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାନଦେଶ ଏହିଯେ ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ
ବାଣିଜ୍ୟଦ୍ୱିତ୍ୱାର ଶୂଳକ ହୁଅଥାର । ଇଂରାଜ
ବଣିଜ୍ୟାତ ସର୍ବମୂଳ ଜାଗାଯୁ ସ୍ଵର୍ଗକ ଶୁଦ୍ଧ
ପାଇନ୍ତି ନାହିଁ । ମାଦକଦ୍ୱବ୍ୟର ଖରଦ କିନ୍ତୁ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦ୍ୱବ୍ୟପରି ହେବାରୁ ଦୋକାନମାଳେ
ଦୂରପରେ ସେଇତାର ଅଶାରେ ନାଳାପ୍ରା-
ଳରେ ଦୋକାଳ ଫିଟାଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଲୋକେ
ସରପାଖରେ ଦ୍ୱବ୍ୟ ପାଇଲାରୁ ଲେବ ସମ୍ମାନ
ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ ଯେବେ ସାଜିକ-
ଲବର ଅଶାହି ପରିଚାର ର ଆବଳା-
ଦୋକାଳ ଫିଟାଇବା ବିଷୟରେ କାଠିଲ ଶାବଳ
ରଖିବେ ତେବେ ମାଦକଦ୍ୱବ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିବାର
ଆବଶ୍ୟ ଜାଗାପତିକା । ନୂହନଦୋକାଳ ଫିଟାଇବି
ଓ ସୁରୁବାଦୋକାଳ ବିନବରେ ବିଷୟରେ
ଲେବକୁ ସମ୍ମାନ ଅଧିକାର ଦେବାର ଉଚିତ

ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମଙ୍କ ସ୍ନାନୀୟଙ୍କ ଦିଲ୍ଲି ପ୍ରାଥମିକ
ଦିଲ୍ଲି ବୌଧିଷି ସ୍ନାନରେ ଗୋଚାଳ ପ୍ରେସିବ
ଲାହୁ ଏବଂ ମେମାଳିଙ୍କ ଛାତିରୁଦ୍ଧରେ
ବୋବାଳ ଉହୁର ଲାହୁ ଏପରି ନିୟମ ଦେଲେ
ଦୋବାଳକି ଦଶମ ଅନେକ ଜଣା ଦେବ ।
କିଂବକଦିତୀରୁ ଧୀର୍ଘ ପାଇ ଗଢ଼ିଲାଭର ବଜା
ମାଳେ ବଜାରୁ ଲାହୁଥାରେ ଆବାଶରୁଦ୍ଧାଳାଳ
ଆମ୍ବାରୀ ଦୁଃଖରେ ଦୁଃଖ ଦେବାର ସୁବିଧା ଲାହୁ
ଦେବାରୁକୁଣ୍ଡି । ଲାହୁଙ୍କ ଉନ୍ନ ନିୟମ କଲେ
ଦେବାଳେ ମନ୍ତ୍ର ତହୁଁର ଅନୁସରଣ କରିବେ ।
ମୁଦ୍ବକଥା ଏହି କି ପ୍ରତିକିରି ଅବକାଶ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଦେବାରୁକୁଣ୍ଡି ପରିବର୍ଦ୍ଧନ କି କ୍ଷେତ୍ରେ ମାଦକ-
ପ୍ରମାଦ ବ୍ୟବହାର ଜଣା ପଢିବ ଲାହୁ ।
ଜବର୍ଦ୍ଦିମେନ୍ଦ୍ର ବୋଲାନ୍ତି କି ମାଦକଦୁକ୍ୟ ପାଇଗା
ପଥରେ ଲେକିଲୁ ଯଥୋତ୍ତର ସୁବିଧା ଦୟା ନ
ଗଲେ ଗୋଦକ ବବାର ଅଧିକ ୫ଟିବ ଏବଂ
ବଦ୍ର ବିଶେଷ ଅନ୍ତର୍ମୀ ହେବ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର୍ମୀ
ମାଳେ ଦିବେରନା କିନ୍ତୁ କି କିମ୍ବର ଦୃଷ୍ଟିଦେଵା
ବ୍ୟକ୍ତରେ ନେଇଲୁ ଅଧିକ ସୁବିଧା ଦେବା ଭଲ
ଦୟାର ନୁହଇ । ମୁଗ୍ଧରକାରକାର ପିତା ଜାଣ
ଦୃଷ୍ଟିରକ୍ଷଣେ ତାହାରୁଣ୍ଡି ହୋଇ ପରିବ ନ ହୁ
ଅଭିନ୍ଦିନ ଦେବବେ ମୁଗ୍ଧରକାରକାର ଦେବା ଦୟାର
ଯଥୋତ୍ତର ପମ୍ପକୁ ଅଧିକମାତ୍ରା ଦେବା ଦୟାର
ମଞ୍ଜକବକଥା ଦେଖ ହେବ ଲାହୁ । କଣ୍ଠ
ଦେବେଶ ମୁଗ୍ଧରକାରକାର ହେବ ପଞ୍ଜିକେ
ଯଥୋତ୍ତର ଦେବାର ସମ୍ମାନ ଜାଣକିମ୍ବାକୁ
ହେବ ଏହି ନିୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କେଲେ ଅବଶ୍ୟ
ଲାହୁର ଲେଖନ ହେବ ।

ଅମ୍ବେମାଳେ ଉତ୍ତରଭିତ୍ତିର ସୁନ୍ଦରମାଳା ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ପାଇଁ କୁଣ୍ଡଳିର ହେଠାଟି ସ୍ଥାନର
ଦିଶରେ ।

ପ୍ରକାଶକ ବିବୃତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶିଳ୍ମଲାର ଅର୍ଥ-
ସ୍ଵର୍ଗକ କୁମାର ଦର୍ଶନାମଧ୍ୟବଳ୍ଲକ୍ଷ୍ୟ
ପ୍ରକାଶିତ ଏ. ଦେବୀ ଜାହିଲପ୍ରେସ୍‌ରେ ୧୯୫
ମିନି. ଉଚିତେସ୍ୟା ଅନ୍ଧା ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଇବାର—ଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବାହୁ କାଳୀ
ଏହି ବିନୋଦପାଇମାୟକହାର ଉଚିତ ଏହି
କୁଣ୍ଡଳହୃଦେଶୀ ସତିରେ ମୁଢ଼ିବ । ମୂଳ
ଅନ୍ତରୀଳ । ଏ ପ୍ରସ୍ତୁତରେ ପ୍ରସବ କଷ୍ଟକହା
ଓ ଅନୁଭିତିକର ଅଧିକ୍ୟ ଜପ୍ଯମ୍ଭେ କିମ୍ବା
କୁଣ୍ଡଳ ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ ସବକର୍ତ୍ତାରେ ସହିତେ
ନିର୍ମିତ ଦଶାକଥା । ଗୁରୁକାନ୍ତରେ ସବା

ବିଷୟର ସ୍ଵପ୍ନକ ପଦବେଳେ ଘରର ଦେବତାଙ୍କା
ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ସେ ସ୍ଥାନ କୁଠ ପାଇଁ ଥାଇଥାରୁ ଏ ସ୍ଵପ୍ନ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଏ ଅଂଶର ନୂଆ ବୋଲିଗାଳୁ ହେବ
ବୋଲେ ଦୁଆଳ ବାଜିମାନେ ମୁଖ୍ୟ କାହା
ଥାରୁକେ ବୋଲି ଏପରି ଦୋହାରାନ୍ତି । ଏଇ
ଏହା ବାଜିବାକୁବେଳୁ ପ୍ରଥମ ଦଦ୍ୱରଚାନ୍ତି
ଅଟଳ । ଏଣୁ ଲ୍ଯାଥ ଫଳ ବୋଲି ଶାସ୍ତ୍ର
ବିଶ୍ୱର ମେଟକାଣ୍ଡ ସାରଦବଳୁ ହେଠି ଅଛନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାଗ୍ନିକ ସଂବାଦ ।

ଅମିତାବଳ କିମ୍ବାର ନାଚ ହୃଦାର ପ୍ରତିନି
ଭବେଦ ଦର୍ଶକେ । ଶୋଭାର କେତେବେଳେ ସରବର
ବାରକ ଅଧିକ ଯେପରି କାହିଁ କମାହନ୍ତି ହେବେ
କିମ୍ବା ମୁମ୍ବର ଓ ଦର୍ଶକ ସହିତ୍ୟ ପାଇ ଦେବତା ସମ୍ମ
ହୋଇଥାଏଥି ।

ଏ ହସ୍ତକରେ ଶୁଣୁଟା ଦେଇ ହନ୍ତେ ଦୂରାଚ୍ଛିରୁ
ଆଜିକାର କୁରକ ପ୍ରାୟର୍ବଳ କହି ଅଧିକ ଦେଖା ପାଇଥାର
ପଦମୟାଦରେ ଏ ନିରଗଲେ ପ୍ରଥବ୍ଦି ଠ ହି ଦେଖା
ନିରାପଦ ଏ ବୃଦ୍ଧି ପରୁର୍ବା ଶକାର ଲୋପଯାଇଲୁ ସକାର
ଅନୁଭବ । ମହାନାଳ ବଢ଼ିବାରୁ ଏହା ଅଛେକ ପୂର୍ବପରିଦ
ବ୍ୟାପି କେ ଉପ୍ରକାଶ । ଏବନପ୍ରତି ଦିନେରେ ଉପକାର
ଦୋଷରଙ୍ଗେ କେବଳ ପରକ ବିଭିନ୍ନ ଅସ ।

“ଏହା କେଉଁଥି ବୋଲିର ପ୍ରତିମ ଅଧିକରଣରେ ଦିଇଯାଇଛି । ସେମାନ ଦେଖିବାର ଏହା ଗଠନପୂର୍ବରେ ଦେଖିବାରୁ” ଏହା ଉଚ୍ଚ ଅଧିକରଣ ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା କିମ୍ବା ଏହା କିମ୍ବା ଏହା କିମ୍ବା ଏହା କିମ୍ବା ଏହା କିମ୍ବା ଏହା କିମ୍ବା

ଶୀଘ୍ର-ଅଧିକ ମୋହନ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟକ ଦ୍ଵାରା । ୧୭
ବାବୁ ସେ ପାଇଁଦୋର୍ଚ୍ଛରେ ମୋହନ କରୁଥିଲୁ ଯତୀରେମ୍
ଏମାତ୍ର ପାଇଁ କରିଲେ ମୋହନ ଦ୍ଵାରା ହେଲା ।

ଏ କ୍ଷୟାଳରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣପ୍ରଦ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକମାନ
ଦୋଷ ଅଛି । ସାହାର ଧୂମଖାନ ସାନ୍ତ୍ଵନରେ ଅବ୍ୟାହି
ଚାଲାଯାଇଛି ।

ମହେସ ମାଟ ପାରିଦୂରା କରୁଥିଲୁଗୁଡ଼ିର ତିବି
ଧର୍ମଶ୍ରୀର ଦେବତାରଥା ଲୋତିରକୁ କେବୁଳିଲୁଗୁଡ଼ି
କଲାପରାହୁ ପଢ଼ିବିରୁ ଦେଖିଲା କହି ।

ବ୍ୟାକରଣରେ ପାଠକଙ୍କୁ ଏହି କାହାମୂଳକରେ ସବୁ
ଦେଖନ୍ତୁ କମରୁ କଥାରେ ଶୁଣୁଥିଲା ଯେତାର କଥାରେ କଥା
ପାଠକ ପାଠକ ପାଠକଙ୍କା ଏହି ବାଚସରର ମନ୍ତ୍ରମୂଳ
ପାଠକ ମାତ୍ର ପକାଇଲା । ଅବଧି ପ୍ରାଚୀକାରମାତ୍ରେ ଏହି

ପାଦକାଳୀ ଅନୁଭବରେ ଉତ୍ସାହ କରି ପାଦମାର ବାଟା ।
ତଥାପି କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଦକାଳୀ ଏହାରେ ଉତ୍ସାହ କରିଲା ।

ମୋଟି ସାହୁଙ୍କ ଦେଖାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟକେ ଡିକ୍ଷା ଦିଲୁ
କେବେଳା ଏବଂ ଜଣାମାରୀ ଓ ଭାନ୍ଧା ଦେଇ କି ପାଇଁମେ ଦେଇବ
ପ୍ରାଚୀ କଥା ବୁଝି ହୋଇଥିଲା । ଯେମାନେ କଥାପଥାରେ
ବନ୍ଦରୁ ବନ୍ଦହାନ୍ତି ହୋଇଥିଲା ।—ସେ ଅଛିକେ କଥାପଥା
ଦେଇଗଲାକେ ମାଧ୍ୟମକ ହେଉଛି ।

ହବିବ୍ୟାବ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଏ ପେବେ କପିଲଙ୍କ ମନ୍ଦିରର
ଧଂସକଳ ସାହୁଯତମା ଦେଖାଯୁବେବେ ଅପରା ଶର୍ମା
ବେଳା ବେଶକାର ସମ୍ମ ତେବେ ହଜୁରୁତ୍ତିକ ଧର୍ମ ପଦମନାଥ
ଚକରର ଚିନ୍ତା କରୁଣୀନେବେଳର ସାହୁଯ ଲେଖିବୁ ଏ
କାହିଁବ ଦେବବୁ ପାତରର ଦେଇଅଛନ୍ତି ? ଏ ସୁନ୍ଦର ମୁଦ୍ରାର
ତଥା ସାହୁଯ ସେ ଉତ୍ସବ ମାତ୍ରକେ ଗର୍ଭିତେ ଏହି
ସାହୁଯ ଦର୍ଶକ ରବ ଦଶ ପରାୟ କଲେ ସେ ମେ ଆମାର
ଦ୍ୱାରା ଦେଇଗାରେ ।

ମୁଦରା ବାଣିଜ୍ୟରେ ଯନ୍ତ୍ରପ୍ଲଟର କୁଳାଟାଳ ଥିଲା
ଯାଏଥାର ଅନ୍ୟତାରେ ଚତୁରସ୍ତ୍ରୀତରେ ରେଣ୍ଡି ଥିଲା
ଅହରତ ଚନ୍ଦ୍ର ସେ ରତ୍ନ କାହାର ହୃଦୟ କାହାରେ ରେଣ୍ଡି
ଯାଇବୋଟିର ଅକ୍ଷରେ କୁଠି ଯାଇଥାର । ମାତ୍ର କୋଣର
ଏହି ଦ୍ୟାର ହାହଁ । ଏହେବେଳେ ସେ କାହାକି ଯାଏଇ
ରୁଠି ଶ୍ରୀମିତିକୁଣ୍ଡେ ଶ୍ରୀରା ଅସିଥା କବିତା ।

କୁମାର ଦେବିଶ୍ଵରାଥ ତେ କାଲେଖବ ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର
ପାତ୍ର ହେଠାଟି ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ହେଠାଟି

ପଦବକ୍ଷେ ହସନ୍ତର କାଳେବର ବେଳପଶ୍ଚିମରେ ୫୫୩୩
ଲା ହଜାର ଟଙ୍ଗାଯାଇଥାଏ କର୍ଣ୍ଣପଥର ସନ୍ଦାର ପାନୀଯ-
ତାମ ଦେଖି ଏକାକିର କଳା ଧ୍ୟାନିକାର ତାଳେବର
ତଥା ଗୋଟି ମନ୍ତ୍ରର ହସନ୍ତର ସନ୍ଦାର ବୌଦ୍ଧମା-

ବେଳେ କେବଳ ଏହାରେ ଉଚ୍ଛାରଣା

ଦେଖିବା ଗେଲେ ହେ ।
ଦେଖିବାରେ ମନ୍ତ୍ରରେ ମନ୍ତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଶୋଇଏ ବରଦଳରେ ପୁରୁଷରେ ଶାପିବ ହବାରୁ ହେଉ
ଅଛେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ ପାଇଁ କଥାରେ
ଏ କଥାରେ ମତ କ୍ରୂଷ୍ଣ ହାତରେ କଥାରୁ କଥାରୁ କଥାରୁ
କଥାରୁ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗରେ କଥାରୁ କଥାରୁ କଥାରୁ
୧-୨୫ ମିନ୍ଟ୍ସରେ ପରାମିତିରେ

ପଦ୍ମରାତ୍ରେ ଖୋଜିଲା କାହାରୁକିମାନ ଅମରବିଟ୍ଟିରୁ
ଗାର୍ଥ କାହା ପ୍ରଦବନାଳୁଙ୍କର କାହା ସବୁରେ କାହାରୁକିମାନ
କୁଏହାକେବାକେ ସମ୍ମାନ ସବୁକାହା ଥରେ କାହାରୁକିମାନ
କାହାରୁକିମାନ ପ୍ରଦବନାଳୁଙ୍କର କୁଏହାକେବାକେ ସମ୍ମାନ
କାହା କାହାରୁକିମାନ କାହା କାହାରୁକିମାନ କାହାରୁକିମାନ
କାହାରୁକିମାନ କାହାରୁକିମାନ କାହାରୁକିମାନ କାହାରୁକିମାନ

ପ୍ରଦୀପ କାନ୍ତିଲାଲ ମହାନ୍ତିକ ଶବ୍ଦାନ୍ତିରାଜ

କରିବ ଯାଇପୁଣ୍ୟନାର ନମଶ୍ରଦ୍ଧା ଦୂରେ ଦେଖାଯାଇ
ତା ଏହି ସ୍ଥଳେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିର୍ମଣ କେତେବେଳେ
ମହାତ୍ମା ବ୍ରଜବିନୀ ଓ ଏହି ଦୂରେ ମହାତ୍ମାର କାମୀ
ମୟ ଦାତାନାରଙ୍ଗୁ ସେବକଙ୍କରେ ବନ୍ଦାରର ପ୍ରତ୍ୟେ
ଦୋଷତ୍ତର ଦୂରେ ଦୂରେ ଲଭ୍ୟକାରୀ
ଅନ୍ତରେ କାର୍ତ୍ତଚାରୀ ଏହିକିମ୍ବା କିମ୍ବା କାମୀ
ମେମାରେ ଦୂରତ୍ତ ବାହୁଦ୍ଵାରି ମହାବେଳେ କ୍ଷେତ୍ର କେତେବେଳେ
ନରତ୍ତିର ମହାତ୍ମାର ପ୍ରମାଣେ ଆହାନରାଜ ପ୍ରତ୍ୟେ
ଦୋଷତ୍ତର ଦାତାରଙ୍ଗେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଶର ଦାତାର ପ୍ରତ୍ୟେ
ତେବେଳେ କାର୍ତ୍ତଚାରୀ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରତ୍ୟେ

ସବୁ, ଶରୁ ଓ ପରିବହ ପକରଣରୁ ଦେବେ
ଗୋଟି କୁଳ ଦେଖାଇ ଯାହା ସମାଜକାଳୀ
କରିଥିଲୁଣ୍ଠିତ ତାହା ମୁଁ ପଠନର କିନ୍ତୁ ରେ
ପଢ଼ିପ୍ରେରବକଙ୍କ ମତଶହିତ ମୋହର ମନ
ଅମେଳ ଦେବାରୁ ତାହା ସାଧାରଣଙ୍କ ଅବଗ-
ଛିନିମିତ୍ତ ପ୍ରକାଶ କଲା ।

ସଂଧ୍ୟାର ବ୍ୟାକରଣରେ “ପୂର୍ବପଦର
ଶୈଶବଶର ଓ ପରିପଦର ଅବଧିଶର ଏ
ହୁଦେଇ ମିଶି ଅନ୍ୟବ୍ରତରେ ପରିଶର ଦେବାର
ଜାମ ସନ୍ଧି” । ଏ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ
କୁଳ ବୋଲି ଧରିଯାଇ ନ ଥାରେ । ବାରଣ
ସନ୍ଧିଶର ସମୁଦ୍ରାୟ ପଦ ଏହି ସ୍ଵରେ ସିଦ-
ଧିକ୍ ଏବି ଏହି ସ୍ଵରେ ସବାବାଦିପଦର
ଅଟେ । ଦେବେ ଗୁରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱୟାକ, ଦ୍ୱୟ-
ବାସ, ତରୁକାୟ, ପ୍ରାଚିଃ ସମ୍ବନ୍ଧପ୍ରଭାବ କେତେ-
ଗୁଡ଼ିଏ ପଦ ଯେ ସନ୍ଧି ପକରଣରେ ଉଦ୍ବାଧ-
ବିଶ୍ଵାସ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଠିତ ଏହା ତାଦୁଷ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ନୁହେ । ବାରଣ ଏପରି ଉଦ୍ବାଧବଶମାଳ
ଦେବନ ବ୍ୟକ୍ତିକରନରେ ସବିକ୍ଷ୍ଣ ଦୋଷ-
ଅଛି । ଏପରି ଉଦ୍ବାଧବଶ ଶମାଳକର
ବ୍ୟକ୍ତିକରନ ଓ ତିନ୍ତାପତ୍ରିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
ଦେବେ ଗୁରୁକାରବବର ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧମାଳକ୍ୟ
ହୁଣ୍ଡ ହ—ଏବର ଉଦ୍ବାଧବଶ ସକର୍ତ୍ତବ୍ୟବଶରୁ
ବିର୍କଳକର ଶମାଳକ ଶାତକାନିମିତ୍ତ କେତେଷ
ପକରଣରେ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଥିଲେ ଅନ୍ତର କୁଳ
ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ଏହି—କା, ଏହି—ଠାକୁରଣୀ,
ଦୁହତ—ଠାକୁର, କବି—ହରିକାରପ୍ରଭବ
ସନ୍ଧିର ଉଦ୍ବାଧବଶ ପଦ, କୌଣସି ପ୍ରକଳନ
କୁଳକ ସାହରରେ ଜାହିଁବୋଲ ଯେ ସନ୍ଧି-
ଶରେ ଗାୟାୟ ଦେବ ନାହିଁ ପଢ଼ିପ୍ରେରବକ-
ବର ଏପରି କହୁବା କଲ ଦୋଷ ନାହିଁ ।
ବାରଣ ସନ୍ଧି ଦୂରପଦ ଓ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା
କରେ । ଏଥରେ ସନ୍ଧି ଲକ୍ଷଣ କୌଣସି
ଅସାମାନ୍ୟ ଦେବ ନାହିଁ ।

ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଷ୍ଠା ଦେବ ଥିଲେ ଅବଳ
ଅବର ନାମରେ ସ ହୁଏ । ଯଥା—ଅବୋ-
ଦୁଷ୍ଟ, ଅବୋଦ୍ଧାର । ଗୁରୁବାରବକର ଏହି
ସ୍ଵର୍ଗ ଠିକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ପଢ଼ିପ୍ରେରବକ
ମତରେ କୁଳ ସନ୍ଧିରେ ଅନୁକରଣ ଓ ଅବରକ
ଏ ଦୂରପଦ ମିଳ ଦେଇ ନ ସ୍ଵକାର ସ୍ଵର୍ଗକୁ
ଅବଧିପ୍ରତି ଦେଖିବେ କୁଷିତ ଦୋଷଥିବାର
ସାବା ଦେଖାଇଥିଲୁଣ୍ଠିତ ଏହା ତାଦୁଷ ଦୂରି-

ବାର ସମ୍ମ ଅଟେ । ବାରଣ ଅବଧିପ୍ରତି ଓ ଅବ-
ବଳ ଏ ଦୂରପଦର ସାଧକ ବିପରି ଦେବ
ତାହା ସେ ସାଧକ ଦେଇ ଲାଗାନ୍ତି । ପ୍ରଦ୍ଵାବର୍ତ୍ତା
ଯେବେ ଗୋଟି ସ୍ଵର୍ଗ ଉଦ୍ବାଧବଶରେ ତାହା
ଦେଇଥାନ୍ତେ ଯେବେ ତାହାକର କୁଳ ଦୂରି-
ଦୂରିନ୍ତା ।

“କୁଳଥିରେ ଉପସର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧ ‘ର’ ଓ
‘ତ’ ର ଉତ୍ତର ପ୍ରାୟ ଅନେକ ଧର୍ମର ‘ସ’
‘ର’ ହୁଏ । ଏହି ସ୍ଵର୍ଗ କୌଣସି ଅବଧି-
ବରତା ଦେଖାଇବା ଲାଗିଛି । ଯେବେକୁ ଅନ୍ତର
ସବକଟି କହିଲେ ଉପସର୍ଗସମ୍ବନ୍ଧ ର ଓ ଉ
ଦ୍ୱାରାପାରିଥିଲା । ତେବେ ଅଳଗାମୁହୂ
କାହିଁବି !” । ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ଏପରି କହି କୁଳ
ଦେଖାଇବା ତାହାକୁ ଅସରି ଅଟେ । ବାରଣ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପସର୍ଗସମ୍ବନ୍ଧ ‘ସ’ ‘ର’ ଦେବାର
ସ୍ଵର୍ଗ ଅଛି । ଗୁରୁକାରକ ତାହାକୁ ଲେଖିଅ-
ବିଲୁଣ୍ଠି । ସ୍ଵର୍ଗର ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଦ୍ୟମ୍ଭାବ-
ବ୍ୟାକରଣମାଳରେ ରହିବାର ଅବଧିକ
ଯେହେତୁ ଗ୍ରୂପକ, ଅତି ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହି ପଦ-
ଦ୍ୱାରା ‘ସ’ ‘ର’ କାହିଁବି ନ ଦେବିଲା ? ଏଥର
ନବକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧମାଳ ବ୍ୟାକରଣରେ ନ
ରହିଲେ ଯିନିକି ଓ ଶମାଳକର ଅବଧିବା
କପର ତାହିଁବି ? । ଏହି ଦୂରପଦ ମାନେଇ
ବିର୍କଳକୁ ପଢ଼ିରେ କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା ।
ମାନକର ଓ ପଢ଼ିବୁଦ୍ଧିର ପାଶ୍ଚାତ୍ୟକାମକ
ସ୍ଵପ୍ନକର ମଧ୍ୟରେ ଦେଖ ।

ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ଅବଧିପ୍ରତି ଦୋଷବୋଲ ଯାହା
ଲେଖିଅବିଲୁଣ୍ଠି ଏହା ସାଧାରଣକର ଦୂରିବା
ସ୍ଵର୍ଗରେ । ବାରଣ—ଅବଧିପ୍ରତି, ଅବଧିପ୍ରତି,
ଓ ଅବଧିକ, ଏହି ଦୋଷବ୍ୟର ଲକ୍ଷଣ ସମ୍ବୁ-
ଦରେ ଅଛି । ପ୍ରତିକଳ ଉଦ୍ବାଧବଶ ଦୋଷ-
ବିବରଣରେ ତାହାର କହିଲେ ନାହିଁ । ଅତି-
ଏବି ପଢ଼ିପ୍ରେରବକର ଏଥର ପାଇ—କହିବ
ଲକ୍ଷଣକର କୁଳ ଦେଖାଇଦେବାର କିମ୍ବା
ଥିଲା । କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମଧ୍ୟାମ୍ଭାବୀ ଏବି
ବିଶ୍ଵାସରେ କହିଲୁଣ୍ଠିଲା ।

To the Editor of the Utkal Dipika,
Sir,

Now, with the question of conver-
sion of Brahmin school-boys into
Brahmoism, another matter has

been the cause of a great confusion
in the mind of public Navasom-
bada a little Vernacular journal
of this town which has much influence
upon the education Department of
this district, while criticising Mr.
BEANES' case in its issue of
the 11th instant adds “We are
very sorry to hear that some of the
higher officers of this place too, are
in the habit of taking gold and silver
ornaments and Dali instead of cash
from the applicants for high appoint-
ments.” As the journal has not
named any body, the public are
in great difficulty in finding out who
is meant. We request the paper
to publish full particulars of what
seems to be a mischievous general
remark against the character of the
high officials of this place. We
also request Messrs. HENRY and
WORSLEY our Collector and Commis-
sioner to take notice of the matter
as their own reputation is involved.

Cuttack, } Yours most obediently,
16-8-87. } Golukhdhanda.

ମଲ୍ୟପାତ୍ର ।	
ଗୋଟିଏ ସମ୍ବନ୍ଧମାଳକାରୀ	ଟ ୧୫
ମୋନିକାରମାଳକାରୀ	୧୫
କାର୍ଯ୍ୟ ବାହାରମାଳକାରୀ	୩୫
ବିଶ୍ଵାସରେ ମଧ୍ୟାମ୍ଭାବୀ	୧୫
ବିଶ୍ଵାସରେ ମଧ୍ୟାମ୍ଭାବୀ	୧୫
ବିଶ୍ଵାସରେ ମଧ୍ୟାମ୍ଭାବୀ	୧୫

ବି କି ପାନ ।

କହା ।

ବାମଗ୍ରୀ ଉଦ୍ବାଧବଶ ପ୍ରେସରେ ଦେଇ
କାର୍ଯ୍ୟ [ଚାର୍ଯ୍ୟ] ରାଷ୍ଟ୍ର ଟାକାମହିତ କିମ୍ବା
କିମ୍ବାରେ ମୁଦ୍ରାଲିତ ହୋଇଥିଲୁ ଏହାର ବାପ
ଟ ୧୫ ଅଟେ ଏ ସ୍ଵପ୍ନକ ସ୍ତୁଟ୍ଟିଂ କ୍ଲାବ୍ ଏଟେ
ଏବି ଏଥରେ ଅର୍ପିତ ଲୋକ କବିତ ଆପେ-
ବାର ଏକାକ୍ରମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମଧ୍ୟାମ୍ଭାବୀ ପ୍ରତିକଳ କହାଇଲୁ ଏହାରେ
କିମ୍ବାଲିତ ଠିକାମାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ
ଗ୍ରାହକମାରେ ଜାକମାର୍ଗି ଦେବାକୁ ହେବ
କାହିଁ । କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ତାର ସମ୍ବଲପୁରରେ ବିଭାଗ ଦୋକାନରେ
ପ୍ରାପ୍ତି ।

ବାମଣ୍ଡା } ଶ୍ରୀ ବାହୁ ଦୂରଜିତନ୍ଦ୍ର
ଦେବ—ଷେଫେଟିଶ୍ନ
। ଚ । ସମ୍ବଲପୁର } ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପ୍ରେସ୍ ।

PUBLIC WORKS DEPARTMENT BENGAL IRRIGATION

NOTICE.

With reference to notification Nos. 213 214 215 & 215 dated the July 1887, and published at page 1 of the Calcutta Gazette of the 6th Ultimo, it is hereby notified that the opening of the Orissa Coast Canal Range N. B. is postponed, until 1st September next, and that it will not be opened to traffic on the 10th August, 1887.

A. HAYES,
Executive Engineer,
Balasore Division.

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିକାର୍ଯ୍ୟ ବିଭାଗ ।

କଲେପନ ।

ବିଜ୍ଞାନ ।

୧୮୮୭ ସାଲ ଅଗ୍ରଣୀ ମାସ ୨ ଶାଖାର
କଲକାଗେଜେଟ୍ ୧ ଅନୁର ୫୫୫ ପୃଷ୍ଠାରେ
ଭାବୁ ମାସର ଶାଖାର ଲିଖିତ ୨୧୩, ୨୧୪,
୨୧୫ ଓ ୨୧୬ ନମ୍ବର ପ୍ରକାଶିତ ବିଜ୍ଞାନ-
କମ୍ବେ ଏହାହାର ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ ଯାଇଥିରୁ ଯେ
ତଥା କୋଣ୍ଠକେନାଲର (ଏବି N.) B)
ରେକ୍ଟ ସେପଟେମ୍ବର ମାସର ଭାବୁ ରିକ୍ରିପ୍ଶନ
ଟ୍ରେବାର ପ୍ରତିକିରି ହେଲା ଏବଂ ଏହା ତଳତମାସ
ମାସ ୧୦ ରାତରେ ବେପାର ନମ୍ବିତ ପଣ୍ଡିତ
ମାତ୍ର ।

A. HAYES,
Executive Engineer,
Balasore Division.

କୁଟୁମ୍ବକ ମନ୍ତ୍ରନିଷିଦ୍ଧାଳୀ ।

ବିଜ୍ଞାନ ।

ସନ ୧୮୮୮ ସାଲ ବିଜ୍ଞାନ ଆନ ଭାବର
ଦିନ ୨୨୯ ଫା ।

ସେହେତୁ ଏକବରରେ ଅନେକ ଭଲକୁ-
ରୂପାଳେ ଦିନ ଓ ରତ୍ନ ସମ୍ବଲପୁରେ ବିଲକ-
ହୋଇ ପଣ୍ଡ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାଳକୁ ପରି ଅନୁରଣ
ରୁଥିବାରୁ ସେମାଳକୁ ଅସନ୍ନା ସିତମ୍ବର ମାସ
୧ ରାତରେ ମାରିପାଇବାର ଅବୁଦ୍ଧି

ଦୋଇଅଛି ଅଭିଭାବ ଏହାହାର ସକ୍ଷମାଧା-
ରିଣ୍ଡି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ସେ ସେମାଳେ
ପୋଷାକୁକୁର ହଲକୁକୁରମାଳକଠାରୁ ଚିହ୍ନ
ମିଳ ସକାଶେ ତଳକିଣି ନିୟମମାଳ
ପ୍ରତିବାଳକ କରିବେ ।

କିମ୍ବମ ।

୧। ମିଛରିଧିପାଲ କରିଶକରମାଳକହାରୁ
ଏକ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ କହିଲେ ପୋଷାକୁକୁର-
ମାଲିମାଳକେ ଅପରା । କୁକୁର ବର୍ଣ୍ଣା ଓ
ଦେମାଳକୁ କାମ ଓ ବାହ୍ୟମାଳ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍
କବୁଳିବେ ।

୨। ବ୍ୟକ୍ତି ବିଦେଶର କୁକୁରବୋଲିତା-
ମିଳ ନିମନ୍ତେ କେବଳ ତଳକିଣି ଚିହ୍ନମାଳ
ଦିଆଯିବ ।

୩। ପିଲାର ଗଲାଦିଆ ପଣ୍ଡ ।

୪। ପ୍ରସ୍ତୁତ ତମଜାର ବକଳସଙ୍ଗ ପଣ୍ଡ ।

୫। ଉପର ଲିଖିତ ତଥ ବ୍ୟକ୍ତି, ଦୌଡ଼,
କଳାଧିତ, ସାଲକଳା ଇତ୍ୟାଦି ଯାହାର ଯାହା
ମନ୍ଦକୁ ଅବିକ ସେବୁଧ ତଥ ଦେଲେ କୁକୁର
ବିଶେଷର ପାଳିତ କୁକୁର ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରି
ନ ଯାଇ ବିଧ କମ୍ପିବ ।

୬। ଏଥି ପଢ଼େ ଭା ୧ ରିକ୍ରିପ୍ଶନ ଏହାହାର
ଭାବୁ ମାରିବା ସକବେ ଗତମଧ୍ୟରେ ଯେ
କୋଷିଷ ଦିଆଯାଇଥିଲ ତଥା ଏ କୋଷିଷହାର
ରହିବ ବରଗଲ ।

N. K. DAS.
Chairman.

ଓଡ଼ିଶା ମିଶନ ପ୍ରେସ୍

କାଠକ ।

୧୮୮୮ ମସିହାରେ ସଂସ୍କରିତ ।
ଗର୍ଭମେଳି, ଶିଶ୍ରୀ, ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଜୀବିତାଙ୍କ
ଧର୍ମପୂର୍ଣ୍ଣ କାଗଜ ପର୍ଯ୍ୟାନ ପାଇବାର
ଏଷ୍ଟିମେଟ ମାର୍ଗଲେ ମେଲା ।

NOTICE.

Wanted a record keeper for the Pooree Collectorate salary Rs. 40 per mensem rising to 60 by biennial increment. Candidates for the post must know, English, Persian and Oriya and must have some experience in the record office work.

Applications with testimonials will be received upto 31st October, 1887.
Collector's office }
Pooree, }
9-8-87. }
H. SAVAGE,
Offy. Collector.

ଏତବାର କାରାର ଦିଆ ଯାଇଥିଲି କି
କେବେଳକଥା ହେଁ, କଳପୁରି ଓ ଜିମେ
ଅବକାଶ ଦାସିଗୁ ଅଛି ମୟୁରହିତ ପତ୍ର-
ଲକାରୀରେ ମୁକୁରି ହେଁବା ବିଷୟରେ ଏଥି-
ପୁଣେ ଯାଦାକ ନୋହି ଦିଆ ଯାଇଥିଲି ତହି-
ମଧ୍ୟରୁ ଆବକାଶ ଦାସିଗର୍ମରରେ ଏବଜଣ
ଲେବ ନୟକୁ ହୋଇଥିଲି ଓ ହେଁ, କଳପୁରିକର୍ମ
ବିଷୟରେ ସଦବା କେବଳକାରୀରେ ବରଣ୍ୟ
ବାଅଳ ହୋଇଥିଲି ତହି ମଧ୍ୟରେ ଝାଣ୍ଟାମାନ
ବରଣ୍ୟ ସେ କି ବିକାଳପୁରିରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥାଏ କମା କୁକୁର ସୁଲିଷରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଲୁଣ୍ଠା ଅବ ଦେଇଥିବା କାରଣରୁ ବରଣ୍ୟ କରି
ହୋଇଥିଲି କମା ଅଳ୍ୟ କୌଣସି ବାରଣ୍ୟ
ବରଣ୍ୟ ହୋଇଥିଲି ଏପରି ଲେଖା ହୋଇ
ପାଖି ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ବାହାରକୁ କୁକୁର
ହେଁ, କଳପୁରି କରିବେ ମୁକୁରି ବରଣ୍ୟର
ନାହିଁ ଅଭିଭାବ ଅବେଶ ଯେ ଯେ କେହି
ବଜାଳ ପୁଲିଷରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି କୁକୁର ମତି
ପକାରେ ବରଣ୍ୟ ହୋଇଥିବାରେ ହେଁ
କଳକାଳର କର୍ମ ପାଇବା ସବାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
ବରଣ୍ୟ ଏ ଅପେକ୍ଷା ପଠାଇବେ ତାକୁ
ମୁକୁରି କରିଯିବା ଧର୍ମ ବରଣ୍ୟ କରି ଯିବା
ଇବ ଭା ୧୮୮୭ ଜୁଲାଇ ।

H. P. WILLY,
Manager.

ନୂତନ ସାଲମା ।

ଏହା ୧୦ ପ୍ରକାର ଦେଶରୁ ଓ ପ୍ରକାର
ବିଭିନ୍ନ ମସିହାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହା କବିତାର
ବଳେ ଶିଶ୍ରୀର ପାଇଦିବିତ ରକ୍ତଦୋଷ
ସବୁ ଶିଶ୍ରୀ ନିରଗ ହୋଇଯାଏ । ପାଇଦିବି ଶିଶ୍ରୀ,
ଗରମା ଶିଶ୍ରୀ, ନାଲୀ ଶିଶ୍ରୀ, ବେବି ଓ ଲାକ-
ରିହରର ଶିଶ୍ରୀ, ଶୋଇ ଶିଶ୍ରୀ, ବାଳ ଶିଶ୍ରୀ,
ପଦ, କୋଣ୍ଠ-କାଠିଲ୍, ଅଲାର୍ମିଶ୍ରୀ, ପେଟପୁଲ
ପରିବିଶ୍ରୀ, କାଶ, ସମ୍ବଲପୁରି, ପ୍ରସ୍ତୁବପାତ୍ର,
କୁଣ୍ଡିଆ, ଧାରୁବୋଦିଲ୍, ଏବଂ କହିଲାକି କୁଣ୍ଡିଆ
ରହିଥିବା ଏବଂ ନିଷ୍ଠା ଅବମ ହିଏ ।

ଭିଷଧର ମାତ୍ରା ବୋଇବି ଦେବରେ ତହି-
ମଧ୍ୟରେ ଦିଶ୍ୟାର ଦିଶ୍ୟାର ଏବଂ ତହି
ସବାଲେ ଓ ସନ୍ଧାରେ ସାଇବାରୁ ହେବ ।
ପଥ୍ୟଧର୍ମର ନିୟମ ହୋଇଲାର ଇକଟରେ

ଶ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରୀ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

କ ୧୯
ପ ୩୭ ଜ୍ୟୋତିଷ

ବା ୨୫ ମାହେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମୁଁ ୧୯୮୭ ମେହିର । ମୁଁ ପ୍ରତିବିତ ୨୦ ଓ ପତ୍ର ୨୦୫୫ ସାଲ ଅନ୍ତରାର

ଅପ୍ରେମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୮
ପ୍ରାଦେୟ ୩୮

ଆସୁବଳୀ ପାଇସଦେବରେ ବନ୍ଦୀବାସରେ
ଥିବା ପାଠକମାଳକୁ କଣାଅଛି । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ
କଳିବକନୀରୁ ପାଇସାଳ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ।
ପାଇସାଳ ସାହ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫଟାର କରିବା
କାରଣ ଅସାବେସା ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ମାତ୍ର
ଅବ୍ୟକ୍ତ ସେ ଧର୍ମାଚିତ୍ତ ଥିବାର କୌଣସି ସମାଦ
ମିଳ କାହିଁ । କଥିତକୁଥିଲୁ ସେ ବୁଝିଯାଇ
ଅଣ୍ଟିକୁ ସଜ୍ଜରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାସ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ।
ଆସୁବଳୀ କାହିଁକିମାନ କରିବାର
ଏବେ ରୁଣ୍ଡିଯା ସଙ୍ଗରେ ମିଳି ଗୋଟିମାଳ କର
ପାଇଲା ।

ଏହି କୁଳର ବିଦ୍ୟାରୁ ଦେଶରେ ଅନେକ
ତତ୍ତ୍ଵାଚି ଲଗ୍ନୁଥିବାର ସମାଦ ମିଳିଲା । କହି
ଦିଲେ ଅକେକ ଗେର ତତ୍ତ୍ଵାଚି ଖଲ୍ଲସ
ପାଇସାଳକା ଏଥର ବାରଣ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏମା
ନାଲୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କର ଲେବକୁ କରିବାରେ
ଫଳାଦବାତାରୁ ପୁଷ୍ପବଳା ଦିନସିଦ୍ଧିହେବ ତି
ଏ ମର୍ମି ପାଇସାଳରେ କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ମୁର ଅଶ୍ଵ
କା ଥିଲା ତାଙ୍କୁ ଖଲ୍ଲସ କର ଦେଇଥିଲେ
ଲେବେ କେବେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ତତ୍ତ୍ଵାଚି
ଦୁଃସର ସହି ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାରରେସାଙ୍ଗ
ମଙ୍ଗଳନିତି କରିଯାଉବକ ଶମ୍ଭୁରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଥାନ୍ତେ । ପ୍ରକୃତରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପୁଷ୍ପବଳା
କାଳ ମୁକ୍ତିପଦାନ କରିବାକୁ କରିଲାହାନ୍ତି ଓ
ଲେବେ ସେଥିପକାଶେ କଢ଼ି ଦୁଃଖର ଅଛନ୍ତି ।

କବିତାଦର ଜଣେ ପଥପ୍ରେରବ ସବସାଇ
ବିବାଦରଣର ସେବୁଗ ସମାଲୋଚନାରେ ପ୍ରତି
ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁରୁ ଅନୁମାଳ ହେଉଥିଲୁ ସେ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରସ୍ତୁତର ପରମାୟ ପାୟ ଅର ନାହିଁ ଓ
ଶୀଘ୍ର ଶ୍ରେଷ୍ଠକାଳୀନ ଭାଷାବିଭାଗ ବାହାରିବ ।
ପୁଷ୍ପକର ନାକାବେଶ ଦେଖାଇବା କିମେ ସମାଲୋଚନାର
ଏକପ୍ରାକରଣରେ ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି କି
“ଶ୍ରୀମାଳକ ନିକଟରେ ଶିକ୍ଷକ ବା ବାଳ-
ବିମାଳକ ନିକଟରେ ପିତା ମାତା ଧଶୁର ପ୍ରତିକ
ଶୁଳ୍କଜନମାନେ ଅକ୍ଷୟ ମାଳ୍ୟ ଦେଲେ ହେ
ସେମାନେ ମହାସଙ୍କ ଗୋପର ମଣିମା ଶ୍ରୀ
ଲବଧି ଶକ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଶୁରୁ କାହିଁ” ।
ଏଥର ଅମୂଳକବ ଜାଗିବାରେ ସେଇଠାରେ
ଶୁରୁ କ୍ରମିକ ପିତା ମାତାକପ୍ରତି ଉକ୍ତି ଓ ମାଳ୍ୟ
ଉରା ଦେଇଥିଲୁ ସେହିଠାରେ ଉକ୍ତ ଶକ-
ମାଳକର ପ୍ରୟୋଗ ଜଣା ଦେଉଥିଲୁ କରେନ୍ତି
ମୋଅଧିଲରେ ଏଥବୟା ଅବ୍ୟକ୍ତ କାହିଁ ।

ବିମଳାରୁ ତାରଯୋଗେ ସମାଦ ଆସିଥିଲୁ
କି ଉଣ୍ଟିଯା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକ ଅନୁବେଧମରେ
ଭାବିତେବେଳେ ଅତିରିକ୍ତ କର୍ମଗ୍ରହଣ
ପେନସନ୍ ଓ ହୁଣ୍ଟି ବିଷୟରେ ଏହିପରି ନିଯମ
ମଞ୍ଚର କରିଥିଲୁଛନ୍ତି କି ଏମାଳକୁ ପୂର୍ବାଧେଶ
ଦୁଇ ନିୟମରେ ପେନସନ୍ ବିଅଧିକ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଦେଇଲା ପେନସନ୍ର ଦ୍ଵର୍ଷ ଶାମା ବାର୍ଷିକ

ଟ ୫୦୦୦୯ ଟା ଦେବ । ସେଇମାଳକର
ଦେଇଲା ମାସକୁ ଟ ୧୦୦୯ ଟାରୁ ଉତ୍ତା
ସେମାନେ ଏକମାତ୍ର ଅନୁପ୍ରଦେଶୀୟ ପାଇବେ ।
ଗୁରୁତ୍ୱ ଅରମ୍ଭ କରିବାର ବୟସ ବ ୧୫ ସାଲ
ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ପର୍ଲୋ ହୁଣ୍ଟି ପେନସନ୍ର
ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ କରିବା ପ୍ରାଚୀବିମାଳ
ପବଲିକ ସରତ୍ସ୍ଵ କରିବାର ପ୍ରାଚୀବିମାଳ
ଅପେକ୍ଷାରେ କଣ୍ଠରେ ଦୋର କାହିଁ । ସେପର୍ଯ୍ୟକୁ
ହୋଇଥିଲୁ ଅନୁପ୍ରଦ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।
ଦିଗେପଥଙ୍କ ଅଳ୍ପକରନର ଗୁରୁତ୍ୱରୁ ଥିବା ସୁଲେ ଏବଂ
ଅନୁପ୍ରଦ ହୁଣ୍ଟି ଦିଆଗାଇ କି ଥିବା ସୁଲେ ଏବଂ
ମାସ ହୁଣ୍ଟି ମଞ୍ଚରୁ ହେବା କିନ୍ତୁ ସୁଲେ ବିଷୟ
ଅଟଳ ।

ବାହିକାରୁ ପାଠକଲୁ ଯେ ବାଲେଅରର
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଟ୍ୟୁଟେସାହେବ ହିନ୍ଦୁପାତ୍ରିମାଳକ
ଉପକାର କମିଟ୍ ସର୍ବଶାଳ ଦୋର ମୁସଲ-
ମାଳମାଳକୁ ପାଷୋରିଯାଇ କାହାନ୍ତି । ସେମାଳକ
ଦିଲେ କି ଉପକାର କଲେ ଦିଲ ଦେବ
ଦୁଇ ଅବଦୁଲ ସୋଭାକକୁ ପରିବାରରେ ସେ
ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଜାଗାୟ ସବ ଅହାର
କର ଏହି ପରମର୍ଶ ଦୁଇ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି କି ପ୍ରଥମେ
ଜଗନ୍ନାଥ ଦୁଇତ୍ତ ମୁସଲମାଳପିଲାମାଳକୁ ଖୋବି
ଯୋଗାବ ଓ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଦେଇ ଇଂରାଜିମୁଲରେ
ପଡ଼ାଇବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ ମାପିବ
ଟ ୫୦୯ ଟା ବ୍ୟୁ ପତ୍ର ଓ ଗାହା ଘୋଗା-

ଇବା କାରଣ ପନ୍ଦିତଙ୍କାର ଟଳା ମୁକ୍ତଧଳର
ପ୍ରୟୋଜନ । ସେବେ ଏଥରୁ ଅଧିକ ଟଳା
ଛଠିବ ହେବେ ଅଧିକ ପିଲାଙ୍କୁ ଏପରି ସାହାଯ୍ୟ
ଦିଆଯିବ । ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ସେ
ଟୁଟ୍‌ପାହେବଳର ସାଧାରଣ ହଳକର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଅସାଧାରଣ ଅନୁରାଗ ଅଛି ଓ ସେ କାଳେ
ସରରେ ଜାମ ଉପରିବେ ।

ବାଲେରେ ସମାଦିକାଳାରେ ପାଠକଲୁ
କି ନିମନ୍ତ ଉନ୍ନାଟାର ଅଧିଷ୍ଟାନ କମିଶର ଗ୍ରସ୍ତଙ୍କ
ଚଂପୁଲାହାଦେବଙ୍କ କରେଣ୍ଟ ଏ ଲଗରକୁ ଉଠି
ଆସିଥିଲୁ ଏବଂ ପ୍ରଥମେ ସେବୃତ ଧୂମରମରେ
ବାଲେରେ ନିମନ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ ଅବମୁ ହୋଇ
ଥିଲା ଏବଂ ଅନେବଳେକ ନିସକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ
ଏତେବେଳେ ତାହା ବହୁ କାହିଁ । ପାଠମାଳକେ
ଜାଖିଲୁ ସେ ପଞ୍ଚାଳୀର ଜଠାର ଦେଇ କଟକ
ଓ ବାଲେରେ କଷକତ ଗୋଡ଼ାଳୀର
ପୋକ୍ରାକ ବରଗା ଏବଂ ବଢ଼ୁ ସବ ଗର୍ବମେଷ-
ତିର ଅଧିକ ଆୟୁ କରୁଥିବେବା ଉଦେଶ୍ୟରେ
ମାନ୍ୟାଜର ଲବଣ୍ୟକମିଶର ତେଷାପ୍ରଦେଶର
ନିମନ୍ତମହିକୁମାର ଭାର କେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର
ସେ ସେହି ନିୟମମାଳ ପ୍ରଗ୍ରହ କଲେ ବନ୍ଦୁକ୍
ଟବମାଳେ ଭବନ୍ଦୂପାତରେ ଲୁଗ ପେଲାକ କର
ଦେଖିଲେ ସେ ବହୁ ସୁବଧା ହେଲ କାହିଁ
ଦେଖୁ ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରମାତି ଭାବିଲା ।
ଯେବେ ବାଲେରେ ଲୁଅ ନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟ-
ବର ଦେଇ ଲାହିଁ ତେବେ କଟକରେ ସେ
ଦେବ ଏପର ଅଶା ଦଶ କାହିଁ । ଅତିରି
ଅନୁମାଳ ହେଉଥିଲୁ ନୂହିଲାନ୍ତକ ପରିତ୍ରାଣପ-
ଦଳ ସୁରି ପୁରୁଷାଳୀତଥ ଅନୁସବବାଳୁ ହେବି ।
ଏଥମଧ୍ୟରେ ଫଳ ଏତିବ ଦେଇ ସେ ଏପ୍ର-
ଦେଶୀୟ ଅନେବଳେକ କି ପେହିୟମାଳକ
ନିମତ୍ତବ୍ୟକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର କବିକାଳିକାର
କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ପାନୀରୁ ବହୁ ଦେଲେ
ଏବଂ ତେଲଙ୍ଗା ଓପିଟିଜିମାଳେ ସେମାନଙ୍କର
ବାକାର୍ଯ୍ୟଙ୍କେ ଗର୍ବମେଷରୁ ଅଛ ବହୁତକା
କେବ ସୁଖରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଲେ । ଘର-
ବାସିତ କଞ୍ଚାମନାନ୍ଦରେ ଗର୍ବମେଷକର
ମନୁଷ୍ୟ ଅଛ ଅନୁଦନରେ ପ୍ରତାପ ପାଇବ
ଏବଂ ତେବେଳେ ନୂହିଲ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଫଳାଫଳ କଣାଯିବ ।

କେତେବେଳେ ଦୁଲିପିଲଙ୍କର ଅର୍ମିଘର୍ବତ୍ତନ-

ବିଷୟରେ ଅମ୍ବାନକର ଏବାକୁ କାଳ ଏହି
ଧରନା ସ୍ଥଳ କି ଏବାତେମେ ସ୍କୁଲର ବିଷୟ
କାହିଁ ସାଧୁତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାଖା ନିକଟରେ
ପଢ଼ୁଥିବା କେହିଁ ପିଲାକୁ ବୃଦ୍ଧିର୍ଥର ବିଷୟ-
କୁଦୟ ଦେଉଥିଲେ ହେଁ କେବଳ ଅମ୍ବାନମ୍ବ-
ଦିଆବ ହେତୁ ସରଳ ଗୁବରେ ଶାଖା କରିଥିଲେ
ଏବଂ ସେବାର୍ଥୀ ଅଦ୍ୟାଧୃତ ବୋଲି ଅମ୍ବାନକ
ଚିତ୍ରାଳ ଦେବାରୁ ଆପଣାହୃମ ଲୁଙ୍ଗରବା ଅଥବା
ଦାନା ରିଷ୍ଟ୍ କରିବା କାରଣ ଜବରବାଦରେ
ଅମ୍ବାନକୁ ମିଶ୍ରାବାପା ବୋଲି ପ୍ରଭୃତିକର
ସମସ୍ଯାଧାରିଗାଙ୍କୁ ଭୁଲଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ
ସତ୍ୟକଥା କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲ ଜବରବାଦର
ଛକାଳକ କିମ୍ବା ଝଟିଲ ଲାହାଁ । ତଥାର ମନେ
ଦେଇଥିଲ ଯେ ସାଧୁକାରୁ ସରବରାଗରେ ଉତ୍ତର
ବାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବେ । କିନ୍ତୁ ଶାମାଧାରିକରିବା ପଢ଼ିବୁ
ଜଣାଗଲ ଯେ ଉପଦେଶ ଦେବା ସଙ୍ଗେଁ ଅର୍ଥ-
ଶାଦାମ୍ୟ ଲଜ୍ଜାଦହୁବା ପିଲାମାନକୁ ଲୁଙ୍ଗରବାର
ଚେଷ୍ଟା ହୋଇଥିଲ ଲଇବାକୁଙ୍କର ପଣ୍ଡମନ୍ଦି-
ଗର ଏବଂ ପ୍ରାନାକୁବେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ପ୍ରେସ୍‌ପଟିଲି,
ଶତବିଂଶମନ୍ଦିରୁ ହୃଦୟନିର୍ମିତ ସରଳ କବିତା
ଭାବ ସନ୍ଦେହ ଦେଇଅଛି । ସାଧୁକାରୁ ଯେବେ
ଏହିକାର ମାନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟାପରେ ବୃଦ୍ଧିର୍ଥମ ପ୍ରମୁଖ
କରିଥାଏନ୍ତି ହେଠି ସେ ଆପଣାର ନରିତ ଏବଂ
ଏଠାର ସାଧାରଣ ବୃଦ୍ଧିମାନରେ ଜନ କଲାପ
ଲଗାଇଅଛନ୍ତି ସନ୍ଦେହ ନାହାଁ । ଦୁଃଖ
ଅଥବା ଅନ୍ୟ ଜାହାନର ପିଲାକୁ ପୂର୍ବରର
ବ୍ରାହ୍ମକଲେ ବୃଦ୍ଧିର୍ଥମ ପ୍ରମୁଖାତିକ ନ ହୋଇ
ପଢ଼ିବ ବିପରୀତ ଫଳ ଦେବ ଏବଂ ବୌଧପିତ୍ରାତ୍ମ-
ଠାରେ ଏହିର ଅଭିରଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲେ
କହିଁ ବସ୍ତୁରହାର କରିବାକୁରୁଷମାନର ଛାତିକ
ଦେଇଅଛି । ସାଧାରଣ ବୃଦ୍ଧିମାନ ଏ ବିଷୟ
ହେ କି ବାର୍ଯ୍ୟ କପଦେ ଦେଖିବାରେ ଅପାର

ଅମୃତାବଳର ସାହସ୍ରରଣ୍ଗ ପବନଦାଳ
ଲେଖିଥିଲୁଣି ସେଠା ତେସୁଟିମାଳିଶ୍ଵରୀ
ବାବୁ ଗୋପାଳ ଦାସ ବାବୁ ମହାରାଜ
କଳୁ କବିରବେ ସ୍ମୃତିର ଧ୍ୱନି ବାବୁ-
ସୁମର ଭଦ୍ର କମିତି ପ୍ରାଣପାତ୍ର ସହ କବି-
ଅଛନ୍ତି । “ଦେଖ ସୁମର ମନ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ
ବାବୁ ମହେବ୍ୟ ବନ୍ଦରପ ଦୂରେ ପ୍ରକାଶକର
ଏ ଅଛିପ୍ରତି ଧନୀ ଓ ମହାକଳମାଳକୁ ସାହସ୍ର-
ପାର୍ଥନା କରିବାରୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ ବ୍ୟକ୍ତିମନେ
ଦ୍ୱଦ୍ୱାରା ନିମନ୍ତିତ ଟଳା ଏବଂ ହାଲାଚି

ଦାଳ ଦରିଆକୁଣ୍ଡି ଓ କାର୍ତ୍ତି ହିନ୍ଦାଗୀ ଲାଲ
ପଣ୍ଡିତ ଜ୍ଞାନେବାର ଏବକାଳୀଙ୍କ ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା
ଦେବାର ସ୍ଥିବାର ବରୁ ସବସ୍କାନ୍ତମୁ ଲିଖେସୁର
ସ୍ଵାମ୍ଭବକର ଯାଇଅଛିନ୍ତି ଏହିପରି ଧନୀ ଓ
ଦେଶପୂରେଷୀ ମାନସବ୍ୟକ୍ତିମନେ ଏ କରଇସୁ
ଏବଚ ବିଦ୍ୟାକୟ ପ୍ରତି ବଦାନ୍ୟତା ପ୍ରକାଶ
କଲେ ଦେମାନ୍ଦର ହିସ୍ତର ମନ୍ଦିର କରିବେ
ଓ ଦେଶର ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଅଭ୍ୟବ ମୋତକ
ହେବେ ।

ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ ତୁମରବର ଜମେଦାର
ଟ ୧୦ ଲା ବାବୁ ବିହାରୀ ଲାଲ ପଣ୍ଡିତ କମେ-
ଦାର ଟ ୫୦ ଲା ବାବୁ କପିଳ ସାହୁ ମହାକଳ
ସା । ନାଆସିବ ଟ ୧୫ ଲା ବାବୁ ଗର୍ବ ସାହୁ
ସା । ବିଜୁକାଳୀ ଘୁର ଟଙ୍କ ଲା ବାବୁ ପଦଳହେ-
ଯାଇ । ସା । ମଳାଳୀଘୁର ଟ ୩ ଲା ଗର୍ବ
ଦର୍ଶ ଦର୍ଶପାଣୀ । ସା । ଚଲକସୁର ଟ ୮ ଲା
ବାବୁ ବାହୁର ନାଗୁକ । ସା । ସୁନନୀ ଟ ୨ ଲା
ବାବୁ ଲୋକ ସାହୁ । ସା । ସୁନନୀ ଟ ୧୦ ଲା
ବାବୁ ଚନ୍ଦ୍ର । ସା । ସୁନନୀ ଟ ୨ ଲା
ବାବୁ ଚନ୍ଦ୍ରଲ ବେଦେଶ । ସା । ସୁନନୀ
ଟ ୨ ଲା, ଜଗତ ସାହୁ । ସା । ଧନନାଟ ୨ ଲା
ବାବୁ ଫଳାର ସାହୁ । ସା । ଆଲକୁତୀ ଟ ୫ ଲା
ଲାକୁ ବିଦ୍ୟାଧର ପଣ୍ଡିତ । ସା । ବଳନାନାନୀ
ଟ ୧୫ ଲା, ବାବୁ ଧର୍ମପାତ୍ର ସିଂହ । ସା । କୁଳବାହୀ
ପଣ୍ଡିତ ୨ ଲା । ଗାସ ଟ ୧୧୫ ଲା

ମରବଟାଇବାକ ନୂଜିବାଲିରୁ ଯଦି
ଗଲ୍ଲାତସାରେ ବୁଢ଼ି ଧିଗାରୁ କହିର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ନାହିଁ ଓ କରିବିଲିବୁ ଗୋଟିଏ କଣେବେ ଅଧିକ
ଲଭ ବସିଥିଲା । ବାକଡାର ମାତ୍ରପ୍ରେଟ ଝର୍ମଟି
ଓର୍ବେ ମେଳୁସାଦେବ ଏହି ଅଗାଲିବିଲ
ସଙ୍ଗପରି ଦୋଷିତୁଳେ । ଅଗାଲିବ ଉଚ୍ଚ
ଜାହାଜର ନୟାଳ ମରିମ ଓ ସରକାରୀ ଶାଖା
ତୁଳବିଲାଗୀୟ କେତେକିଏ କରିବିଲା
ସାଥ୍ୟ ସଦରପଦକ ଏହି ସିକାନ୍ତ କରିଲା ଓ
ଗଲାତସାରେ ତାଙ୍କମଧ୍ୟ ବାହିବରର କରି
କେମନ୍ତ ଓ ମେସାଲାମକ ଯୋଗିଏ ଜୀବ ପାପା
ଅଛି ଏହି ଜଳର ମେତା କେବୁ ସେଠାରେ
ପ୍ରବଳ ଦର୍କିର ଅଛି । ଏଠାରେ ପୂର୍ବ ଓ ପର୍ବତ
ଦୂରପାଞ୍ଚରେ ବାଟ ଥିଲେବେଳେ ପରିବର୍ଗର ବାଟ
ଅଧିକ ଉପଦସକୁଳ ଏହି ପର୍ବତ ମହାକ ଅଧେରୀ
କୃତସୁଗମ ଥିଗାରୁ ଜାହାଜକୁଳର ବା କାଣ୍ଡାର
ମାଜେ ପର୍ବତ ମହାକରେ ଜାହାଜ ନିଅଳି । ମରି

ଦେବତାକାଳର କାଣ୍ଡାଶ ପଣ୍ଡିତମବାଟରେ ପାଞ୍ଜା
ନିଅଷ୍ଟ ଦେବାର ସନ୍ନେହ କରି ପୂର୍ବମବାଟରେ
ଜ୍ଞାନାଳ ଚଲାଇଲେ । ସେହି ସମୟରେ
ଜୁଆର ଆସିଲ ଓ ପୂର୍ବମବାଟର ଛନ୍ଦରେ ପଢ଼ି
ଜ୍ଞାନାଳ ଏମନ୍ତ ଅସମ୍ଭାଵ ଦେଲ ଯେ ମଙ୍ଗ
ମାନିଲ ନାହିଁ । କାଣ୍ଡାଶ ସେବେ ଜୁଆରବେଳ
ଜ୍ଞାନି ପଣ୍ଡିତମବାଟରେ ଜ୍ଞାନାଳ ନେଇଥାନ୍ତେ
ଦେବେ ଧାରି ସଥିଥୁ ହୋଇଥାନ୍ତା ଆଉ
ସେବେ ଦୃଷ୍ଟିଗବାଟରେ ଜ୍ଞାନାଳ କେଇ ସମ୍ମଳ
ନ ପରିବାର ଜ୍ଞାନିବାମାତ୍ରକେ ଲଙ୍ଘର ପକାଇ
ଦେଇଥାନ୍ତେ ଦେବେ ଏ ବିଷଦ ଦ୍ୱାରା
ନ ଆନ୍ତା । ଏହି ଅଂଶରେ ତାଙ୍କର ଦୋଷ
ହୋଇଥାଇ ମାତ୍ର ଉତ୍ସର୍ଗରେ ଜ୍ଞାନାଳ ମରଣତ୍ତ-
ବାର ଦେଖି ଲୈକିଲୁ ବିଶ୍ୱାସିତା ନିମିତ୍ତ
ସେହି ଉପାୟ କରିବାର ଉତ୍ତର ଥିଲ ସେ
ସ୍ଵର୍ଗ ଦ୍ୱାରା କାଣ୍ଡାଶ ଓ ଜ୍ଞାନାଳର ବିପ୍ରାନ୍ତ
ଓ ଅପରକର୍ମବୀରମନେ ପ୍ରସରମାୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କରାଯାଇଲା । ଏ ବିଷଦରେ କିନ୍ତୁମାତ୍ର ତୁଟି କା
ଦୋଷ ହୋଇ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନାଳରେ କ୍ଷେତ୍ରମାତ୍ର
ଯାଦିଥିଲେ ତାହାର ନିଧିରୁ ଦେବିଲ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅର କେହି ମରଣତ୍ତବାର ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ।
ଅରସବ ବିଷଦ ଅଳାମ୍ଭୁତରବରେ ଯନ୍ତକାର
ଓ ଜ୍ଞାନାଳକର୍ମବୀରର ଦୋଷ ନ ଥିବାର
ଅଦ୍ୱାତ ସବାନ୍ତ କର ଗର୍ଭମେଶ୍ୱରକୁ ତଣାଇ
ଅନୁଷ୍ଠାନି । ଏଥରେ ଗର୍ଭମେଶ୍ୱର ସହା ବିର୍ଗ
କରିବେ ଏ ପରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ମୁକତଥା
ଜ୍ଞାନାଳ ମର ପତଳ ସାତିମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ
ଦେଲେ ଓ କାହାର ପ୍ରାଣ ଗଲ କିନ୍ତୁ ଦୋଷ
ଜ୍ଞାନାଳ ଦେଲ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ବିପାଳର
ଦୋଷ ହୋଇବାକୁ ହେବ ।

ବା ଓଲବାଉୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଷ୍ଟିତ ପ୍ରଧାନ ରାଜ-
ପଥ ଅଟଇ ଏବଂ ଏହା ଛତା ସମ୍ବଲପୁର ଶ୍ରୀ
ଗଣ୍ଠମ ସତକମାଳ ଧରିବାର ଛାତିର । ଫଳର
ଅନ୍ୟପ୍ରଦେଶର କଥା ଶୁଣିବେଲେହେଁ ହେବ-
ଲ ଉତ୍ତରାମୟରେ ପଢ଼ିଥିବା ଜଗନ୍ନାଥ ସତକ-
ରେ ଯାଦିଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଯେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର
ଆବଶ୍ୟକ ଭାବୀ ଯେ ଏହା ବାଲେଶ୍ୱର ସଭା-
ହାର ସାଧତ ହେବ ଏମନ୍ତ ଆଶା କରିଯାଇ
ନ ପାରେ । ବାଲେଶ୍ୱରର ଏବିଷ୍ୟ ଥିବେ
ଚିନ୍ତାବନ୍ଧବାର ଜଗାଯାଇ ନାହିଁ କାରଣ ଭାବୀ
କରିଥିଲେ ଅନ୍ତରକ୍ଷଣ କଟକ ଓ ପୁଣ୍ୟ କଲେକ୍ଟି-
ରଙ୍କୁ ଇନ୍ଦ୍ର ସର୍ବ ସହିଷ୍ଣଦିରେ କରଣ
କରିଥାନ୍ତେ । ହେବା ସର୍ବ କରିଦେବା-
କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭେଦ କରିଅଛନ୍ତି
ଅଥବା ସେମାନଙ୍କୁ ସହ୍ୟପଦ ଯାତିବାହୀନ
ସମ୍ମାନର କରି ଲାହାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା
ଦୃଢ଼ତିକାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ମାଳିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍-
କର ସାଦାୟ ଆବଶ୍ୟକ ଏଥୁରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ବାରଣ ବାଲେଶ୍ୱର ମାଳିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଅପରା
ଦୂର ଜିଲ୍ଲାର ଅଗ୍ରକ ଜ୍ଞାନିପାରବେ ନାହିଁ ଏହା
ସମ୍ବଲପୁର ଅନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାର ଗୁରୁତର କାର୍ଯ୍ୟ ପଢ଼ି
ରହିଥିବା ବାଲେଶ୍ୱର ସାମାଜିକରାକ ମେଷ୍ଟେ-
ବାର ଏ ଫଣ୍ଡର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟତ ହେବ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସର୍ବ ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ
ତଥାର ଯେତେ ଅଜମର ହେବ ତେବେକାର୍ଯ୍ୟ
ହେବ ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବାଜଙ୍କ କିବେଳକାରେ ଏହି ବାର୍ଷିକ
ନିମିତ୍ତ କିଶୋର କମିଟୀର ପ୍ରୟୋଜନ କାହିଁ,
ବସୁଭାଲ ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ଉଗନାଥଙ୍କ ନାମରେ
ଗୋହିଏ ପାଣି ତେଣାର ବିଳ କିନ୍ତାରେ ସ୍ଥାପି-
ଭାବି । କରନାଥ ସତ୍ତବ ଦୂରପାଶ ସରକାର-
କମିଟୀ ରେ ଚର୍ଚା କରିବାର ଶକ୍ତିଆ ଟଙ୍କା ଏହି
ଫଣ୍ଡରେ ଜମା ଦୁଆର ଏବଂ ଯାହିଁଙ୍କ ଉପକାର-
ନିମିତ୍ତ ସେବରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାର ବଥା ହାବିମ-
ମନକିମ ଅମକୋଯୋଗିତାରୁ ଏହିଙ୍କର ସନ୍ଧିକ-
ହାର ବୋଇ ଲାହିଁ ଏବଂ ଟୁଟ୍ଟିଷାହେବ ଏ-
ବିଷୟରେ ଦୃଷ୍ଟି ପବାର କି ଥିଲେ କେହି ପ୍ରାୟ
ତାବା ଜାଣିପାରି ନ ଆନ୍ତେ । ଯାହା ହେଉ
ଟୁଟ୍ଟିଷାହେବକିର ଯାତ୍ରିକ ଦୂଃଖ ଚିନ୍ତା କରିବା
ସଜେ । ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଅତ୍ୱିଶାସନ ପ୍ରଣାଳୀ
ପ୍ରତିକିଳ ଦେଲ । ସେହି ପ୍ରଣାଳୀର ମନ୍ଦ
ଭିଦେଶୀ ଏହିଯେ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାତ୍ରେ ସ୍ଥାନ-
ୟ ଅଛିବସର ଦୃଷ୍ଟି କହିଁର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ

ଏବ ସ୍ଵଦେଶର ଭାନୁକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର
ଅଧିକ ସହାନୁଭୂତି ଜାଗି ଦେବ । ଏହି ଭାବେ-
ଗରେ ବାଟୁପାଠ ଚିକାଶା ଶିକ୍ଷା ଉତ୍ସାହ ସକଳ
ସ୍ଥାନାୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଜଣା ଓ ସ୍ଥାନାୟ ସମିତିକ
ଦସ୍ତରେ ଅର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା । ଯାହିକ ଉପକାର-
ନିମିତ୍ତ ଯେବେମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ତାହା ଉପର-
ଲିଖିଲ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ପୁଅତ୍ତନ୍ତର ଏବ ଏହିମଧ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାତ୍ତି ହେବା ସତ୍ରବ ବରିବାକୁ ମଧ୍ୟ
ସମିତିମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ ନ ଦୋଇ ବରଂ ଭାସ୍ତାବ
ଦୟା ଯାଇଅଛି । ଜଗନ୍ନାଥପଣ୍ଡିତ ଏହି ସମିତି-
ମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରହିବ ସ୍ଵତରଂ ଏମାନଙ୍କର
ଅଧିକାରର ଅବଶ୍ୟକ ଆବ କରାଯାଇ ରହିଲା
ସେ ଭାର୍ତ୍ତାର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଗୋଟିଏ କମିଟି ନିଯୁକ୍ତ
ହୋଇଥିଲା । ବିଶେଷତଃ ଜିନ୍ଦାବିନିମ୍ନମାନଙ୍କ
ଅଧୀନରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ରହିଲେ ସେମାନଙ୍କର
ରଜନୀଧୀର ପ୍ରତିକ କର୍ମଗୁରୁକୁହାସ ଓ ସାହୁ-
ଯଥରେ ତାହା ନିବାହିବେ । ଭାବ କମିଟିକୁହାସ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଏବପ୍ରତିକର୍ମଗୁରୁ ରଖି-
ଦାକୁ ଦେବ ଓ ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମା ଅଧିକ ବ୍ୟୁତ ପତ୍ରକ
ଅଥାବ କାର୍ଯ୍ୟର ରହି ବିଧାରଣ ନିଯମିତରୁପେ
ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଅଛିଏବ ଅମ୍ବମାନେ
ଟ୍ୟୁଟ୍ସାହେବଙ୍କୁ ଅନୁଶେଷ କରୁଥିବୁ କି ରେ
ସକଳ ଦିନ ବିବେଚନରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଗୋଟିଏ
କମିଟି ବଦଳରେ ଜିନ୍ଧା ସମିତିକ ହାତରେ ଏ-
କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁକରିବେ । ତାହା କେବେ ଅଧିକ
ଲୋକଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ ସତ୍ର ଦେବ ଏବଂ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ଭାନୁକ ଜନ୍ମ ଅବଳକ ଦେବ
ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ସେ କାଳେଶ୍ୱରରେ ଶ୍ଵରା-
ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଏଥରେ ମନୋଯୋଗୀ ରହିବେ ଏବଂ
ଜିନ୍ଧା-ସମିତିର ସେ ଜଣେ ସର୍ବ ଓ ମାଜପ୍ରେଟ-
ସ୍ଵରୂପ ଭାବୁକିଧାରଣ ବରିବାରୁ ତାହାଙ୍କର କର୍ତ୍ତା-
ଙ୍କ ଦିଗ୍ବା ଦେବ ନାହିଁ । ଅଧିକାଧନ ଏହି ଦେବ
ସେ ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଦେଖି ଅନ୍ୟ ଜିନ୍ଧାର
ସମିତିମାନେ ଉତ୍ସାହିତ ହେବେ ।

କଟକ ଉପି କର୍ମଚାରୀ

ଗର୍ବ ଝୋମବାର ଏହି ସଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋଟ-
ସଙ୍କ ଅସୁଧାସନ ସଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଅଧିକେଶନ
ହୋଇଥିଲା । ଯାଜିଷ୍ଠରୁ ସେଠା ଉପୋଷ୍ଟା
କଲେକ୍ତର ବାବୁ ଗୋଷାର୍ଦ୍ଦାସ ଦର୍ଶଣ କରି
କମେଟାର ତୌଥୁ କମାଳାନ୍ତି ବଞ୍ଚିପଣ୍ଡା ମହା-
ପାତ୍ର ଓ ବାବୁ ଦୟାଲୁଖ ପଣ୍ଡା ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରପଣ୍ଡ-
ାରୁ କମେଟାର ବାବୁ କଗଦାଥ ମୁମରକର

ସରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିମାନ୍ ହେଉ ଅପ୍ରମାଣିତ କଲକ ହୋଇଥିଲୁ ଦିଦ୍ଧିଜୀବକ ସହିତ ସଥୋତ୍ତର ମର୍ଯ୍ୟାଗାରେ କଥାଏ ପକଥଳ ଏବଂ କଗରସମନ୍ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧାର ସମୀପକୁ ଘରଦେବକା ମୁହଁଷ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଯେତୁପେ କିମେଖ ତତ୍ତ୍ଵ କଗରପ୍ରତ୍ଯେକ ଧ୍ୟାନକୁ ହଞ୍ଚି ହାରଠାରୁ ଆପିବାର କିମେଖ କରୁଥିଲାନ୍ତି ଲଦ୍ଦୁଗନା ପ୍ରଭାବରେ ଅଛିଶୀଘ୍ରରେ କଳରୁବଣ୍ଣ ଦନ୍ତଧାପଳ ଫଳା ଶ୍ରୀରଧାକରୁ ଅମ୍ବଳ ଦୋହରଣଙ୍ଗିରୁ । ଶଶାର କମଣୀୟରେ ଦର୍ଶକଙ୍କର ନେତ୍ରାକରଣ ବହନି ଅଛିଏକ ଶ୍ରାପରମେଶରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଯେ ସତକୁମର ପାର୍ଶ୍ଵଜୀବ ହୋଇ ସକ୍ଷିପ୍ତାପନାରେହିଏ ଦ୍ୱାକ ପ୍ରକାରଗଣଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରନ୍ତି ।

୧୮୩୭ ଗୁମ୍ଭେତ୍ରା ମାଧ୍ୟକନାର ହସ୍ତର
ଅଶ୍ଵେମାଳେ କରିବା କରୁ ଦ ବଚନମାରକ ବନ୍ଧୁ
ପାହାର୍ଥୀ ହେଲେ ତାଙ୍କାରକ ଏପରି ପ୍ରଣୟା କ କରି
ନିରମଳୁଯେ ବିଜାତେକାର ବିନୋଦକ୍ଷତା କରିବିଲୁମାତେ
ବିଦର୍ବହ ।

ପଦ୍ମ ପକାଶ ।

ସାଧୁକାର୍ତ୍ତ ସହି ପକିନ୍ଦା
ଦେବା ସମୟରେ ଅଲଗୋର ଜନେବ ର
କୁଆଁରକାହଙ୍କ ପୁଣି ଶାମାଳ ଶାମସୁନ୍ଦର
ସେତେବେଳେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମବିଗ୍ରହୀତ ଲାଗା-
ପରାର ଅଳାଗୁର ବିରଗାତୁ ଥରମ କଲେ
ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଅରୁଳକନମାଟେ
ହାଙ୍କୁ ଏକେଜମୀ ଦୂରରୁ ଛଠାଏ ଥାଏ
କଲେବେଳେ ପଡ଼ାଏବାର ପ୍ରାଚୀ କଲେ ।
ଏହି ସମୟରେ ବାହୁଦ୍ଵାରା ଏହି ଠିଲ ନନ୍ଦଟରୁ
ଝଣ୍ଟେ ପ୍ରକଳ୍ପାତ୍ମ ଲେଖାଏ ଦେବା ପାଇଁ
ଦେଖ୍ନ୍ତା କଲିଥିଲେ । ଏଥରେ ପ୍ରଭା ମାତ୍ର ନନ୍ଦା
କଲେ ଯଦି ସେ ବିଶବର ଏକେଜମୀରେ
ପଢ଼ିବ ସାଧୁକାର୍ତ୍ତ ବଥା ଶୁଣିବ ତେବେ
କିମୟ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବା ନମ୍ବି ସାଧୁକାର୍ତ୍ତ
ଶାମସୁନ୍ଦରଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏଥରୁ
ବଥା ସତ୍ୟ ଦେଇ ଥିବା ଯଥା ଦେଇ
ଶାମସୁନ୍ଦର ଯେତେ ପ୍ରକଳ୍ପାତ୍ମ ସାଧୁକାର୍ତ୍ତ
ଦେଇ ଦେଇଥିଲେ ଲାଦା କଟମ କରୁଛି କହ
ଦେଲୁ; ଯଥ—

GOD'S GRACE ONLY AVAILETH.
I (Shyam Sunder Basu) vow
solemnly in the presence of the
Almighty Father that from this date

till my days on earth are numbered
I shall ever stick to my dearest and
nearest friend and brother Sadhu
Charn Roy, faithfully and lovingly
so help me God.

The 29th September,

1886.

ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପରେ ତିବା ମାତାବର
ଅବାଘବୋଲ ଏବେଜେମୀରେ ପଢ଼ିବା କଥା,
ନ ସମ୍ଭାବ ହୋଇ ଦେଇ ଅଥବା ଅଳ୍ୟ କାର
ଖରେ ଦେଇ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପରୁ ଅନ୍ତର ଅଧିକ
ଦୂର ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଆଶା କରି ଧ୍ୟାନପୂର୍ଣ୍ଣର
ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଠିଠିରେ ଘାଷିବାର ଫେର୍
ଦିଦିର ଲେଖି ଫେରି ଦେଇପାଇଁ ରାଜା
ନିମ୍ନେ ଉଚ୍ଛବ କରି ଦେଇ—

"Finding you to be inconsistent with your professions I return you your agreement with thanks. Don't think that my love towards you has been lessened but to speak the truth I cannot place any trust in you until I am convinced of your character in the superlative degree."

ଏହି ପ୍ରତିକାଳର ଓ ଘାନାର ଉତ୍ତର
ଧୀଠମାଳର ସଂସ୍କରଣ କରି ଘାନାର
ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟା କରିଲା ଫନିଭୁ ଅନୁଭେଦ କରୁଥିଲୁ ।
ମୋହର ବୌଧାରି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାର
ଅନୁଷ୍ଠାନ କାହିଁ ।

ଅକ୍ଷୁର ଦେଇବ ପକ୍ଷିଶାପଥର ପ୍ରମାଣ
ଅମ୍ବାରେ ଅଛି, ଅକ୍ଷୁର ଦେଇବ ପକ୍ଷର
ପ୍ରକାଶ ଦିନମିତ ।

୧୦।୮।୮

ମେୟିଲ୍

ଅଜଳୁ କ ୨୦୧୫ ତଥାରେ ଖୋରେଖାର
ପ୍ରକାଶାଳେ ସେହାରିମେ ଛାନ୍ଦରୁ ଲାଭ
ସାବଧାନ୍ୟ ଉଚ୍ଚବିଧାରେ ଡ.୦, ବାର୍ଷିକ, ବର୍ଷା,
ବରା, ଶ୍ରାଵିଗ୍ରହକ ବେଳ ଆନ୍ଦରିଲେ । ଲାଭ-
ମଧ୍ୟରେ ମାଲକ୍ଷ୍ୟ ସବତାର ବାହୀରରିବ୍ରତ
କଲାଳ ଉତ୍ସବାବେଶର ଦୁର୍ଭି ଭଲବତ୍ତାହେତା
ସଙ୍ଗେଁ ପ୍ରକାଶାଳକର ଆନ୍ଦରିଲେ ଏ କଣ୍ଠର
ସିମା ଉଚ୍ଚମାନ ଦେବତାର ଜଗିଲ । ଦାରୁତ୍ୱ
ସାଂକ୍ଷେତିକ ଓ ସତ୍ତ୍ୱରେ “ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟା ଓ ବୈଜ୍ଞାନି-
କ୍ରମ ଚକରା” ନାମ ଉପରେ ବିକଷିତ
କରି । କରିବିଲେ, ନୟମାଧୀନ ହୋଇ

ଚନ୍ଦଳୀ ପିଷାକରେ । ଯାହାର ଯେବେ
ଦେଲେ ବାଠପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେତେ ପ୍ରସ୍ତୋକନ
ହୁଏ ସେ ମେତେବେଳେ ଦର୍ଶିତ ମଲିଖ
ଦେଇ ଅନୁମତିପତ୍ର ଆଣି କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇଥାଏନ୍ତି ।

ଯେବେ ଦିନଠାରୁ ବଳଦ୍ଵାରା ସୁରହରୁଥିଲା
ପ୍ରଦେଶୀଷିତ ହେଲାଣି ସେହିଦିନଠାରୁ [ଅଜଳ
ପ୍ରାୟ କଣ୍ଠ ରହେଇ] ଉଚ୍ଛବିମାନ ସୌମାତି-
ର୍ଥିତ ପଟ୍ଟକ କଣ୍ଠର ଓ ବାହାରକଣ୍ଠର ଏ
ହିନ୍ଦୁଗରେ ବିଦ୍ରହି ଦେବାଶ୍ରୁତି । ଧେର-
ଧାର ପ୍ରତିମାନେ ପଞ୍ଚାକର ଘାନ, ପିଅଗଳ,
କୋତିଳାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏବଂ ପ୍ରକାର ଜାତି ବାଠ-
ବିଶ୍ଵାସ ଅଭିନାୟ ସମସ୍ତ ବାଠ, ବିଦ୍ଵା, ବିଦ୍ଵା
ବେଦକ ବାହାର କଣ୍ଠର ଅଣ୍ଟପାଦିବେ ।

ଏହି ଗୁରୁରେ କଣ୍ଠରୁ ହାତ ଅଣିବେ
ଏହା ଦେବତା ଜଳଶୁର ଉପଯୋଗୀ । ଅର୍ଥାତ୍
କୁଳ କନ୍ଦରିଙ୍ଗ ଉପବାହୀ । ଏହାପରି

ପାଠ୍ୟରୁ ଅଣି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚଲନକ୍ଷତିର
ପାଇଁ ବାର୍ଷିକ ଏକାମ୍ବରତି ପରିବାରଙ୍କ
ପ୍ରଦେଶପୂର୍ବରୁ] ସକାଳେ ୧୦ । ହୃଦୟରେ
ଆଜିଲକ ପିତା ବକଳଗମରେ ବାଖଳବସ
ନିଆଳା ଅନୁମତିପଦ ବା ପଣ୍ଡ ବସିବାକୁ
ଥାଏ । ଏହାର ଅନୁମତି ପିତାବାଖଳରୁ
ଯଥାକ୍ଷାର ଫୁଲରସା ବଜଳିବୋଲ
କୁ ଅବାଧାର ତାରର ପାଥେୟ ଡଳାଠ ମିଶି
୧୨୦ରୁ ଟ ୧୦/ ଧର୍ମନ୍ତର ପଢ଼ିଥାଏ ।
ପରିଦ୍ୟର୍ବି ବିନାଫୁଲରେ ବାଠ, ବାନାପରବର
ଗିବ ତାହାର ବନ୍ଦୁ ଅବଧାରା ।

ଅମୁମାନକର ପାଇବୁ, ଲୁହଶର୍ମି
ଲୋକଙ୍କା ଛିଣ୍ଡିତ ପଢା ପଲସାଦେବା,
ଘୟରେ ପଢିଥିଲା ନାହେ । ମାତ୍ର ଏହି
ସମୟରେ ବଳଦଳଗୀର୍ଯ୍ୟ କର୍ମଶଳମାର-
ର କୌଣସି କୃତିତ୍ୱମ ଜ ଥିବାର
ତାମିଲଙ୍କ ଧର୍ମଧରିଦେହ ପରାମରଶେ ପ୍ରଭ-
ତିତା ବନ୍ଦନ୍ତ ଏହିକାହ ଲାହ । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ର୍ଷ ଅନ୍ତରମଧ୍ୟରେ ପଢା କରିବାର ନିୟମ
ଅନ୍ତରମଧ୍ୟରେ ଏ ଆଜର ଅନ୍ତର ପ୍ରାମଳାର୍ଥୀ
କାଳ କରି ଅନ୍ତରନିର୍ଦ୍ଦିତ ଅତିକର କରିଥ-
ିଲ ବସିଲା କିନିତ ଅନ୍ତରେ ରହିବନନ୍ତ ।
ଦେଖୁ ଦେଖୁହେଲେ-ଆନ୍ତରମାନେ ହମ୍ମ-
ତ ଦସଦୁଇପତି ଦୁର୍ଗାର କରନ୍ତ । ୧୨

କର ଦେଖି ହୃଦୟକିନ୍ତୁ ବାଧାପାଇବେ ।
ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହଁମୁହଁକୁ ଟ ।
କାହିଁଦର କୋରି ହେବ ଚାହିଁବେଲେ

ସେହି ଗ୍ରମରେ ଯେବେବର [ଏକାଦଶତାବ୍ଦୀ ପରିବାଚ] ତେବେବରଖିବ ସୁତ ବନ୍ଦିଭାଗରେ ଦାଖଲ ହେଲେ କଠିନତାବିରାମ ଅଣିବାର ଚାରିକ ଅନୁମତିପତ୍ର ବା ପଢ଼ା ପାଇବେ । ମୋଟ ୧୫୫ ଏକରର ଏକର ବା ଦୂରପର କମ ହେଲେ ପଢ଼ା କିମିଟିର ଏଥର ବିଧିପରି ଆମ୍ବମାଳିଙ୍କ ପରରେ କଞ୍ଚକରି । ବାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକାନ୍ଦବିର୍ତ୍ତ ପରିବାର ସମଦ୍ଵାପନ ବା ସମସ୍ତଖିବ କିମିଟି । ଯଦି ସମସ୍ତକ ଅବସ୍ଥା ସବାରେ ଗ୍ରାମର ଜ୍ଞାନାନ୍ତା ତେବେ ପ୍ରସାଦ ଦେବାଦିବରେ ଅନ୍ତର ବିଶ୍ୱାସିତ କିମିଟି କାହିଁ । ଏହା ଅବସ୍ଥା ମାନବାକୁ ହେବ ସେ ପ୍ରାୟ ସଦୃଶ ମରେ, ଏଥରଲେବ ଅନ୍ତର କ ଯେହି ମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସବିତା, ନିରାଶାବ୍ୟତା ଆଶ୍ରମ୍ଭ କରିଥିଲୁ ଓ ସେହି ମାନବର ବରଗପେଣା ପରମାଣୁପଦ୍ମା, ଏବଂ ସେହି ମାନେ ସାମାଜିକ ପତ୍ରଗମରେ ଜୀବିକାଳ କରିବାକୁ ପାଇବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ । ଅମ୍ବମାଳିଙ୍କ ପରିବାର ବିହିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଏହି ଗ୍ରାମନିଧିର ଦରେ କମ ହେଲେ ପଢ଼ିପାଇବା କାହିଁ କାହିଁ ବା ତାଙ୍କରିବେଲେ ମଧ୍ୟ କାହିଁ ଅମ୍ବମାଳିଙ୍କ ସମସ୍ତକ ଦଶା ଅବସ୍ଥାକଥିବ । ଯଦି ଗ୍ରାମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧର ବ୍ୟକ୍ତିମାଳାକ ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ ଝାଲାବର ଗରିବମାଳକପାଇ ହେଲେ ଅପଣାର ଓ ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମର ବଳ କିମିଟି । ସମସ୍ତର ଦୟାକୁ ତିରିଲାହାନ୍ତି ! ଯାହା ହେବ ଗେହିମାଳକ ଅଗ ଦାଖଲ କଲେ ସେମାଳକ କାହିଁକି ଅଗ ପଢ଼ା ନ ପାଇବେ । ସେହି ମାନେ [ଥିଲା ହେବନ୍ତି ବା ଦରଦୁ ହେବନ୍ତି] କ ହେଲେ ସେମାଳକପରି କିମିଟିରୁ ପାଇବାଯାପୀ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ବଳ କିମିଟି । ଅଭାବଗମରେ ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମଦାସିଙ୍କ ଧୂଆ ଅଧୂଆ ମୂଳାପରି କଲେ ଲାଗି କଣ ? ଅନୁର ବର୍ତ୍ତବିଦ ଗରିବମାଳକ ପରିବାରରେ ଯେହି ଶକ୍ତିଲା ହାତ, କଷାପରିବି ଗୋଟାର ଅଗି ତଥାର ରକ୍ଷଣାବିକ କାମ କରି କରିଯାପକ କରିଥିଲାନ୍ତି । ସେହି ମାନକର ନାହିଁ, ହୟ, କୌଳିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅଛି ସେହି ମାନେ ଏବାଦଶା [ଅଳାହାର] କରୁଣ କର କରୁ ନାହିଁ । କିମିଟିକି ! ଥିଲା କି ଥିଲାପର ।

ସାହାହେବ ବନ୍ଦିଭାଗାୟ କରୁଣାଧୀନମାଳିଙ୍କ କିମିଟିରେ ବିନାର ଲୁବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା

ଏହି ସେ ସମସ୍ତକୁ ଏକନାଦରେ ବସାର ତୁଳାର କି ମାରନ୍ତି ୧୯ ଦୟାର୍ଦ୍ଦ୍ରି ହୁବୁରେ ପ୍ରକାମାଳକ ଅବସ୍ଥାପରି କୁଣ୍ଡଳାଭର ଅପେକ୍ଷା ଧନ୍ୟବାଦ ଓ କଲ୍ପାନାରେଣୀ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୯୮୭ }   ବନ୍ଦିଭାଗ
ଶାକା }   ଶାକାମବନ ଦାସ
ଯାତା }   ଦେବପଣ୍ଡିତ ଯାତାମୁନ ।

ବି ଶା ପ ନ ।

ତଣ୍ଟ୍ରୀ ।

ବାମଣ୍ଯା ଜ୍ଞାନାଥବିହିର ପ୍ରସରେ ଦେବାମାଲ୍ୟ [ତଣ୍ଟ୍ରୀ] ଗ୍ରାମ ଶିକ୍ଷାବିହିତ ଉତ୍ତଳିନୀକରେ ମନ୍ଦାନ୍ତିତ ହୋଇଥିଲୁ ଏବାର ଦାମ ଟ ୧୩ ଅଟେ ଏ ସମସ୍ତକ ଷ୍ଟୁଟ୍ୟୁ ଖା ଅଟେ ଏବଂ ଏଥରେ ଅର୍ଗଲ ଲାଲକ କବତ ଶାପେଦାର ଫଳଶୁଳି ପ୍ରକୃତାଂ ନିୟମ ଓ ଲକାରସା ମନ୍ଦାନ୍ତିତ ପ୍ରକାଶିତ କୋରଥିଲୁ ଏହିପ୍ରକାଶିତ କମ୍ପୁଲିଶିତ ଠିକାନାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟ ହେବ ପ୍ରାବଦମାଳକୁ ଉତ୍ସମ୍ବଲ ଦେବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ଇତି ଗ ୧୯୮୭

ଗା ବାରୁ ସମସ୍ତକର ମୁଖ୍ୟାର୍ଥୀ କଟକକ ନିକଟରେ ଓ ଗା ମୋହଳ ପଢ଼ିଲାୟକ ମୋହଳାର ସମଲୟରକ କିମାପ କୋରାରେ ପ୍ରାପ୍ତବିଦ୍ୟ ।

ବାମଣ୍ଯା }   ଗା ବାରୁହଜାବକଚନ୍ଦ୍ର-
ଦେବ—ପେନ୍ଦ୍ରେଶ୍ୱର
କ । ସମଲୟର }   କରନ୍ଦାଥକର ପ୍ରସାଦ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ପ୍ରକାଶନ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପ୍ଲାନ୍ସର ଶିକ୍ଷାକାନାରେ ବିତ୍ତି ହେବିଥିଲୁ । ମଧ୍ୟରକୁ ପ୍ରାବଦମାଳକୁ ମୂଲ୍ୟ ହିତା ପରିଶ୍ରମୀ ତାକମାସିଲ ଟ ୦୨୭ ଲେଖିଏ ପରିବା ।

ପ୍ରସାଦବିଦ୍ୟ	ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦୫
ପାର୍ଶ୍ଵଦଳନ	ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦୧୭
ଶୋଭାବଜା ଶଳ	ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦୦୮

NOTICE

Required an Assistant Manager for Baisinga in Dhenkanal, Salary Rs. 80. Applicants to state their age, qualifications and past services. Applications will be received till 15th September, 1887.

PURNA CHANDRA RAI,
For Supdt. Try. Mehals.

PUBLIC WORKS DEPARTMENT,—BENGAL,
IRRIGATION.

The 19th July, 1887.

No. 246—Notification.—Notice is hereby given that the Lieutenant-Governor of Bengal proposes, under the provisions of Act II (B. C.) of 1882, to declare that clause b, section 76 of that Act shall take effect over a tract of country extending for one mile in the bed of the Mahanady river from its right bank from mouzah Biranasi to the Jobra Anicut. The erection of any new embankment or any addition to an existing embankment, or the obstruction or diversion of any water-course within the tract above defined without previous sanction of the Collector of Cuttack, in Orissa, is prohibited.

O. W. HARRISON Lieut. Col. R. E.,
Offy. Joint-Secy. to the Govt. of Bengal,
P. W. Dept.

ଓଡ଼ିଶା ମିଶନ ପ୍ରସାଦ

କଟକ ।

୧୯୮୮ ମସିହାରେ ସଂପ୍ରାପିତ ।
ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟ, ପିଣ୍ଡ, ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଉତ୍ତଳିନୀ-
ସମଗ୍ରୀ କାରଜ ପକ୍ଷାଦ ପ୍ରାପାହାସ୍ୟ
ବର୍ଷମେଟ ମାରିଲେ ମିଲର ।

ନୂତନ ସାଲିଦୀ ।

ଏହା ୧୦ ପ୍ରକାର ଦେଖିଯି ଓ ୭ ପ୍ରକାର ବିଲାଗ ମସଲିହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହା ବ୍ୟକ୍ତହାର କିମିଟିରେ ବିଲାଗ ପାରଦର୍ଶିତ ରକ୍ତବୋପ ସବୁ ଶାପୁ ନିର୍ଗତ ହୋଇଯାଏ । ପାରଦର୍ଶିତ ଶା, ଗରମା ଶା, ନାଲ ଶା, ହେବ ଓ ଲାଲ ରକ୍ତବୋପ ଶା, ଶୋଲ ଶା, କାଳ ଶା, ବାନର ପଥ, କୋଷୁ-ବାଟିଲ୍ୟ, ଅଗାମ୍ଭା, ପେଟପ୍ଲା ଶିକ୍ଷାପଦା, କାଶ, ଜୟକାର, ପ୍ରସାଦଗାତ୍ରା, କୁଣ୍ଡିଆ, ଖାତୁଦୌବାଲ୍ୟ ଏବଂ କିମିଟିର କୁଣ୍ଡଳ ରକ୍ତବୋପ ଶାପୁ ଏବଂ କିମିଟି ଅବମ ଦୂର ।

ଭାଷଧର ମାଧ୍ୟ ହୋଇଲ ଦେବରେ ତିରିଲା ଦେଖାର ବିଲାଗର ଅପାରାଧିକ ପାରଦର୍ଶିତ ନିୟମ ବୋଲିର କିମିଟିରେ

ପ୍ରାଚୀ ମନ୍ଦିର

ସାପ୍ତାହିକସନ୍ଧାଦପତ୍ରିକା ।

ପ୍ର ୧୭ ଖ

ଚ ୧୦ ଇଂ ମାତ୍ର ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାତ୍ର ୫୦୩୭ ମରିଛା । ନୀ ବୁଦ୍ଧି ହ ୨୨୯ ୧୯୯୨ ମାର୍ଚ୍ଚି ୧୯୯୫

ଅତ୍ରମ ବାଣୀକ ମୂଲ୍ୟ
ପଶ୍ଚାଦେଯ

ੴ ੴ

ପଢୁଥୁବାକର ଉତ୍ତନଧିରୀ ସମ୍ମ-
ଗୁରେ ଶାଦୀକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କହେବାକୁ କଟକ
କଲାଗର ଜାଇଗରମାନକର ସ୍ଵପ୍ନରୁ ସାବେ-
କଳୁ କଟୁ ବିଜୟ ଜଣାଇଥିଲୁ । ସେ
ଚନ୍ଦ୍ରହାର ଚନ୍ଦ୍ରକା ଜାଇପେଇନକର ଶୁଦ୍ଧିରୁ
ସେପରି ଦିଅଥବାର ଜାଣି ଶାଦୀକୁ ଏକଶ୍ରେଣୀ
ଶ୍ରେଣୀ ଦେଇ ସ୍ବାକ୍ଷରକୁ ବଦଳ କରିଛନ୍ତି ।
ଆମେମାନେ ଏଥିପାଇଁ ସ୍ଵପ୍ନରୁ ଧଳ୍ୟବାଦ
ଦେଉଥିଁ ଏକ ଜାହାଙ୍କ ମହିଳ ଝିକ୍ଷା ଦୋଷ
ରେଖା କରୁଥିଲୁ ଯେ ଭବଷିତରେ ଏପରି
କିମ୍ବା ଆଜି ଘଟକ ନାହାଣ୍ତି ତାକ ପିଇନା
ମାନେ ସାବଧାନ ଦେବେ ।

ମନୁମକ୍ଷି ଦ ତିଆଅନ୍ତର୍ଗତ ନେହିବୋଣାର
ଦେଖୁଣୀ ମୌଳିଶ ପକଳକରିମ ଏବ ଧୋ-
ଜଦାଶ ମୋହିଦମାରେ ଜଣେ ଆସାନିବ ଦିଶ
ଦେଇ ଭାବାର ଝାବ ନିଜେ ରଜିଥିବାରୁ
ପରାଧୀନିରଣ ଅପରାଧର ଅଭିଯୋଗ କାହାଙ୍କ
ନାମରେ ହୋଇଥିଲା । ମାଜିଫେଟ୍ ଭାବାକୁ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ ସାବଧନ୍ତରି ଖଲସ ଦେଲେ ମହି
ଏଥରେ ସରସାଧାରଣକର ଚାପ୍ତି କା ହେବାରୁ
କାରମ୍ପାର ଉନ୍ନେଷ୍ଟରୁ ଦୋଷ ଜଳ ସାହେବର
ଜଳଟରେ ମୋପଳ କଲେ । ମୋପଳ ପ୍ରଦଶ
କର ଉଠି ବରୁଷରେ ବୌଶି କାରଣ
ମୁଲେ ତାହା ଦେଖାଇବା ନମିତ ମୌଳିଶକ
କାନରେ ଜଳ ସାହେବ ନୋହିସ ଦେଇଅଛନ୍ତି

ଗର ନିର୍ମଳର ଭାଷା
ଖର ଓ ପ୍ରାଣୀ ଦେହଅଛି ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରାୟ ହୋଇ
ଜାହାଁ କେଲ ଯାଇଥାରେ । ମୋଧସଲରେ
ଏବଂ ପ୍ରାକରେ ସାମାଜିକ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଇ
ମାତ୍ର ଜଗତର କୁପୁର ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଶେଷତ ବେ-
ଶାବାର ପରଗମାରେ ବର୍ଷାର ଅର୍ଦ୍ଧବ ଏଥର
ହୋଇ ଅଛି ସେ ଅନେକପୁଲରେ ବେଦିଷ୍ଠ
ହୋଇଥାର ନାହିଁ । ଖର ଦେଖି ବେପାରିମା-
ନେ ଧାନ ଶୁଭଳର ଭାବ ଦୂରି କରୁ ଅଛନ୍ତି
କେବଳ ଅଭ୍ୟଳ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ
ବୋଲି ଆଶା ଦେଇଅଛି । ପୁରୀ ଅଞ୍ଚଳରେ
ସେଇର ବର୍ଷା ହୋଇଥାଇ ତହିଁରୁ ଧୂର ପରମ-
ଲହର ଆଶା ନାହିଁ । ବାସ୍ତୁବରେ ଆକାଶରଗତ
ତେଜି ମଳରେ ଉଥୁ ଦେଇଅଛି ସେ ଏବର୍ଷ
ଦିନ ପାଳକ ଦେବ ନାହିଁ ।

ନିଷ୍ପତ୍ତିଦେଶରେ ବିଲାଟକୀକାର କମଣ୍ଡି
ବିପ୍ରାର ଓ ଚହିସଙ୍ଗେ' ବସନ୍ତରେଖପଢ଼ିତ
ମୁହଁମଧ୍ୟା ଉଣା ହେଉଥିଲା । ଗତବର୍ଷ
ଦେବଳ ଭଣ୍ଟାର ଚନ୍ଦାଜିଲମକଳରେ
ଅଧିକ ମୂର୍ଖ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ଟୀକା ଦେବାବା
ଲକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟର ବୁଝିଲୁ ସେମନ୍ତ ହେବାର
ଜଣାଯାଏ । ନାଗପୁର ଓରିବା ଏବଂ ଜଳଳ
ପୁର ଜିଲ୍ଲାବସିଦ୍ଧର ବିଲାଟକୀକାପଢ଼ି
ଆପରି ଦେଖାଯାଇଥିଲା ମାତ୍ର କମଣ୍ଡ ଉଣା
ହୋଇ ଥିଲା । ଗତଜାଗମଧ୍ୟରେ ରେତା

ଖୋଲ ଏ ଟୀକାର ବିଶେଷ ବିଶେଷ୍ଠ ସ୍ଥବାର
ଦେଖାଯାଇ ଅଛି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏଲକାର
ଜନିଦାତ୍ୟାମାନଙ୍କରେ ଟଳା ଅଛବିରୁ ଟୀକା
ଦେବାର କନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇ ନାହିଁ । ସମ୍ମନ-
ସୁର କିଞ୍ଚାରେ ତାଙ୍କୁରକ୍ଷ ତଥାରଖରେ
ବିଶେଷ ହୃଦୀ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ମାତ୍ର ସେଠା
ଡେହୁଟୀ ବିଶ୍ଵାର ଟୀକା ଦେବା କାର୍ଯ୍ୟର
ଗୋଟିଏ ନୃତ୍ୟ ଭିପାୟ ଶ୍ରୀରାଜର ଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ଦରସା ହୁଅଇ ଏଣିକି ଦିଲକାର୍ଯ୍ୟ
ଦେବ ।

କେବେ ଦଳ ହେଲୁ ସମ୍ମାରକ ପ୍ରକାଶ କରି
ଥିଲେ କି କାଉସୁରର ଜନିବାର ବାରୁ ଗୋ
କଳବନ୍ଧୁ ଗୟ ବାବୁ ରାଖାନାଥ ଗୟ ଓ
ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ ରଞ୍ଜିତ ଅନୁଗ୍ରହରେ ନବଦ୍ଵାରା
ବାଦକୁ ଟ ୫୦୦୯ ଲା ବାଳ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏଥାଙ୍କ ନବଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛନ୍ତି କି
“ସମ୍ମାରକ ଏବେ ଦୂଃଖିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି
କାହିଁ କି ? କହିଲେବ ତତ୍ତ୍ଵ ବାଳରୁ ଟ ୧୦ ଲା
ବାଦ ଦେଇ ବାବୁ ସଂତୁଷ୍ଟରୀ ସବ୍ଦଗୋଟିକି
ଆପିପରେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ପିତ୍ରଜ ଦେଇ ଆସନ୍ତା” ।
ଏଥରୁ କି ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ ଟ ୫୦୦ ଲା
ମୁଲରେ କେବଳ ଟ ୨୦ ଲା ସତ୍ୟ ଅଟ୍ଟଇ
ଏବଂ ତାହା ଜିଥରିଖିତ ବାବୁମାନଙ୍କ ଅନୁ
ଗ୍ରେଧରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ? ନବଦ୍ଵାରା
ଠାରେ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ସେପରି ସହାଯତା

ବହୁରେ ଥେପର ଦେବା କିମନ ନୁହଇ ।
 ଅଥବା ଡେଣାର ବୌଶିଷ ସବାଦପତ୍ର ଦାଳ
 ପାଇବାର କଥାରେ ରଧାଲାଥ କାହୁଡ଼ର
 ନାମ ପଡ଼ିବା ଗୋଟିଏପ୍ରଥା ହୋଇଥିଲୁ କାରଣ
 ସ୍ଵାଭାବକୁ ବମ୍ବୁଧୁପ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେଳେ
 ଛାହାଙ୍କ ନାମ ଛାଠିଥିଲ ।

କଳିତୀର୍ଥ ଅରମ୍ଭ କୋଣ୍ଠାବେଳାଲ
ସମସ୍ତ ପିତୃବାର ବଥାଧୁଲ । ଉରସାଳରୁ
ଦିନ୍ତି ଗାରଖରେ ଦିନିଥିବ ମାତ୍ର ସେବାଟେ
କିୟିଛିଲୁପେ ପଥକଳ ଗମନାଗମନ ବିଷୟରେ
ବୌଣସି ବନୋବିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ବି କା ଏବଂ
ହୋଇଥାଲେ କିଟକାର ବିଜୁ ଜଣାଯାଇ କାହିଁ ।
ବାଲେଖର ସବାଦବାହୁବାରୁ କେବଳ ଏହିକି
ଜଣାଯାଏ ଯେ ହୋଇଲିର ବିମାନଙ୍କର
ଜଣେ ଏକଥା ସେଠାକୁ ଅବିଅଛନ୍ତି । ଏ
ନଗରରେ କେନ୍ଦ୍ରର ଶ୍ରୀମାତାରଗେଣନ
ବିମାନଙ୍କ ଏକଥା ରତ୍ନୋମବାର ଧେଣୁର
ଦିପ୍ତି ଅଛନ୍ତି କି ଯେଉଁମାନେ କୋଣ୍ଠା
ବେଳାଲ ପାଟ କଲିକତା ଯିବେ ରସମାନେ
ପାହାଙ୍କ ବୋଟରେ ମଙ୍ଗଳବାର ବାରରେ
ଯାଏପାରିବେ । ମାତ୍ର କି ନୟମରେ କେଉଁପ୍ରାନ୍ତ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବର ଜାହାଜ ଯିବ ହିଁ ପ୍ରକାଶ
କାହିଁ । ଧାରାବିଧି ବିଜ୍ଞାନ ହିଁ ପ୍ରକାଶ
ଦୋଷ ନ ଥିବାରୁ ଲେବେ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀରଚ୍ଚିତ
ଆରୁ କହାନ୍ତି । ଏଣେପୂଜା ସମୟରେ ସେହି
ବାଟେ କଲିକତା ଯିବାକୁ ଅନେକେ ରହିବ
ଅଛନ୍ତି । ନୟମରୂପେ ଏବାଟେ ଜାହାଜ
ଯିବାର ଶାସ୍ତ୍ର ବନୋବିଷ୍ଟ ହେଲେ କଢ଼ି ପୁଅର
ବିଷୟ କେବଳ

ଧ୍ୟାନବିହାରେ ପାଠକଳୁ କି ଶାନ୍ତି
ମିଥେସ୍ ସ୍ଵିତ୍ ମୋହଦୟାର ଅଧୀନସ୍ତ୍ର ବାହିକା
କିନ୍ତୁ ଯାଇଁ ବାର୍ଷିକ ଶାନ୍ତିମାଳକୁ ସୁରଖ୍ୟାର
ଦେବା ଉପରେ କେତ୍ରପିଲା ମଞ୍ଜଳିନବାର
କିମ୍ବା ସମାଜେହ ପହର ସର୍ବ ହୋଇଥିଲା ।
ନଗରବାସୀ ଦୂରବେଶୀୟ ଏବଂ ଦେଶୀୟ
ଅନେକ ଦୃକ୍ଷେତ୍ରକ ଉପରୁ ଥିଲେ । ଶାନ୍ତି
ମିଥେସ୍ ଜ୍ଞାନବିକ ମହେତ୍ୟ ସୁରଖ୍ୟାର ବାହି-
ଥିଲେ ଏବଂ ସୁରଖ୍ୟାର ନଗର ପିତାଧିକ ଥିଲା ।
ନିଯମିତ ସୁରଖ୍ୟାର ଛଡା ବାଲେଇର ମନ୍ତ୍ର-
ପ୍ରେସ୍ ସାବେଦ ବାହିମାଳକୁ ନିଆଇ ଶାନ୍ତିବା
ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଏବଂ ଯେଉଁ ପାଇବାର ପାଇବା

ବିଲେଇବର୍ଗ ବିଲରୁପେ ଶିଖିଥିଲେ : ଜୀମତି
ଯୋଗକ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଇଟିଲା ପୁରସ୍କାର
ଦେଲେ । ଅଗାମିବର୍ଷ ସେହି ବିଲକା ସିଲ୍‌
ଲରେ ପ୍ରଥମ ଦେବ ବାର ସବ ଲାୟକୁ
ବାହ୍ୟରୁ ରହୁ ପୁରସ୍କାର ଏକ ମଧ୍ୟ ଦୃଢ଼ିତତା
କ୍ଷାରେ ଯେଉଁ କାଳକାରତାରୁକୁ ଦେବ ହାତାର
କୁମାର ସହେଦ୍ଧକାଥ ଦେ ରୌଧିମେତ୍ତଳ
ପ୍ରଦାନ କରିବେ କୋଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ିତ
ଦିଯୁଗଳ । ସାଧାରଣ ଶିଖାପ୍ରତି ବାଲେରର
ବାସକର ଏଥର ଭୂଷାବ ଦାନର ଭୂବାଦରଣ
କମାଗର ଦେଖିଆଏ ଅମ୍ବେମାନେ କଢ଼ ଆଚା-
ନିବ କୋଣାରକ ।

ଆଗତ ଦୂର୍ଗାପୁଞ୍ଜାର ସନ୍ଧାନରେ ଠିକ୍ ହେଉଛି
ସମୟରେ ପଡ଼ିବି ଏ ବିଷୟରେ ବଳଦେଶର
ପରାଣିକ ପାଣ୍ଡମାଳକରେ ଲୋକ୍ୟତାକ ଦୟକାରୀ
ବଙ୍ଗବାସିକ ପ୍ରସ୍ତାବ ମତେ କୃତ୍ୟ ଅନୋକନ
ଜଗାଥିଲୁ ଏବଂ ବଳଦେଶର ଦେହୁ, ପ୍ରଧାନ-
ଲେବ ଏଥରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେବାର
ସ୍ଵର୍ଗ ବଳେକର ଅଧିକ ମହାନବୋଧାଧ୍ୟ
ଶାସ୍ତ୍ର ମନୋର୍ଧଵରୁ ଲୋକରୁ ବାହୀର ପ୍ରଧାନ
କେନ୍ଦ୍ରିୟ ପଣ୍ଡିତ ଚାପୁଦେବପାତ୍ର ଜୟପୁର
ବଳେକର ଅଧିକ ପ୍ରେସ୍ ଦରଦାର ଆହୀ ଏମ,
ଏ, ବାହୀର କେନ୍ଦ୍ରିୟକ ଲୋକରୁ କରୁଥିବାକୁ
ମହାବୟୁମାଳକ ନିବଟକୁ ପଥ ଲେବିଅଛନ୍ତି
ଏହି ବଙ୍ଗ ଓ ଉତ୍ତରପଦମର ପ୍ରଧାନ କେନ୍ଦ୍ର-
ବିର୍ଦ୍ଦିମାଳକୁ ଏବନ୍ଦକରି ଏ ବିଷୟରେ ମାମାଧା
ନିମ୍ନ ଯହିବାନ୍ ଅଛନ୍ତି । ଏବା ସଜ୍ଜପୁଞ୍ଜ
କାହାର ହଳକର ପ୍ରମୁଖମ୍ଭେ କାରକ୍ରମ କିମ୍ପୁ
କବାପ ଲୋକରୁ ପଣ୍ଡିତର ଶୁଦ୍ଧତା ଉତ୍ସବେ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରଇ । ଯହାରେ ପଣ୍ଡିତର ଗରନ୍ତା
ବିଶ୍ୱାସ ଦେବ ପହଞ୍ଚିଲ ଉତ୍ସବ କରିବା ଛାତି ।
ଦରଶା ଦୂର୍ଗା ଏହାକୁବି କେନ୍ଦ୍ରିୟ ବଦ୍ୟାର
ଦିଲକ ଦେବ । ଶ୍ରୀପାତ୍ର ପ୍ରଧାନ କେନ୍ଦ୍ରିୟର
କାହାର ପାନ୍ଦୁଲିଙ୍ଗ ଚାମ ବଜାରେ
ପରେ ପକାଯା ନ ସୁଧାପର ତଥା ଯାଇଥିଲୁ ।
ଏ ଏ ବିଷୟରେ ମନୋର୍ଧଵର ଜଣେ
ଯୋଗ୍ୟ ଦ୍ୱାରି ଅଛନ୍ତି ଯେବେ ବଳଦେଶରେ
ସନ୍ଧାନଦେବ ଦେବେ ସାମନ୍ତ ସାମାଧ୍ୟକୁ ବେଠା-
କୁ ଯିବାବାରିଙ୍ଗ ଅମେମାଳକ ଅଳ୍ପରେଥା
ଦିଅନ୍ତି ।

ଦେବକରୀ କଲେଜରେ ଟେଲେଗ୍ଯୁଡ଼ି

ପ୍ରାଣୀୟଦ୍ୱାରି ଖଣ୍ଡା ଅଛି । ସେ ସମସ୍ତ ବିଭିନ୍ନ
ବିଭିନ୍ନ ଅଧିକାର ଅଧିକାର ପୂର୍ବେ ଶିଖାଇନିଟିର ଥିଲା
ସମ୍ମର୍ତ୍ତମ କହିବା କୋଠିଲ ଦାତାକୁ ଯାଇଥିଲା ।
ଗୋଟିଏ ବୁଦ୍ଧି ସକାଳେ ଏବର୍ଷ ଜ ୫୨ ଜାରୀ
ପ୍ରାର୍ଥି ଥିଲେ ମାତ୍ର ବୋର୍ଡ ବସିବା ପୂର୍ବରୁ
ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ସାବେକ ଏକଜଗନ୍ନ ତାହା
ଦେବାରୁ ଅଛି କେବେଳଙ୍ଗ ଶୁଣି କହୁର
ସୁଲବ୍ୟର ନିମିତ୍ତ ଅବେଳାଳ ବରମଳେ
ବୋର୍ଡର ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନରେ ଏପ୍ରସର
ଭାଷ୍ୟତ ଦେବାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେବ
ଶୁଣିର ଦାନା ପ୍ରତି ଦିଲ୍ଲିର ନ କର ପୂର୍ବ
ବିଜ୍ଞାପନ ହେବ ରଖିଲେ । ଏ ଦିଲ୍ଲିରିର
ଶୁଣିମାନର ବଢ଼ି ଅସମ୍ଭାସ କାର ହୋଇ
ଅଛି ଏବି ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଣୀୟଦ୍ୱାରି ସକାଳେ
ଏକବିଶ୍ଵରୁ ଅଧିକ ପ୍ରାର୍ଥି ଦେଲେ ତାହା କିମ୍ବା
ଗ୍ରାମକାର ଯୋଗ୍ୟ ଏ ବିଷୟରେ କିଛି ନିଷ୍ଠିତ
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନ ଦେବାରୁ ସେମାନର ଅସମ୍ଭାସକ
ଅମେରାନେ ଅକାରଣ କୋଣ ନ ପାଇଁ ।
ବିଶେଷରୀ ପ୍ରାର୍ଥିକ ମୟରେ ଏକକଣ ଦୃଢ଼ାଣୀ
ଶୁଣ ଅଛୁ ସେ ସେ ଦୂରରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତ୍ୟେବ
ବରବାଠାରୁ ଦିଲା ଦେଇଲେବେ ପଢ଼ି ଆସୁଥିଲା ।
ଏବର୍ଷ ପ୍ରକେପିବା ପାପ କର କରେଇବେ
ପଡ଼ିବାକୁ ଲାଗା କଲ ମାତ୍ର ପୂର୍ବ ପଦ ଦିଲା
ଦେଇଲେବେ ସବ୍ରା ଗାହାକୁ କଲେଇଲେ ଛାପୁ
ଲାଗ ଲାହୁ । ଏରାହ ପଢ଼ କାହ ଅକିମ୍ବର
ହୋଇଥିଲ ସନ୍ଦର୍ଭ ଲାହୁ । ଓ ଅମେରାନେ
ଆପାକରୁକି ବୋର୍ଡ ଏହା ପ୍ରତି ଦିଲା
ଦେଇକରେ ପଡ଼ିବାର ସୁହିଖା କର ଦେବେ ।
ପ୍ରଥମରୁ ସେ ଦିଲା ଦେଇଲେବେ ପଢ଼ି ଆସୁଥି
ଆଏ ତାକୁ ନବୀନ ବରବା କୌଣସିମଣେ
ଭୁତିକ ଦେଇ ଲାହୁ । କରି ସରବାନ କାହ
ଦେଇଲେବେ ପଡ଼ାଇଗା ବିର୍ତ୍ତ କରେଅଛି ।

ପୂର୍ବବାହି କରଇବନୀରୁ ଧରାଇବାର
ସମ୍ବଦ ପାଠକମାଳରୁ ଉପାଯିତା । ସେ ସେମନ୍ତ
କୌଣସିରେ ଧରାଇଲେ ଶୁଣୁଛି ବବରଥ
ମଧ୍ୟବନ୍ଧମାଳକରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ।
ସେ ଆଖ୍ୟାତଦେଶର ଉତ୍ତରନ ଜଗନ୍ନାଥରେ
କରଇବନୀରେ ଥିଲେ । ବେଠାରେ ଲାଙ୍ଘନି
କିର ଉପରେ ବୈକ୍ଷିତିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ । ପାରିଯା
ଦେଶର ସାବ ମୋହାରିଲକ୍ଷ୍ୟରୁ ବବରମାଳ
ଦୋଷପ୍ରକଟେ । ଯୃକ୍ତ ଅଭ୍ୟାସ ପାଇବାର
ବାହାର କିମ୍ବା ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ ଅପରାଧ-

ଶାସ୍ତ୍ରର ଅବସ୍ଥା ବେଷ୍ଟିତେଖକୁ ଜଣାଇଥିଲେ
ନମାମ ଭା ୧୯ ର ଖରେ ସେ ପନ୍ଦାୟୁକ୍ତ କରି-
ଗାର ପ୍ରିଯ କରି କେତେକ ବନ୍ଦୁ ପହି ଆପଣା-
ସ୍ଵାମୀରେ ଆଗରୁଥ ଲେଖି ଉପି ଗଲେ ଯେ
ତାହାର ପଳାଇବା କରିବୁ ପଢିଦିଲ ଖଣ୍ଡ-
ଲେଖାଏ ତାହାର ସ୍ଵାମୀରୁ ଚିଠି ବେଷ୍ଟିତେଖକୁ
ନିବଟିକୁ ଅସ୍ଥିବାରୁ ଭା ୨୦ ରଖି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତାହାଙ୍କର କରୁମନ୍ଦ ସନ୍ଦେହ ହୋଇ ନ ଥିଲା
ସେହିଲ ସନ୍ଦେହ ହେବାରୁ ସେ ଅନୁଭାଳ
କରି ଜାଣିଲେ ଯେ ଯୁଦ୍ଧକ ପଳାଇ ଥିଲୁଛି ।
ଭାଙ୍ଗୁ ସେ ତାର ଯୋଗେ ବାକାସ୍ତାନକୁ ସମ୍ପଦ
ପଠାଇଲେ ମାତ୍ର କରୁବ ଯୁଦ୍ଧକ ସେଇ ବାଟେ
ପଳାଇଲେ ସେ ବାଟର ତାର କାଟିଦେଇ-
ଥିଲେ ସୁତରଂ ସେହିକୁ ସମାଦ ଯାଇପାଉଳ
ନାହିଁ କି ତାହାଙ୍କ ଧରିବର କିଗାପୁ ହୋଇ
ପାଇଲା ନାହିଁ । ଏହିକୁଥେ ସେ ନିର୍ବିପୁରେ
ବୁଝିଯାଇ ଅଧିକାରସ୍ତ ବଜାରକୁ ପଳାଇ ଥିଲୁଛି
ଓ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଜଣେ ସବଦାର
କେଟେବିଜନ ଅନୁର ଥିଲୁଛି । ଅଥବା
ରହମାନଙ୍କ ଲଂଘନ ସାହାଯ୍ୟରେ ବାବୁଲ-
ର ଅମାର ହୋଇଥିଲୁଛି ମାତ୍ର ଆଫାରମାଳେ
ସେଇଅଲିଙ୍କର ଜେଣ୍ପୁଣି ଥୀଲୁବଖାନ
ଲୋହିଟିଲ କନିଷ୍ଠାସ୍ତ ଯାଇବଖାନକୁ ପାଇଲେ
ଅବଦୁର ଖାଲକ ଅଧିକାରୀ ସ୍ଥିତାର କରିବେ
ନାହିଁ । ପୁଲୁବଖାନକୁ ଲଂଘନ କନୀ କରି
ଥିଲୁଛି । କିନ୍ତୁ ଯାଇବଖାନ ଧରି ନ ଥିଲେ
କିମ୍ବା ଗୋପୋଗର ସମ୍ପଦା ।

କେତେବେଳେ ରାତ୍ରିଧୂର ତେଜିନୟସୁଖରେ
ପ୍ରକାଶ ଦୋଷଥିଲେ କି ଶାସ୍ତ୍ର ବିମସ୍ତାଦେବ
ବୋର୍ଡରେ ମେମର ଥିବା ସମୟରେ ବୋର୍ଡ
ଏବଂ ଉଚ୍ଛଵ ଅଧୀନସ୍ତ କଚେଶମାନଙ୍କର
ଅମଲଙ୍କିତ ଉତ୍ତରା କରିବା କାରଣ ସ୍ଥାନୀୟ
ଜଗତ୍ପରମେଷ୍ଟରଠାରୁ ଅବେଳା ପାଇଥିଲେ ।
କହୁଥୁବୁ ସେ ଏ ବିଷୟରେ ଆପଣାର
ମନୁଷ୍ୟ କେତେ ଜାଗିଯାଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ରେବନ୍ଧୁ-
ମାନୁକବ ମୋ କଟକିବାହେବ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବୋର୍ଡରୁ ଫେରି ଥେବ ଲାହାନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ କାହିଁ ।
ରେବନ୍ଧୁବୋର୍ଡରେ କଚେଶରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ-
ଥିବା କୌଣସି ଅମଲ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ତେଜି-
ନୟସକୁ ଦେଇଥିବାର ସନ୍ଦେହ କରି ଏହିଙ୍କାଂ
ସେକେତୁଥା ବକଳଣ୍ଟ ସାହେବ ଏହି ମର୍ମରେ

ଏକ ଆଜ୍ଞା କାହାର ଅଛନ୍ତି, କିମେହୁଁ ବ୍ୟକ୍ତି
ସମାଦି ଅଥବା ଜଗ ଦୂରମାସ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି
ସମାଦି କୌଣସି ସମାଦିପତ୍ରକୁ ଦେଇଥିବ
ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଧରାନ ପଢ଼ିବ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରତିଶକ୍ତିବାର ଶୀଘ୍ର କରେଣ୍ଟ ନଳ ଦେବା
କୌଣସି) ପକ୍ଷରେ ଅଥ କରେଣ୍ଟ ଦେବା
ଏବଂ ବିଶେଷ କାରଣରୁ ଦିଲେଅଥେ କାହା-
ରିବ ହୁଠାଇ ଦେବା ବିଷୟକ ନିୟମମାଳକ ପ୍ରକିଳ
ରହିବ ଏ ଆଜ୍ଞାଟ ଦେମନ୍ତ ନିଷ୍ଠର ଅଟଇ
ପାଠକମାଳେ ବିବେଚନା କରିବେ । ଅଟେ
ଅପରାଧଟି ପ୍ରକାଶରୂପେ ଘଟିଥିଲେ ଗୁରୁତର
ବୋଲି ଜଣାଯାଇ କାହି । ପୁଣି ଜଣେ କେହି
କାହା କଥିଥିବ ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କରି ଶାଖାକ
ଲେବକୁ ଏତେ କଷ୍ଟ ଦେବା ଦେମନ୍ତ
ଅବିଗ୍ରହ କାହା କହିବାର ନୁହଇ । ବାଜାଧାନାର
ହାତିମ ଓ ପ୍ରଧାନ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ନିୟମ ମୋଧ-
ସରି ସକାଶେ ନହିର ଅଟଇ । ଫେବେ
ବାଜାଧାନାରେ ଏବଂ ମନ୍ଦିରମାର ସଙ୍କୋଚ
କରେଣ୍ଟର ଅମଲମାନକର ଏଥର ଦଶା ଦେଲ
ଦେବେ ମୋଧସରି ଅମଲମାନକର ଦୂଃଖ
କାହାକୁ ବୋଲିଯିବ ଓ କିବ ଅବା ଶୁଣିବ ?
ବାସ୍ତବରେ ଏଥର ପ୍ରକାଶର କରିବା ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଧାକର ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛି ।

ପୁଣସ୍ତୁ ଶକ୍ତିବାଦୀ ସନ୍ମାନକର୍ମରକ୍ଷଣୀ-
ସଙ୍ଗର ବନ୍ଦମାତ୍ର ତା ୨୮ ତାରିଖରେ ଯେଉଁ
ଅଧିବେଳନ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ତଳାକିରଣ
ଦିବସମାକ କର୍ତ୍ତାରିତ ହେଲା । ସଥା ।

୧୯—ହିନ୍ଦୁମାଳଙ୍କୁ ବିଷବାଦ-
ରେ ଯୋଗ୍ୟ ଲାହଁ । ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ
ପ୍ରାଣୟ କଢ଼ିଥିବାକେ ଏ ବିଷୟରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସହବାନ୍ ହେଲ ଲାହାନ୍ ଏବଂ ବିଷକର
ଭଗବତର୍କିପ୍ରଦାତୀମ ସର୍ବର ମତ ଅବ୍ୟୁ
ଜଣାୟାଇ ଲାହଁ ।

୨ୟ—ମନ୍ଦିରମଧ୍ୟରେ ଶୈଳ ନିବାରଣ
ଓ ଲୋକଙ୍କ ଗମଳାଗମନର ସୁକୃତୀ ନିମିତ୍ତ
ଆଲୋକ ଦେବାର କିହାନ୍ତି ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ
ଅଛି । ମନ୍ଦିରର ବର୍ଣ୍ଣପତ୍ରମନାଥର ଏ ବିଷୟ
ରେ ଶୀଘ୍ର ମନୋଯୋଗୀ ଦେବାର ଉପରି ।

ପେଷ ନିର୍ଭାରଣାଟ ଉତ୍ତମ ଅଟଳ ଦେ
ପଥରେ ଅମୃତାକଳା କିଛି ବକ୍ତ୍ଵାବ୍ୟ ଲାହିଁ
ମାତ୍ର ପ୍ରଥମ ନିର୍ଭାରଣାଟ ଅମୃତାକଳା ମନ୍ଦିର
ଆସି ଲାହିଁ । ଉକ୍ତାବ୍ୟ ବଜା ଓ ଉତ୍ତର-ପଦ୍ମି

ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କୁ ଆମଦାନା ହୃଥଳ ଏବଂ
ତହିଁରେ ତବି ନିରିଥ୍ୱବାର ସ୍ଵନ୍ଦେହକର ବୋଷ
ହୃଥଳ ସତ୍ତା ସେ ଯିଅର ବ୍ୟବଦାର ବନ୍ଦକର୍ତ୍ତା
ବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲାଣ୍ଟି । ମାତ୍ର ସତ୍ତା ଲାଗନ୍ତି
ସେ ଜତବର୍ଷ ଏ ବିଷୟରେ ଅନୋନନ୍ଦ ହୋଇ
ଗୋଟିଏ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅଇନ ପ୍ରତ୍ୟକିତ ହୋଇଥିଲା
ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵବାର ଅନେକ ପରିମାଣରେ ନିଶାଦିଆର
ବାରବାର ବନ ହୋଇଥିଲା । ତିକଟିଆ ମାତ୍ର
ସେ ମନ ଏପରି ବୋଲିଯାଇ କି ପାରେ କରୁଥିଲା
ବିଶୁଦ୍ଧିଆ ହଳରେ ଆମଦାନା ଓ ବାରବାର
ହେବାର ଅନେକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦେଖା ପରିଥିଲା ।
ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହଳଦିଆ ଏକାବେଳକେ ବନ କରିଲେ
ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସାୟ ବିଶେଷ ସକ୍ଷାତ୍ତ୍ଵ ହେବ ଏବଂ
ତହିଁରେ ଉକ୍ତ ଦୁଇ ଦୂର୍ମଳ୍ୟ ଓ ଲୋକଙ୍କର
କଷ୍ଟହେବା ଭାବା ଭାବା ଉକ୍ତ ପାଇଁ ଫଳ ହେବ ନାହିଁ ।
ଅଛେବ ଏକାବେଳକେ ହଳଦିଆ ନିଷେଧ
କର ଯେଉଁ ହଳଦିଆ ପୁଣ୍ୟ ଅମଦାନା
ହେଇଥିଲା ନୂହିଲ ଥରନାନ୍ତିଶାରେ ତହିଁର
ପୁଣ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ନିଶାଦିଆ ହେଲେ
ତହିଁର ମହାଜନଙ୍କୁ ଦଶ୍ରରେ ପୁଣ୍ୟବାର
ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଭାବିତ । ନିଶାଦିଆପ୍ରତି କଣେ
ଦୁଷ୍ଟୀ ରହିଲେ ତାହା ଆମଦାନା ହେବ ନାହିଁ ।
ଏ ବିଷୟରେ ମିଳିବିପିଲ କରିପାରୁ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ
ରହିଥିମାନଙ୍କର ସହ ରହିଲେ ଯଥେଷ୍ଟ
ହେବ । ତାହା କି କର ଭଲନ୍ଦ ସବୁ ହଳଦିଆ
ନିଷେଧ କରିବା ଭଲ ନୂହିଲ । ଏଥରେ ଜୀବ
ଅପେକ୍ଷା କର ଅଧିକ ଅର ସେବେ ନିଶାଦିଆ
ମାଠିଯୁ ଓ କୁଞ୍ଚାରେ ମହାଜନମାଙ୍କ ଆମଦାନା
କରିବେ କେବେ ଉପରଲିଖିତ ନିଯମବ୍ରାତା
ବି ଫଳ ହେବ ?

ବଡ଼ଦେଉଳର ମୋକଷଦିମା ।

ଏ ମୋକଦମ୍ବ ରଥାହେନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଜୋଷେଖ ମହାଶୂଳିଙ୍କ ପର୍ବତ ଯେଉଁ ଅଧିକ-
ମାନ ଦୋଷଥିଲ ପାଠକମାଳଙ୍କ ଜଣାଅଛୁ ।
ତହଁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ଆପଣି ଏହି ଥିଲାକ
ନାବାଲଙ୍ଗ ମୁକୁନଦିବକ ମହାଶୂଳଙ୍କ ମନ୍ଦରର
ଛର ଅର୍ଧଶ ଦୟାବାହିପ୍ରୟାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ
ପଡ଼ରେ ଯେତର ଲେଖାଥିଲ ତହଁରୁ ଏପରି
ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରା ଦେଇଥିଲ ଯେମ୍ବୁ ତ ଜୋଷେଖ-
ଶକ୍ତିର ମନ୍ଦରଥିର୍ବରେ ବୌରସି ଅଧି-
କାର ଲ ଥିଲ କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଜ୍ଜାକୁ
ନୁହନ ଅଧିକାର ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା । ଏଥିପାଇଁ

ମହାରାଜୀ ଅପଣି ବରୁଥିଲେ । ଆମ୍ବେମାନେ
ଆଜିଦରହିର ଅବସତ୍ତାଦେଲୁଁ ସେ କଥାଯିବାକୁ
ଶେଟଙ୍କଟ ସର ଫୁଲିବାର୍ଟ ଦେଲୁ ଗବର୍ଣ୍�ମେଷ-
କିର ସେପରିଲାବ କି ଥିବାର ବନ୍ଧୁକର
ମହାରାଜା ମୂଳଦେବ ପୂର୍ବେ ଯେପର ଅଧ-
ିକାର ଚଳାଇ ଅସୁଖିଲେ ସେହିପର ସେ ଓ
ଭାବାକର ଉତ୍ତରାଧିକାରମାନେ ଅଧିକାର
ହେବେବୋଲି ବୃକ୍ଷାଳିତର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ରାଜାନାମାରେ ଯେପର ଜୀବାରେ ଛାଇ ଭାବ
ପ୍ରକାଶ ଦେବ ଭାବା ବ୍ୟବହାର କରିବାନିମିତ୍ତ
ଅଦେଶ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି । ମାନ୍ଦବର ଶେଟଙ୍କ-
ଟଙ୍କର ଏହି ଅଦେଶରେ ମହାରାଜୀ ଓ ଉତ୍ତର-
ାଧିକାରମାନେ ସମ୍ମାନ ଦେବେ ସନ୍ଦେହ ଜାହିଁ
ଓ ରାଜାରମ୍ଭକାରୀ ପ୍ରଧାନ ଅପଣି ଏହିରୂପେ
ନିଷ୍ଠି ହୋଇଗଲାରୁ ମୋକଦମା ରଧା
କରିବାରେ ଅଭି ବିନ୍ଦୁ ହିଥା ଲାହିଁ । ବୋଧ
ଦ୍ୱାରା ଏହିମାସରେ ରାଜାନାମ ଦାଖଲ
ହୋଇପାରିଲା ମାତ୍ର କେତେମୁଣ୍ଡିଏ ଅନୁସ-
ଙ୍ଗିବ ବିଷୟ ନିଷ୍ଠି ଅଧେଶାରେ ବନ୍ଧୁକାଳ
ଦିଲମ ଦେବ । ସେ କଷୟମନଙ୍କରେ ଯୋଗିଏ
ପ୍ରଧାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦରର ଜାୟ-
ନିଷାଦସମ୍ମୋଦ୍ୟ ଯୁମାବଳୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟତ୍ବ
ଏଶିକାର ମହାଲର ପ୍ରକାଳ ଖରଗରୁଙ୍କ
କରିବାର ଅଧିକାର । ନୟମାବଳୀର ତଠୀ
ମହାରାଜୀ ପ୍ରସ୍ତରକର ପଠାଇବେ ଓ ଗବର୍ଣ୍଩ି-
ମେଷ ଭାବା ମଞ୍ଜୁର ଦିଲେ ବିଶାଳମା ସଙ୍ଗେ
ଅଦାଳତରେ ଦାଖଲଦେବ ସେ ସେହି
ନୟମାବଳୀମଟେ ମନ୍ଦରର କାର୍ଯ୍ୟ କିବାବ
ଦେବ । ଏହିଯୁମାବଳୀ କରିବାକରିମିତ୍ତ ଦେବ
ଏମନ୍ତ ଗବର୍ଣ୍଩ିମେଷକର ଉଦେଶ୍ୟ ନୁହିଲ
ମହାରାଜା ମୂଳଦେବଙ୍କ ଜାବାଲଗୀ ସମୟ-
ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବା ପ୍ରକଳ ରହିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଓ
ନେଇରମଧ୍ୟରେ ଯାଦିଛର ଭାବା ଓ ସୁଧାଧାର
ସଥୋତିତ କଥାକ ଦିଲେ ଗବର୍ଣ୍଩ିମେଷ ପକୁଞ୍ଜ
ଦେବେ । ଖରଗରୁକିବିଷୟରେ ମହାରାଜ-
ାର ଅପଣି ଏହିବ ସେ ଅଧିକାର ଭାବରୁ
ଦୟା କି ଲାଲେ ସେବା ଚଳାଇବାର ବଢ଼
ଦୟା ଦେବ ଭାବର ଯେବେବେଳେ ସେବାର
ଝର୍ଣନିମିତ୍ତ ମହାଲ ଖାତା ହୋଇଥିଲା ଦେବେ-
ବେଳେ ଦୂର୍ଧାତ ସମ୍ମା ଥିଲ ଓ ସେହି ମୂଲ୍ୟ-
ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେତେକାବା ପ୍ରଯୋଜନ ତେବେଳ
ଟଙ୍କାର ମହାଲ ଦୟାପରିଷଳ । କର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ
ପ୍ରକାଶକ୍ରି ମୂଲ୍ୟ ଅନେକ ଦୂରିଦୋଷ କରି

ତହୁପାଇଁ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ଅଧିକା ପୂନି ଦେଇ କ
ପାରନ୍ତି ସୁଚରଂ ଖକଣା ଦୃଷ୍ଟି କରିବା ଅଳ୍ପ
ଛପ ଯୁ ନାହିଁ । ମହାରାଜୀଙ୍କର ଏ ଅପରି
ନିଜାନ୍ତ ସ୍ଵକ୍ଷେପକର ବହୁରେ ସନ୍ଦେହ ଲାଞ୍ଚ
ଓ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଏଥର ବିଶ୍ୱର କରିବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରେବନ୍ଦୁ କୋର୍ଟର୍ସହାୟ ଏ
ପ୍ରସ୍ତୁତର ବିନ୍ଦୁଳ୍ୟ ବିବରଣ ଲେଖି ଧାରା
ବାକୁ ଅବେଶ ଦେଇଅଛି । ଅବେଶ
ଧାରାକମକେ ଦେଖିବେ ଯେ ଖୋରେଖା-
ମହାରାଜୀଙ୍କ କୌଣସିମତେ କଞ୍ଚି ଦେବା କିମ୍
ଭାବର ଅସଂନ୍ଧ୍ୟାଷ ଜାଗବରିବା ଗବର୍ଣ୍�ମେ-
ନ୍ଦର ଉଦେଶ୍ୟ ଲୁହ କେବଳ ଯାହିକ
ରଙ୍ଗା ଓ ସୁଧାନମେନ୍ତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟ ବିଷ୍ଟ-
ହୋଇ ଏହି ଦୁଃଖଜନକ ମୋକଦମାରେ
ପ୍ରଦତ୍ତ ଦୋଷଥିଲେ । ଧରା ହେଠଳଟ ମାଳ୍ୟ-
ବର ଟାମସନ ସାବେବ କାର୍ଯ୍ୟହାୟ ସେ-
ଉଦେଶ୍ୟରୁ ବକ୍ତତ ଯାଇଥିଲେ ମାଳ୍ୟବର
ବେଳୀ ବାହାରର ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖେ-
ଗେଥମହାରାଜୀ ଓ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟର ସହିତ
ସମସ୍ତ ହିନ୍ଦୁମହାଦୟର ବରସ ଧଳ୍ୟବାଦର
ପାତ୍ର କେବେ ବଜା ଅନନ୍ଦର ବିଷ୍ଟ ଅଟକ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଏଠାରେ ଏଠାର ଏକ କନ୍ଦଳକ ଉଠିଲା ଯେ ଆସମାକ
ଏ ବୁଝିବା କଲେବାର ହେଉଥା ସାହେବ ଏହାରେ
ବାହାର ହେବେ କୁ ଏସୁତ କଷ୍ଟଧାରେବ ହଜାରେ
ବସନ୍ତ ଫେରୁଣ୍ଡି ସରର ବନ୍ଦଳବ ହେବେ ।

ଏ ହରର ଅଭୟାସକ ଓ କାନ୍ତିକାଳରେ ଶୁଦ୍ଧିତ
ପଦ୍ଧତିରେ ଯୋଗ ହେଲା ।

ବେଳେ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
ବେଳେ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

ପ୍ରମାଣ ନୁହେବ କୁଟୁମ୍ବ କରିବାକୁ ।
ଅମ୍ବାରଙ୍ଗ ମିଳିଯାଦେବ ପୂର୍ବଦର୍ଶକ ଦେବାମା
ପାତ୍ର କରିବାକୁ ।

ପ୍ରମାଣ ଦେଖିବାକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ

କରୁଣା କରୁଣା କରୁଣା କରୁଣା କରୁଣା କରୁଣା କରୁଣା କରୁଣା

କଣେ ସମ୍ବନ୍ଧରୀତା ଲେଖିଥିଲୁଛି ଯଥା—
ଏହାର୍ ଉଚ୍ଛଵାରଳା ମହାସମ୍ବେଦକେ ସମ୍ପଦ

କରୁଥିଲେ । କ୍ରିସ୍ତ ଏ ପଦେବନାମକୁ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ
ଏହି ସହିତ କାହାର କଳୋତ୍ସବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହାଯାଇଲା

ଅକ୍ଷମାର୍ଦ୍ଦ ଅଛେବ ଶ୍ରୀହୃଦୟ କନ୍ଦମହିମତ ପଦ
ଯେଉଁ ଓ ଆଜିର ହୁଏ, କୋଣଟି ତେଣୀଏ ପଦ
ସେଇର ଅପ୍ରକାଶ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଅମେଳନ ଉପର
ଦକ୍ଷାରହେବୁସ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁଣ୍ୟକାଳ ଗାନ୍ଧିଜି
ଅନ୍ତରେତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାବର ତେଣୀଏ ପଦପ୍ରତିଷ୍ଠାତା
ଆଜ୍ଞା ଦେଖି ଦେଖାଇଲୁ ଗଲା ଏ ଧରିବାର ବେଳୁଡ଼ିରୁ

ଅସମାନକର ହୁଣ୍ଡପ୍ରାୟ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ସାହେବଙ୍କର ଲିଖେ
କୁବର ଗାନ୍ଧ ମେତ୍ରେ ଦ୍ୱାବନମାନକରୁ କାଳୀ କେମାନ୍ତିଶୀ
ଦୁଃସମ୍ଭବ ଦାନ ତାବଠାର କଲୁ କର କେଇ ମେକାନ୍-
ମାନକୁ ଏ ବିଦେଶୀରୁ କରିଥିଲା । ଗୋକାନମାନେ ଶାଟେ-
ବକ କହଇରେ ମୁହାର କରିଥାଏ ମୁଦରହମାନେ ପରିଚୟ
ଦାସରେ ମେଦିନୀ ଦଢ଼ିଥିଲା । ଦମ୍ଭରଲେ ଦେବବନ୍ଦିତ
ନିଷିଦ୍ଧ ପାଦକାଳି ।

କଣେ ଦକ୍ଷିଣ ପାହାଳୁ ତବରତ ହେଲୁ ସେ କଥା ଯାଏ
ସାଧ ରାଜ ଶାଶ୍ଵତ କର ନୁହେ ।

ଲେଖକ ଗାନ୍ଧୀ

ବନ୍ଦଗୁଡ଼େଇର ମାଳିକଙ୍କ ଲେଖନୀଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା
କର ପୁ ହେତୁ କଥ କଠିମ ସ ତା ୧୫ ଦିନରେ ଦାଖ
ଚାଲିବୁ କେଇବାଟେ ଘନନ ବର୍ଷକେ ।

ଅମ୍ବାରଙ୍ଗ ଏବନ୍ତିଂ କଲେକଟର ହେଉ ଦେଖିବା
ପରେ ହେବାର ଏବନ୍ତିଂପରିପରା କରିବାର ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ପାରେସରଟାରେ ହରିଆଧିକୁ ନାହିଁ ଶାରୀ
ଯାଏଇ ହୋତା ବଲେବୁର ଉଚ୍ଛବ ମାତ୍ରଦର୍ଶ ପଦରେ ଅଳିବ
ହୋଇଥାଏ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମାତ୍ରକର ପ୍ରେସ୍ ମାତ୍ରକର
ଦୃଢ଼ର ମନ୍ଦିର ହେବାର ଶାରୀର ହୋଇଥାଏଇ

ମୁଁ ସିଂହାକାରର ଛରେ ଦଳେଟିରେବ ଲାଗୁ କରିଯାଇଲା
ହେଉଥ ମୁଁକୁ ସବାବ ତତ୍ତ୍ଵରୁ ହୃଦୟ ସବୁଠ ପାଇଲାମା
ବରାହରୁତୁମାନଙ୍କରେ ପାଠବଳ । ବସନ୍ତର ବାବ କଲାଙ୍କ
ହର ସବୁଠ ଧର୍ମର ଠ ଉଚ୍ଛବାରେ ଦୀପର କରିଲା
ଏହ ପ୍ରଦ୍ଵଦ୍ଵାରା ଦଳାରେ ଫରେବ ପାରଦର୍ଶିତା କଲାଙ୍କ
ଦରେ । ମୁଁକୁ କରିଯାଇ ଏହଙ୍କର ବସନ୍ତ ରାତି
ଦୋଷଥିବ ।

ପ୍ରକାଶନରେ ଯୋଗଦାନ ମନ୍ତ୍ରସମ୍ମାନ ଦେଖିଲୁଗାରେ
କୁଟୁ ବାଟୁ ବାହୁଡ଼ି ମୁଣ୍ଡଗୀ ଅବସଥାର ପ୍ରଦେଶ କିମ୍ବା
ଦିନକ ଦିନକାରୀର କଜନୀ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଉପରେ
ଏ ୨୦୦୯ ବ୍ୟା ଅନ୍ତର୍ଗତ ପଣ୍ଡିତ ହୋଇଥାଏଇ ।
ଦିନାର ଦିନର ଏହି କଣୋକିଲାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ବାହୁଡ଼ିର ସଂକଳନ ଏହି ଅବଳ ଅଧିକାରୀଙ୍କ
ଏଇ କିମ୍ବା ଏହି ସାଧାରଣ ପ୍ରାଚୀକରନ ଏବଂ ଅଧିକାରୀ
ଦେବତା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମୁଦ୍ରାରେ ଲାଗୁ କାହାକୁ କରିଲୁଗାରେ
ଦିନକୁ ଲାଗିଲେ ଦିନ କିମ୍ବା ଏହି କିମ୍ବା ଆହଁ ।
ପ୍ରେସରେ ଏହିହି ପଣ୍ଡିତ ଯାଇ କିମ୍ବା ଆଧିକାରୀ କୁ
ହେଲେ ମାତ୍ର ଦୂରଦେଶ କିମ୍ବା ପ୍ରାଚୀକରନ ପରି
ବଳକ ଦେଇ ଅଧିକାରୀ । ଦେବତା ପ୍ରାଚୀକରନ କରିଲୁଗାରେ
ପ୍ରାଚୀ ଦେଇ ପଳାଇ କରିଲେ ଏ ପୃଷ୍ଠାକୁରିଲା ଯାଇଲୁ
କିମ୍ବା ଏହି କାହାର କରିଲୁଗାରେ । କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏଇ କିମ୍ବା
ଆହଁ କିମ୍ବା ଏହିମେହେ ଏହି କେମ୍ବୁକାଣ ଆହଁ ।

କେବେ ଦେଖିଲୁଏଇଲୁ ମାତ୍ରାରୀ କରିବା ପାଇଁ
ଯେହି କଥାପଥା ଏ ଦେଇଲେ କହିବା
ତାମ ପ୍ରଥମମେବ ଦାରୁଳାହାରେ ପ୍ରକଟ ଦେଇଲୁ
ତାମର କେବେ ଆଜ୍ୟ ପ୍ରକଟ ଦେଇଲୁ ଦେଇଲୁ
ପ୍ରକଟ ଦେଇଲୁ ସବୁଦେଇଲୁରେ ୧୦ ବିଶ୍ଵା
ଦେଇଲୁର ମାତ୍ରିକ ଏଇ ଦେଇଲୁର ୨୦ ବିଶ୍ଵା
ଦେଇଲୁର ଅର୍ଥର ଏ ଦେଇଲୁର ବୃଦ୍ଧିକାର ଏଇ ଦେଇଲୁ
ଦେଇଲୁର ଉଦ୍ଦାର ଦେଇଲୁ ଦେଇଲୁର । ଏ ଦେଇଲୁର
ଆହା ହେଉଲେ ଏଇ ଦେଇଲୁ ସୁଧା କୁଠା ।
ଏହାକାରରମାନୀ କାହା କୁଠିବିଷ୍ଟଗୀତ କାହାକୁ
ଦେଇଲୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦେଇଲୁ ମାରତାରୁ । ଦେଇଲୁ
ଦେଇଲୁ ଦେଇଲୁ ।

କୁରୁକୁରା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଗତମାସ ତା ୨୫ ଦିନର
ପାଇସଥାଦବୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ସେହିମାସ ତା ୨୦ ଦିନରେ
ତାଙ୍କ ଦୂର ଅନ୍ତର୍ଭାବର ଲଭ୍ୟ ଶାରୀପକ୍ଷ ମହେତ୍ସ୍ୱକ
ମୁକ୍ତରେ କୃତ୍ସମେ ରଙ୍ଗକରଣକୁ ଦେବ ପ୍ରକଳ୍ପରେ
ପାଇନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷ ସାଜାଇଛି ।

କୁରୁତେବ୍ରା ଅଧିକ ପଦାର୍ଥର ପରିମାଣକରୁ ସେଠାରେ
ପଦାର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରାଏଇ ଏବଂ ରହିଥିବାର କଣା-
ହେ । କଲ୍ପନାଟାରେ ଉତ୍ସମ୍ପରି କେଟାହୋଇ
କରିବଳେ ଚୋଇଥିବାର ବିଧି ଦୃଷ୍ଟି । ଏଥରେ ଜଣେ
କରାଏଇ ହୁଏ, କିମ୍ବା ଅଛି ଏବଂ କିମ୍ବା ଏ କନ୍ଦି-
କୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିବାକୁ । ଲଂଘନକ ପରି ଜଣେ ଆକର୍ଷଣ
ପଢ଼ାଯଥିଛି । ଏହିତା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକାରେ ପ୍ରତ୍ୟେ କରାଏଇ
ମଧ୍ୟ ଏବଂ ରହିଥିବାର ମନାକୟଠାରେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ମର-
ମନୀର ଦେଖାଯାଇଥାରେ ଥିଲୁ ପରିଦିଷ୍ଟ ।

ଅସ୍ତରୀୟ ପ୍ରଦେଶରେ ଏ ସ୍ଵାକ୍ଷରରେ ଯେଉଁ ହାତମାଳା
ପାଦା ପାଦାଥିଲା ତାହା ଅଗବ ରଖୁଳର ଅଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ
ପଦମର୍ଦ୍ଦୁ-ଶ୍ରୀକିମ୍ବା କଳିତମାଳା ତା ୨ ଦିନର ତାରକାଣବା
ଦୂର ପ୍ରକାଶ ସେ ଏହିଥାରେ ଜଳ ଅଗଞ୍ଜମାଳା ତା ୩ ଦିନ
ଧରେ ଯେଉଁ ସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା ଏ ସବୁ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦିଧ
କାହିଁ ପାର୍ଶ୍ଵମାନେର କମଳା ମୁହଁରେ କଳିତମାଳା
ତା ୪ ଏହି ପଢ଼ରେ ମୁମ୍ବଳ ଉଚ୍ଚ ନରକି ନରିଥିଲା । କଳିନ
ପାଦାଥିଲା କଳିନାଥରେ ସେ ଗୋଟିଏ ବଲେ ମୁଖ ସରଗ
ଅଧିକ ପରି କଳିତହେବ ନାହିଁ । ଏହି ଅଧିକର ସେବେ କରୁ
ଅତ୍ୟନ୍ତ କରିବି କହିଲୁ ଅଦ୍ଵିତୀୟ କ୍ଷେତ୍ରମେକେହିଦେ
ଦିନେ ।

ଏହି ପ୍ରସିଦ୍ଧତଥେ ମାଲିକୁଟଙ୍କ ଅବାଳ
ଯାଇର ଏକ ସଙ୍ଗୀର ମୋଦିମାର ଦୟାର ଦେଇଥିବ
ଯେତେ ହାତକୋଟର ଏହଟଙ୍କ ଦେଇନ୍ତାର ରଖିବାରେ
ଦେବୀ ଜଳଲବନାର ଦ୍ୟାଜୀ ବିଷ୍ଣୁରେଇ
ମର୍ମାର ସାହେବର ମେମର ସବେ ପାଏବେ ତୁ ବିଶ୍ଵାସାର
ଦେବୀ ଅବସ୍ଥରେ ପାହାର ଦୟାର ଦେଇଥିବ । ପଦିପ୍ରଦ
ମେନ ଅବସର ତୋପ ସ୍ଥାବନର ଦେଇର ଡକରେ
ରସ ପାହେବ ତାକ ପ୍ରଦେଶର ଦେଖାର କିମନ ପ୍ରଦେଶ
ପାହେବ କିମନ କରାନ୍ତିର ପାହା ସମ୍ମ ମନ୍ଦିରରେ ଦେବୀ
ଦୟାରେ । କଥାଟଙ୍କେ ସମ୍ମାନ ଅ ୨ ର ରସ ପାହେବ
ନାହିଁ ମେମରଙ୍କ ମହିମା କିମନ୍ଦେ ଅଥର ଅ ୩
ଦେଖିଲାମିରେ । ଅ ୫ ର ମେମର ଘରେ ଓ ଥେ
ମେମର ତା ମଧ୍ୟରେ ।—ଧ୍ୟେ ରସ ସାହେବ ।

ତା ନାମ ତା ୧୧ ଦିନରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରଦେସ୍ତରେ
ଦୃଶ୍ୟରେ ପାହେବମାର ଉଦ୍‌ଦ ଅପ କହନ୍ତି କୋମାର ଅଳ୍ପ
ମଧ୍ୟେ ବୁଝିପଢ଼ିଲାମକ ପାହାରରେ ଦେବତାର ଥା
ପାହାର ସମ୍ମାନ ମିଳିଲା ।

ପାତମାସ ଦା ୨୦ ଦିନ ବୁଦ୍ଧିରେ ସର ଚିନେମସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କାହିଁ ଦିଲେ ଯେ ଶାଶ୍ଵତ ଭୂରସ୍ତ୍ରହତ ମିଶରବଜନ୍ୟନକେ
ପାତମାସ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେବାକ ଅନ୍ୟବିନ୍ଦୁ କରୁଛ ।

ପଦ୍ମପରେଣ୍ୟପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ହୃଦୟାଳେ--ଆପଣଙ୍କ ଲିଖିବ ବିଷୟ-
ରେ ଏଥେବୁ ଦେବାରାହି । ଅଧିକ ପ୍ରମାଣହାର
ପ୍ରାଚୀନକୁ ଦିଇଲୁବାର ପ୍ରସ୍ତୋଜକ ନାହିଁ ।
ଫୁଲ ବଣ୍ଣବଳୟ ଦିଲା ପ୍ରମାଣର ସତ୍ୟପରିଚୟ
ପ୍ରତିବର୍ଣ୍ଣାନ କାହାରେ ।

ମାଧ୍ୟବଚନ୍ଦ୍ରକର— ଏ ନଗରବସି ହିନ୍ଦୁମା-
କେ ଗବ୍ରୁମେଘରେ ଆବେଦନ କରିଥିବାସ୍ତଵେ
ଆପଣଙ୍କର ପୃଥିବୀରକ୍ଷାସ୍ତ କରିବାର କମେଳ
ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ ପ୍ରାୟୁକ୍ତିର
ବିଷୟରେ ପଣ୍ଡିତମାଳକୁ ମର ଲେବା ଅବଶ୍ୟକ ।

ପେରିଷପ୍ତ ।

ପଡ଼ିପ୍ରେରକ ମହାନତ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବୁ-
ମାଳେ ଦାୟୀ କୋହୁ' ।

ମାନ୍ୟବର ଶାଳ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ ଉତ୍ସବପଦ୍ଧତି—
ସମ୍ମାଦିକ ମହାଶୟତ୍ରମୀପେଷ୍ଟ ।—
ମହାଶୟ,

କେତେବେଳୁ ନବସଂବାଦରେ ସମସ୍ତାର
ବ୍ୟାକରଣର ଜୀବୁ ସମାଲୋଚନା ଲିଖିଥିବାର
ଦେଖି ଅମ୍ବେମାଙ୍କେ ଜହାଁର ଉଦେଶ୍ୟ କାହିଁ
ପାରଥିଲୁଁ ଏବଂ ଧାରିକା ମେ ସେହିପରି ଅନୁ-
ମାଳ କରିଥିଲୁଁ । କେତେବେଳୁ ପୂର୍ବେ ନବ-
ଦାତ ବାହୁ ଦ୍ୱାରାବାନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ୩
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରହକାରଙ୍କ ବୌଣସେ ପ୍ରସ୍ତୁତକର
ସମାଲୋଚନା କରୁଥିଲେ, ସେ ସମୟରେ ମହି
ଅମ୍ବେମାଙ୍କେ ମନେ କରିଥିଲୁଁ “ ନବସଂବାଦା
ବ୍ୟାକରଣକାରୀ ନାରୀ କହି ଭଲାଭବା ଉଦେ-
ଶ୍ୟରେ ଏପରି କରିଥିଲୁଁ ” । ବାପ୍ତିକାଳ
ଆମ ମାଳଙ୍କର ଅନୁମାଳ ସବୁ ଅମ୍ବଳକ ନାହିଁ

ବ୍ୟକ୍ତ ଅମେରିକାକେ ସୁନ୍ଦର ଯେ, ସେହି ଦିନ
ସବ୍ୟାର ବ୍ୟାକରଣ, ଶୈଖିପରିମାଣ ଓ କବି
ଭାଲୁସମ ପ୍ରତିବି କେତେବେଳେ ସୁମୁକ ସ୍ଵଲ୍ପରେ
ଚଳାଇବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ କରି
ବାର ଦେଖ୍ନ୍ତା କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ସେହି ସବ୍ ସୁମୁକ
ମୁଦ୍ରାଙ୍କଣ ଓ ଲଳିତବାଜକୁ କଞ୍ଚାଳ କରିବି
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସୁମୁକାଳୟ (Boo
Agency.) ଖୋଲିବା ନିମିତ୍ତ ଗ୍ରାମୀ
ବାମଗ୍ରାମପଦକୁ ବାହାସ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି

ବୌଣସି” ହତ୍ଯାକାନ୍ତିରୁ “ମଧୁବା
ବଜ ଉଲଲେବ । କଟକରେ ବୈଦେଶୀତି
କୁଳେବ ଅଛନ୍ତି । ମଧୁବାଦୁକ ହେଉଥିବୁ ତେ
ମାନଙ୍କ ବହୁ ସୁଲଭେ ଚଳି ଲ ପାରିବା
ସେମାନେ ମଧୁବାଦୁକୁ କଟକରୁ ତତ ଦେବା
ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲାନ୍ତି । ସଦିତ ଅମୃତାନଙ୍ଗ
କିଆଏ ଅଛି ଯେ, କମିଟିବାବୀ ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତୁ
ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥାଏ, ତଥାତ ସେହି ହା
ଲେବକିମାର ଏ କଥା ପୁଣି ପ୍ରଜାଯନ୍ମ

ଦେଉଥିଲୁ ଯେ, କେବଳ ମଧୁଭାବୁ ଛାଇ କଲେ
ଦୌର୍ଯ୍ୟକିମ୍ବେ ଯେ କୋଣସି ପୁସ୍ତକ ପ୍ରଚଳନ
ହୋଇ ପାଇବ ବା ଉଠିଦିବ । ଯେବେ ଏହି
କଥାଟି ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ନବଜୀବା
ଯାୟ ବ୍ୟାକ୍ତି କବଳ ବେମାନଙ୍କର ସରମଣିଷ
ମଧୁଭାବୁଙ୍କ ଯୋଗେ ଦଳାକେବେ ଘୋଷି
ହେବେ । ସବାଦପଦ୍ଧତି ଓ ଗ୍ରହିକାରମାନେ
ସାବଧାକ !!!

— 6 —

ଏହା ଅବଶ୍ୟ ସୁଲପିମାଳିକୁ ଦୂର କରିବା ଦିନୁ ଦରେ ସେଇ
ମାରେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡି ଅବେଦନ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
ସମସ୍ତେ ପୃଷ୍ଠାଗ୍ରେଣା ସ୍ଵର୍ଗରେ ଦୂରେ ! ମଧ୍ୟବାହୀନେ
ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କର ଏହି ସୂର୍ଯ୍ୟା ଅପରି (ସର୍ବର ଆସାନବି
ପୁଜନ୍ତି) ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଯାଇ ଉଚ୍ଚା ଯେବେ ଆଜି କିନ୍ତୁ
ତାହାକୁ ସପଥରେ କରିବାର ନାହିଁ ତେବେ ସେମାନେ
କଥାପାର ଅଟିଛି । ସମ୍ମାନକ

୫୩୧

ବହୁକଳ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ଦେଶହାତଜଳକ ସବ୍-
ସାରବନ୍ଧାବଲଶ ଜଣେ ଅପାହର ହସ୍ତଗତ
ହୋଇ ମିଥ୍ୟାପବାଦରେ ଦୂଷିତ ଦେବାର
ଦେଖି ଆମ୍ବେମାନେ ଦୁଃଖର ସହିତ ଜଣାଉଥିବୁ
ଯେ ଅପଣ ନିମ୍ନଲିଖିତ କେତେବେ ପଞ୍ଚକୁ
ଆପଣଙ୍କ ଜଗଦ୍ଦ୍ଵାରା ପଢ଼ିବାର କିମ୍ବାଗରେ
ଅଛି କି ତିରବାଧିକ କରିବାରେ ।

୨୭ ସଞ୍ଚେତକ ନବସମ୍ବାଦ ପରିଚା ଦେଖିଲୁ
ଯେ ଏହି ଜଳ ପଣ୍ଡିତ ଶାରମାଳକଙ୍କର ଉତ୍ତାଗୁ-
ର୍ଧକର ସମ୍ବାଧକାରଗରେ ଆଶାର
ବିଦ୍ୟାଲୁଚୂପ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଦୂର ବାହାର
ବର ଲେଖି ଥିଲାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆମେମାଜେ ତାଙ୍କ
ଲେଖାରୁ ଜାଣିଲୁ ଯେ ପ୍ରାୟ ସେ କୌଣସି
ବ୍ୟାକରଣର ଦୃକ୍ୟାବ କରିନାହାନ୍ତି, ମଧ୍ୟ
ମାଳ୍ୟବର ଲେଖିବାଦେବ ମହାଶୟା ଯେବେ
ପ୍ରଥମେ ସମ୍ବୂଦ୍ଧବ୍ୟାକରଣ ଭାଙ୍ଗି ଉଛଳବିଷା-
ବ୍ୟାକରଣ କରି ହକ୍କ ଭାଷାକୁ ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରଭାନ
ବରଥିଲେ ସେହିଦଳଠାରୁ ସେ ବ୍ୟାକରଣ
ଏବଂ ମାଳ୍ୟବର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଲେହାରମଣମିଳି
ବଜଳାବ୍ୟାକରଣର ଅବର୍ଦ୍ଦରେ ଆଜପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କେବେକ ଖଣ୍ଡ ଉଛଳବିଷାକରଣ ହୋଇଗଲାଏ,
ସେ ସବୁ ସକା ଏ କଳକର ପାଠ କରିନାହାନ୍ତି
ବାରଣ ସେ ଥିବୋ ଲେଖିଥିଲାନ୍ତି ଯେ
“ବ୍ୟାକରଣ ଶିଖା କଲେ ଲେବେ ଭାଷାଶିଖା
କରନ୍ତି ମାତ୍ର ଭାଲୁ ବ୍ୟାକରଣର ଭାଷା ଅଭ୍ୟନ୍ତ
କରିର୍ଯ୍ୟ ଓ ବ୍ୟାକରଣ ଅସଙ୍ଗର” ମାତ୍ର

କେତ୍ରିତାରେ ଭାଷା ବିବର୍ଯ୍ୟ ଦାବୀ ଠାଏସବା
ଦେଖାଇ ନାହାନ୍ତି, ଅମ୍ବେମାନେ ଥବି ପାନ୍ତି
ଧାତ କର ଦେଖିଲୁ ଯେ ସବୁବର ଅଳ୍ପକୁ
ବୋଲିଲ ଶବ୍ଦ ଏବଂ ପ୍ରକଟ ଦ୍ଵାରକାଶରେ
ଦରଚନ ହୋଇଥିଲା, ପ୍ରକ୍ରିବର୍ତ୍ତି ଗ୍ରହର ବିଜ୍ଞା-
ପନରେ ଲେଖିଅଛିନ୍ତି ଯେ “ପ୍ରକ୍ରି ସରଳ
କରିବାକୁ ମୁଁ ଅନେକ ଯତ୍ନ କରିଥିଲି” ଭାବା
ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାକରଣଶାସ୍ତ୍ର ଯେପରି କଠିନ
ଭାବା ସରଳ ନ କରି କଠିନ କରି ଲେଖିଥିଲେ
ବାନକମାନଙ୍କର ସ୍ଵକୋଣ ହୁଅନ୍ତା ଲାହି ଆଜି
ପ୍ରକ୍ରିବର ସେହିପରେ ଲେଖିଅଛିନ୍ତି ଯେ
“ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକ୍ରି କଃ କଃ ଶ୍ରୀମୁଢ଼ ବ୍ୟାକାଥବାଦୀଙ୍କ
ହାର ଅନେକାଂଶ୍ଚ ସମୋଧନ ଦେଇଥିଲା” ;
ଆମ୍ବ ଜାଣିବାରେ ଦ୍ଵାରା ବାହୁଙ୍କ ଘର ଦ୍ଵାରକାଶ-
ଶାରିଜିବ୍ୟକ୍ତି କରିଲ ଏବାର ଅନେକ ପ୍ରମାଣ
ଅଛି । ଆଜିକୁ ପ୍ରାୟ ଦଶ ବର୍ଷ ହେଲ ଦ୍ଵାରା
ବ୍ୟାକରଣ ବିଜ୍ଞାବିଗ୍ରହରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା
ଏହି, ଓ ମଧ୍ୟ ଦ୍ଵାରକାଶର ଭାବାନ୍ଧାରିର
ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମୁଢ଼ ପ୍ରକାର ବିକାଶକିପ୍ରଦ୍ଵାରା
ଦ୍ଵୀଲଗର୍ଭାବାରେ ବିଲାପକ ଥିଲେବେଳେ ସେମାନେ
ଠାଏସବା ଭାଷାର ବର୍ତ୍ତନ୍ତର ବା ବ୍ୟାକରଣର
ଅଶ୍ଵିତର ଦେଖାଇ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଅର୍ଥବବ
ଆମ୍ବ ଜାଣିବାରେ ସମାଲୋଚକ ମହାଶୟଦର
ଏପରି ଲେଖିବା ଦ୍ଵାରକାଶାକରିଜାର ପର-
ଗ୍ରହିତ ଅଟେ । “ସଥା ନ ସନ୍ଧଯତେ ଯୋ
କରିଲୁ ବହୁବୀଂ କରୁସନ କୁର୍ମାରୁ ବରିଳୁ
ପ୍ରମାଣୀୟ । ସମ୍ମାର୍ଥ ଧରି ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ
“ତୁ ସବରୀଯୁ ଓ ଉବରୀଯୁ ଅଭିରପନେ ଯଜ୍ଞ
ହୋଇଥାରେ” “ ଯଥା ବାହୁବୀଂ ଏଠିରେ
ମନ୍ଦାର ଓ ଅବରୀଯୁ” ମହାବୟୁ ! ଏଥକୁ
ଆମ୍ବ ପରିବର୍ତ୍ତନ୍ତରୁ ସବରୀଯୁ ପଦବୀରୂପ ତା
ପ୍ରୟେଃାର ଦରିଅବରୀଯୁ ଏହି ଲେଖିଲେ କହିଲା
ସାତୁଶବାର୍ତ୍ତରୁ ସବରବରୀଯୁ ବର୍ତ୍ତକୁ ବୁଝାଇବା
ଅବରୀଯୁ ବା ସୁରବର୍ତ୍ତକୁ ବୁଝାଇବା । ହୃଦୟ
ବ୍ୟାକରଣରେ ଏହି ନ ହେ ଦ୍ଵାରକାଶ
ଅମ୍ବକୁ ପଦ ଅଟେ, ଅର୍ଥ ଶୁଣ ଓ ସ୍ଵାଧୀନୀ
କରି ପାତର ଧାବକାର ବ୍ୟାକରଣ ଏବା ଟାଙ୍କ
କାର ବ୍ୟାକରଣ ବିଅଥିବାନ୍ତି । ଏହିପରି ଅମନ୍ତର
କହିଲେ ମନ୍ଦୁଷ୍ଟବା ବିଷ୍ଣୁକ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିବେ
ମନ୍ଦୁଷ୍ଟବା ଦ୍ଵାରକାଶ କି ଧର୍ମ ଧର୍ମବିଦୁ ବିଷ୍ଣୁରେ
ଅର୍ଥବବ ଅଧେ କହିଲୁ ଏ କଥାଟି ସମାରେ
ବିବର ସମ୍ବାଦକଲିଗାର ପାରିଯ ଦେଇଲା

ଅରୁ ଲେଖିଥାଇଲା “ହରଣ୍ୟଂ ବିନ୍ଦୁତଂ କିମ୍
ଇବାବ ପୁଲରେ ଶ, ଜ, ମ, ଏମାଙ୍କ ଉଚ୍ଚ
କ୍ଷେତ୍ରେ ସୁନ୍ଦର ଦେଲେ ବିହର” “ଆର ସବର-
ସୃରେ ଢାବାରେ ଲେଖାଥାଇ ରେ ଅବଗୀଯୁ
ସକାର ପଦର ଅବ୍ୟରେ ଥିଲେ ସକାର ଆର
ପଦ ମଧ୍ୟ କିମା ପେଷରେ ଥିଲେ ସୃବାର
ପଡ଼ାଯାଏ । ସଥା ସମ୍ମାନ୍ୟାକ୍ଷେତ୍ର ମାହ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିଶେଷ ଉଚ୍ଚବିଷୟରେ ଅବଶୀଘ୍ର ସକର
ପଡ଼ାଯାଏ ଅରଏବ ଢାବା ଠକ୍ ଦେଲୁ କାହିଁ”
ଏଥରୁ ଗୁରୁବାର ଲେଖିଥାଇଲା ରେ ଅମ୍ବେ
ସଂମୂଳ ବିଧାବରଣର ଅବର୍ଥରେ ଏମୁହଁ କରି-
ଅଛୁଁ ଏଥା ଠକ୍ କାରଣ ଅମ୍ବେ ଠେଣ୍ଟିଲୁଁ
ଯେ ସଂକଷିପ୍ରମାର ବିଧାବରଣର ଅନ୍ତରକ ସୂଚ
ଏଥରେ ଅନୁବାଦ ହୋଇ ରହିଅଛି, ଏବଂ
ଛିନ୍ତି ହର ସ୍ଵର୍ଗ ସଂମୂଳରେ ଠକ୍ ଏହିପର
ଅଛି, ତେବେ ଯେ ଉତ୍ସାହବିଶ୍ଵର ବିଜୟବା
ଦେଇଥାଇ କରିବ ଏହି ଯେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ସାର ବିଧାବରଣର କର୍ତ୍ତା ପ୍ରଥମ ଗୁରୁବାରମ୍ବନ
କର ଲେଖିଥାଇଲା ଯେ “ଇତଃ ପ୍ରଭାତ ବାହ୍-
ଲ୍ୟାହ ସୂତ୍ରାଳ୍ଲକୁଂ ତ ସୃଦ୍ଧିବିହି । ପ୍ରଭାତସ୍ତ
କରୁଣ୍ୟ କରସାରୁ ତଥେ କୁରିଲୁ । ଅପୂର୍ବାଧ୍ୟ
ବିଧାକଳ କରୁଣକଂ ସାମ କରୁବିଧିଂ” ଇତଃ ପ୍ରଭାତ
ଗୁରୁବାରମ୍ବୁ ଧେଷ ପରମନ୍ତମ ସୂର୍ଯ୍ୟବିକର
ବୌଧେଷ ପ୍ରାକରେ ପ୍ରଦୂରେ କୁରିବି ପରିପରି
କୁରିବି ବିଭାବକଳ ଅର କୁରିବି ଶୁଭରେ
ଯାହା କରୁ ହୋଇ କାହିଁ ଯାହାର ବିଧାକ କର
ଉତ୍ସାହବିଶ୍ଵ ସମକ୍ଷାଧ କରି କେହାବୁ ହେବ ।
ସାରମ୍ବନ ପ୍ରଭାତ ବିଧାବରଣର ଘେଷରେ
ଲେଖା ଅଛି “କୁରିବି ପ୍ରଭାତଃ କୁରିବି ଗୁରୁରିଃ
କୁରିବି ଗ୍ରାମ କୁରିବନିଦିବ । ଦିନଧିର୍ବିଧାକଂ
ବିହୁଥା ସମୀର ଗୁରୁରିଧିଂ ବାହୁଲକଂ କରନ୍ତୁ” ।
ସମାଜାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାତ ଦେଖିବାରମାନେ ବାହୁଲକ
ନ୍ୟାୟ ସ୍ଥାବାର କରିବିଲେ ତଜ୍ଜ ତଜ୍ଜାବନ୍ଦ୍ୟା
କାହିଁ । ବାରଗ ଗ୍ରାମ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭୁଲ୍ୟ ଦୂରକ
ବିଧାବରଣରେ ଯାହାର ଦେବତାକ ମାତ୍ର କରୁମ
କେବାଅଛି, ଅରୁ ଏବଂ ସଂମୂଳରେ ସୁଭା ଅବଳକ
ଦ୍ୱାରାବରଣ ସ୍ଵର୍ଗ ସଙ୍କେ ତକପାରେ କାହିଁ ।
ଗ୍ରାମ ବିଧାବରଣର ବିଧା ବି କରୁବା ମଧ୍ୟ
ପ୍ରଭାତକର୍ତ୍ତା ଗୁରୁ ଘେଷରେ ବାହୁଲକ ନ୍ୟାୟର
କଷୟ ଲେଖିଥାଇଲା ଅର ମଧ୍ୟ ସଂଯୋଗ
କରୁଗଲା, ଅଯୋଜନ, ପ୍ରଯୋଜନ, ଏଥାବିନ
ସମସ୍ତେ ସଂମୂଳପଦ ଅର ଅମ୍ବେ ଏ ଦେବମେ
ଦେବମାନେ ସଂପଦ ପରି ଘେମାନେ ମଧ୍ୟ

ସଂସ୍କୃତ ଜୀବାରଗ କର ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଦେବ
ଅମେ ବାବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଣ୍ଡିତଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଭବ
କରଥିଲୁ ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଂସ୍କୃତ କହିଲେ କିନ୍ତୁ
ସ୍ଵର୍ଗ ଲୟାନ୍ଧୁମାନ୍ଦ୍ୟରେ ଏବର ସ୍ନାନରେ “ସ୍ଵ”
ଜୀବାରଗଦେବ, ଆହ ପ୍ରଦ୍ରବ୍ୟକର୍ତ୍ତର ଯେବେ
ଶୂନ୍ୟାନ୍ତି ଉଚ୍ଚ ହରଗ କି ହୋଇଥାନ୍ତା
ତେବେ ଦୋଷ କୋଳିଯାନ୍ତା । ପୁଣି ସମା-
ଲେଖକ ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ “ଏ ହୁଏଗୋଟି
ସ୍ଵର୍ଗ ଅବଗ୍ୟକରା ଲାହୁ” ଲାହାର ଉତ୍ତର
କୁଣ୍ଡଳାର ଯେତେବେଳେ ସଂସ୍କୃତାନ୍ତିପାଦୀ
ଗ୍ରନ୍ଥ କରୁଥିଲୁ ତେବେ ପୂର୍ବରୁ ଜୀବା ।
ସଂସ୍କୃତ ପ୍ରକାଶର ଏ ସ୍ଵର୍ଗଗୋଟି କାହିଁକି
ପ୍ରତିନିଧି ? ଲେଖିଥାଦେବ ଓ ଶ୍ରୀମତ ବିଜ୍ଞାନାଥ
ବାବୁଙ୍କ ଜୀବାରଗ ଦେଖ, ଯେତେ କୁଳ ଶ୍ରୀ
ଗୋଟା ରଥାଦରଗ ଅବ୍ୟାହାର ହେଲା ତେବେ
ବାହୁଲ୍ୟ ଜୀବାୟରୁ ସୃତିର ବିଭାର୍ଥ ବୋଲି
ବାବୁ ହେବ । ସମାଲେଖକ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟ
ଲେଖିଥିଲୁ “ବିଷ୍ଣୁ, ଅନୁଷ୍ଠାନ, ବିନ୍ଦୁକିର୍ତ୍ତନ
ସମାଜେ ଅଗ୍ରବକ୍ଷତି ଥିବାରୁ ପୂର୍ବପ୍ରତିକ ସରକୁ
ଅଶ୍ୱୀ କର ଜୀବାରଗ ହୁଅନ୍ତି” ଇତିହା
ସ୍ଵର୍ଗ ଜିଗନ୍ତ ଅସଜ୍ଜନ, ଯେତେବେବୁ “ଶ୍ରୀ
କେ ଅଶ୍ୱୀ ବର ଜୀବାରଗ ପୁରୁଷ ବୋଲି
ଜୀବାର ଜୀବ ଅଗ୍ରବକ୍ଷତି ଅର୍ଥାତ୍ ବାର୍ଷିକର୍ତ୍ତା
ମାରେ ଜମକରିଥ ହୋଇଥିଲୁ ଜାମାନ୍ତାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେ” ଏହାର ଉତ୍ତର ଜୀବାରଗୁସ୍ତରେ
ଯେ ନାମକରଣ କି ହେବ ଏହାର ନିଷେଧ
କେଉଁଠାରେ ଅଛି, ଯେତେବେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମରିଥେ
କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାରଣ ଅନ୍ତମାନ କ୍ରୂଦ୍ଧ କା ଜୀବା
ହେଲେ ମଧ୍ୟସନ୍ଦର୍ଭ ଦେଖିଲାର ମୂର୍ଖଦର,
ଗୋପାଳ, ବାସିଦେବ ଏବଂ ଜୀବାରଗୁ ଜୀବ-
କରଣ ପଥର କୋରାଥିର ? ଆହ ମାନ୍ଦିବର
ଲେଖାରମ ଶରୀ ଲେଖିଥିଲୁଛି “ବିଷ୍ଣୁ ସରଣି
ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତ ପରି ଜୀବାରଗ ସ୍ନାନହୁ” ବିଷ୍ଣୁର
ଜୀବାରଗ ପ୍ରାଣ ତେବେ ସହାଯାର ଓ
ଲେଖାରମ ସୁଧି ଏବ ହେଲାବ ନାହିଁ ହେଲା ।
ଆଜ ଦେଖାରିବାରମାନେ ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ
“ ଏବାରଗରେ ଅଗ୍ରବକ୍ଷତି ପଥୋପିବା
ମନ୍ୟନ୍ତେ” ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଯେବେ ଗୋଟିଏ
ମାରୁ ଅଶ୍ୱରର ଲାଗବ ହୁଏ କେବେ ପ୍ରତିକରି
ହେଲେ ପର ମରନ୍ତି ଅଭ୍ୟବ ପ୍ରଦ୍ରବ୍ୟ
ଏଠାରେ ଏହ ସଂକଳନ ଦୁଇଗୋଟି ସୁତୀର୍ଥ
ପକ ଲେଖି ଯାଇଥିଲୁ, ଯଥା ବିଷ୍ଣୁଜୀବାରଗ
ଅଶ୍ୱର ଫଳ ଏହ ମରିବ ଅଶ୍ୱ କରି ଜୀବାରଗ